ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἀριθ. χφ. 771

Βιβλ. εἰσαγωγῆς
ἀριθ. 195-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Βιβλ. εισαγωγής
αριθ. -195-

ΜΗΝΑΙΟΝ ΤΟΥ [illegible]

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

Μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαιοτέρας προσθήκης

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Κυρίου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΗΛΙΑ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, αψξβ'. 1762.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
Con licenza de' Superiori.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄.
καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄.

Εἰς τὴν πρώτην μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου. Ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. ἦχος, πλ. δ΄. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνως, Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον. καὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, Προφήτην καθηγίασας. ὡς προειδὼς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον. οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ αὐλιζόμενος. οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Κύριε, εἰ καὶ θρηνῳδίας ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σου, ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης οὐκ ἠμαύρωσε. τὴν γὰρ ψυχὴν σοὶ Χριστὲ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντὸς ἐνεπίμπλατο:~

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς εἰς η΄. μετὰ τῶν εἱρμῶν. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πρὸ τοῦ σε πλασθῆναι προεγνωκὼς, μήτρας ἐκ κοιλίας, ἡγιάσθης καὶ τῶν ἐθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακράζων. τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν:~

Ὁ πάντων τὴν γνῶσιν προειληφὼς, σοῦ τῆς διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρῶν, ὦ Ἱερεμία θεοφάντορ, καθηγητήν σε λαοῦ προχειρίζεται:~

Τοῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικὸν, σοφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκὸς, ἀληθείας Μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ Ποιητῇ σου ποθεινότατος:~

Θεοτοκίον.

Τὸν κενώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ σοὶ Παρθένε, Θεοτόκε ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἁπάντων δεσπόζουσα:~

Ὠδὴ, γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὁ προκαθηγιάσας, τὸν Προφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετοῦ, καὶ τοῖς πλανωμένοις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας:~

Χάρις σου τοῖς χείλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτιστικὴν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει ἀνέδειξε:~

Μύρον εὐωδίας σου, μὴ ὑποφέροντες δῆμός σε, τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένος, ἐν τῷ λάκκῳ καθείργνυσιν:~

Θεοτοκίον.

Διά σου Πανάχραντε, ὁ ὑπερούσιος ἄναρχος, υἱὸς Θεοῦ, συναναστραφῆναι τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε.

Δημοτική Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ἄνομος λαὸς, σὲ τὸν νόμους δικαίους, κρατύναντα σοφὲ, ὑποβάλλει βορβόρῳ, ὀσμὴν θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δέξασθαι. ὃν ἐθρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαίᾳ, Προφῆτα μακάριε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τοῦ παναγίου καὶ θείου Πνεύματος, τῇ καρδίᾳ σου ἀστράψασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνὼς παμμάκαρ θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξίωσον, τὸν ἐσκοτισμένον πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡς μεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείᾳ σου εἰρήνευσον, πολυτάραχόν μου βίου κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Ἰσραὴλ ἄρτον δέδωκε, τῷ ἠγαπημένῳ Θεὸς μάννα ἅπασαν, ἐπιστήμης τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε ἡμῖν ἔλαμψεν.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὥσπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέστειλας, Ἱερεμίαν τὸν ἱερώτατον, τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς σε Χριστὲ μηνύοντα.

Βέλος ἐκλεκτὸν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἱερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν.

Ὦτα καθαρὰ, διανοίας ἔχων ἔνδοξε, προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφῆτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον. τὸν γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις μητρικῶς ἐτιθηνήσατο.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Εἵλκυσας τὸν φωτισμὸν, καὶ τὴν χάριν δαψιλῶς θεοφόρε, πνευματικῶς τὸ στόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας. καὶ πλησθεὶς κοινωνικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὦ Προφῆτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίαις, ἑωρακὼς ἐσχάτους, τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμηδὸν, βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου, τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ, προεδήλου μυστικῶς θεηγόρε. ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπῃώρησαν, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγὸν, δῆμος ὁ ἄνομος, Ἰουδαίων, τὸν Εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιᾷ πάντες ζησόμεθα, ὥσπερ πάλαι, Ἱερεμίας προεφήτευσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Μὴν Μάϊος ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄. εἰς τὴν α΄.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Στίχ. Ψυχαὶ λιθώδεις καὶ ξέναι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον, θεῖον Ἱερεμίαν.
Πρώτῃ ἐν μαΐοις λίθοις κτάνον Ἱερεμίαν.

Ὃς ἐκ μήτρας ἡγιάσθη, καὶ ἅγιος τοῦ Κυρίου καὶ προφήτης ἦν, ἐξ Ἀναθώθ. ἐν δὲ Δάφναις τῆς Αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀποθνήσκει, καὶ τίθεται ἐν τόπῳ τῆς οἰκήσεως Φαραὼ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες παρ' αὐτοῦ. ηὔξατο γὰρ καὶ αἱ ὀλοθρεύουσαι αὐτοὺς ἀσπίδες ἀπέψυξαν, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες οὓς Αἰγύπτιοι καλοῦσι μὲν Ἔφωθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδείλους. καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ σήμερον, εὔχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοὸς, δήγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι. φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐτὸν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα. καὶ ταῦτα πανταχοῦ κατασπείρας τῆς Πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῆς περιθεὶς, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκεῖθεν ἀπεδίωξεν, ἀντεισήγαγε δὲ τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργαλοὺς, οὓς ἐκ τοῦ Ἄργους ἤνεγκεν, ἐκεῖθεν ἔχοντας τὴν προσηγορίαν. δέδωκε δὲ ὁ Προφήτης σημεῖον τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ σωθῆναι τὰ Εἴδωλα αὐτῶν, καὶ συμπεσεῖν, διὰ Σωτῆρος παιδίου, ἐκ Παρθένου γεννωμένου ἐν φάτνῃ. καὶ διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν, θεοποιοῦσι Παρθένον λεχώ. καὶ βρέφος ἐν φάτνῃ προτεθέντος, προσκυνοῦσι. διάτοι τοῦτο καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἔλεγον πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ ὁσίου Προφήτου τοῖς Πατράσιν ἡμῶν παραδοθὲν, καὶ ἐκδεχόμεθα εἶπον τὸ πέρας τοῦ μυστηρίου. λέγεται δὲ περὶ τοῦ Προφήτου, ὅτι πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ναοῦ, ἥρπασε τὴν Κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν κατατεθῆναι. καὶ εἶπε τοῖς παρεστῶσιν. ἀπεδήμησε Κύριος ἐν Σινᾷ ἐν δυνάμει. καὶ σημεῖον ἡμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. εἶπε δὲ, ὅτι τὴν Κιβωτὸν ταύτην, οὐδεὶς ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἀαρὼν μόνος ὁ Ἱερεύς. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας, οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι οὐχ Ἱερέων οὐδὲ Προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει πρῶτον ἡ Κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾷ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται ἐκδεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντα. ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ, ἐσφράγισε τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐγένετο ὁ τύπος, ὡς γλυφὴ σιδήρου. καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐσκέπασε τὸ ὄνομα. καὶ οὐδεὶς νοήσει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνῶναι αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ Κιβωτὸς ἐγένετο μεταξὺ τῶν ὀρέων, ἔνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών. καὶ ἐν νυκτὶ ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βάτα Πέρσου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Τὸ νῦν οὐκ ἔτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι Προφῆτα τὰς προρρήσεις, πληρουμένας τὰς σὰς θεώμενος κραυγάζεις. εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὄργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανίους φωνὰς φθεγγόμενος καὶ μέλπων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγραφῶν ὦ Προφῆτα, οὐκ ἠμαύρωσας τὴν θείαν εὐφροσύνην, ἣν ἐκ βρέφους αὐτὸς, συνήκμασας κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μήτραν παρθένου ὑπεισδύνας, ὡς εὐδόκησας ἀνθρώπους θέλων σῶσαι, τοὺς Προφήτας σαφῶς ἐδίδαξας τὸ θαῦμα. εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὠδὴ η΄. ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτος σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὕμνων ἐπέβης, γεγηθὼς θεόπνευστε Ἱερεμία, καὶ σὺν ἀσωμάτοις, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος περιπολεύεις. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Θεϊκῆς ἀκτῖνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀντανακλάσεις, τοῖς ποθοῦσι μένοις, ἔσοπτρον πολύφωτον εἰσδεδειγμένος. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Εὐσεβείας κήρυξ, ὁραθεὶς πανεύφημε ἱερωμένος, τὴν τῆς ἀθείας, ἤλεγξας ἀθέμιαν Ἱερεμία, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐμὴν οὐσίαν, ἐκ σοῦ ἀνεδέξατο ὁ ζωοδότης, καὶ τῶν πρὶν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάθηρεν ὦ Θεομῆτορ. εὐλογεῖτε πάν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τα, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε :~

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου καὶ φλογός.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν.

Φωτὶ συνανεκράθης, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ, τῇ τῆς θεότητος αἴγλῃ Μακάριε. ἧς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις φανῶς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηράτου, μέχρι καταντήσας, ἀπαυγασμάτων τῶν τῇδε θεόπνευστε, τοῦ ποθουμένου σοι τέλους σαφῶς ἐπέτυχες.

Ἧ αἴγλῃ τῇ φωσφόρῳ, ἧς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σου τὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἱερεμία παμμάκαρ πάντας οἰκείωσον.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σωτηρίας, οἱ πεπιστευκότες, τῷ παναχράντῳ σου τόκῳ γινώσκομεν. ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι σὲ ἱκετεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν π̃. π̃. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. εἰς τὴν Λειτουργίαν τὴν Ἀκολουθίαν, ζήτει τοῦ ἁγίου Ἡλιοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, β΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. π̃. προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. π̃. τοῦ Ἁγίου. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεόρρημον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας, τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱερουργὲ ἱερώτατε.

Ὅμοιον.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στεῤῥὲ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον, πανάοιδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ὅμοιον.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπινόμως θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος. ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα :~

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον. ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον φανῶς καταγγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον. ᾧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ :~

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν π̃. π̃. προσόμοια τοῦ ἁγίου. ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανών, ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στεῤῥότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν μωραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, φανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς θεότητος δύναμιν, ὁριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι. παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν. καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

π̃. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς, σάλπιγξ ἡ εὔηχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξυτάτη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμός, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια, ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτὴρ ὁ φανώτατος, πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος. στῦλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερούσιον δύναμιν. φανῶς ἣν πρεσβεύοις, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ᾱ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμίαν ἀληθῶς διαλάμπουσα. φυγῶν τε ὡραιοτάτη, σὺν μεοττοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα μέλος εὐφραίνεται, σεπτῶν μαρτύρων, ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὅπου ἄπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, ἁγίων λαμπρότητες, ὅπου ὁ ἦχος ὁ θεῖος, ἑορταζόντων ἀκούεται. Χριστὸς ἔνθα ἐστίν, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, γ΄. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρειθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα. καὶ σοφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν. διὰ τῆς ὑψηλῆς θεηγορίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν. καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν καταρδεύει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, γ΄.

Στῦλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατῄσχυνας Ἄρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη ἀλλ. κα. τῆς ἑορτῆς. Οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ϛ΄. καὶ ἁγίου εἰς ϛ΄. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, γ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὡς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὔκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὅνπερ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς τὰς φρένας, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας, τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας :~

Νοῦς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος, ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἑκάστοτε, τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε Θεοτόκε Ἁγνὴ, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη. σὺ γὰρ μόνη γέγονας, πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωήν. ἀφ' ἧς ἀρρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ. ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου. ηὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἠμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν :~

Ἐξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἱδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδήρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργίας Χριστῷ.

Ὡς ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὁπλισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ἦχος, γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐκήρυξας, ὡς θεηγόρος εὐσεβῶς, ἐτράνωσας Ἱεράρχα, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις μὲν, ἐν μονάδι θεότητος, φύσει ὁμοούσιον καὶ προσώποις ἀσύγχυτον. διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ΄. Εἰσακήκοα τήν.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἀνεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων Ὅσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς ποίμνης σου, Ἀρειόφρονα πλάνην. Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄφθαρτε εὐλογημένη Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ὠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δός.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίῳ τοῖς λόγοις παιδευόμενοι. στόμα γὰρ τοῦ Λόγου, τοῦ πρὸ αἰώνων ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανεὶς Μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας:~

Ταῖς ἱκεσίαις Κύριε τοῦ Ἱεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαβὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἁγνήν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω Μάκαρ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶν διδαγμάτων τοῖς πιστοῖς, τὰ πέρατα τρέφων. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄφθαρτον ὑμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντί, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν. καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν:~

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες. καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε. διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾠδαῖς οἱ πιστοὶ, ἀνευφημήσωμεν σήμερον. οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδιδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἣν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν. Διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, β'. μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Στίχ.

Ἀθανάσιε, πῶς κομίζῃ μοι πάλιν,
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;
Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου εἰσεκομίσθη.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις, καὶ τὰς ἐπισυχνῶς ἀδίκους ὑπερορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας ἃς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, ἐκτίθεται. ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν, εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, Πατέρας δὲ, πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ. παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπί τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ᾗ παιδιᾷ τινι, τοιᾶδε ἐχρῶντο. εἰς Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἑαυτοὺς ἀποπράξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν Ἐπίσκοπον. προσῆγον τότε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος, τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος, οὕτως συνενεχθὲν, ὑπερθαυμάζει μὲν, γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἴη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμή-

νυμα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ

μήματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας τελειοῖ. Ἀθανάσιον δὲ, γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν. εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα, Διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ συνεργὸν προσλαμβάνει, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. ἀλλ᾽ οἱ περὶ Εὐσέβιον, τὴν προκήρυξιν πράως οὐκ ἐνεγκόντων, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα βασιλέα χριστιανῶν ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθὸν, ἠρεμεῖν οὐκ εἴα. διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζουσι Κωνσταντίον, Σύνοδον ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἑνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι. χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες, προκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι. ὃν ἀνῃρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητείᾳ διεθρύλλουν. καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν, ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου καταφανέντος, ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφωρον γένηται. Ἀθανάσιος δὲ τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται. ὃς περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, ἑαυτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. καὶ δὴ πυνθάνεται τῶν παρόντων, εἴτινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτὸν, εἰ οὗτος εἴη προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. τῶν δὲ συγκατατεθειμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη. ἰδοὺ ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ ἀριστερὰ, ἃς παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων, οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκληρώθημεν ἄνθρωποι. τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ, ἐπιζητείτω μηδείς. οἱ δὲ αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ᾽ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο λάθρα τῆς Πόλεως ἔξεισι. καὶ εἴς τινα λάκκον ζοφώδη, καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτὸν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἔπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα ὁ Κωνσταντίου ἀδελφὸς, τὴν ταύτης διέπων ἀρχὴν, τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ᾽ αὐτὸν ἐξαγορεύει. οἵτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι. τοῦτο Κωνστάντιος ὡς ἔγνω, Συνειανῷ τινι, κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγὼν Ῥώμην αὖθις ἀπαίρει. καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ Θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας, ὡς εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. ὁ δὲ Κωνστάντιος, ἐν ὀρρωδίᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον. μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον. Κωνστάντιος δὲ Αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληψομένους τὸν Ἅγιον. ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ Ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπί τι γύναιον καταφεύγει, παρθενίᾳ, καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον. ἥτις τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται. διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο. ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ, παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. καὶ δὴ Κωνστάντιος μὲν, καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὑρίσκεται. ὑφ᾽ ᾧ ὅπως ἡ Πόλις συνέδραμεν ἅπασα κρατοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ. Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμε-

νον

μον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἐξῶσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἀπελάσαι τὸν Ἅγιον. πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας. ὁ δὲ καὶ αὖθις, ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος. νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει. κἀκεῖ κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰοβιανὸς Βασιλεὺς ἀναγορεύεται, ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα. ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑῴαν διεῖπεν. ὃς εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου δολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθείς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαις αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν. Ἀθανάσιον δὲ ἑλεῖν θερμὴν ἐτίθετο σπουδήν. μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἁλώσιμος ἔσεσθαι, εἴς τινα πατρῷον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονώντων καταδιδράσκει χεῖρας. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο ῥαχινόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. καὶ οὕτω μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑσπέρου, καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Ἕσπερος καὶ Ζωή, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Βασιλέως. δοῦλοι μὲν ὁμοῦ τὰ σώματα, ἐν Ἰταλίᾳ, Κατάλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων. οἳ, ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο. ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχάς. ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβέσι Δεσπόταις, οἳ ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἴδωλα. τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκείαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ᾽ ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων, τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν εἰσὶν εἰπούσης, τῶν δὲ τῷ τοῦ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βοώντων, ἤδη τῆς μητρὸς συνεπούσης αὐτοῖς, ἐπιρρωσθέντων, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχῃ δέ τινι τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα. εἶναι δὲ προτιμοτέραν ἐπ᾽ αὐτοῖς, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν. πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ φασι μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις. ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Κατάλου, τέως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τειτονίῳ, πρὸς Ἕσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. ὕστερον δὲ γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἶνον καὶ κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι, πειρώμενος εἰ μεταλήψωνται τῶν εἰδωλοθύτων. ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτούς, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς. ὡς ὁ Κάταλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι. οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθάρσυνον οἱ γεννήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους, καὶ πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. ἔπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐμβληθῆναι. ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. ἔωθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλιβάνῳ ἐνηχουμένων, ὥσπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοίξαντες, οὐδὲν εὗρον, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους μόνον, ἐν σχήματι καθευδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ὠδὴ ζ΄. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὡς σύμβολον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασ-

μὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

μὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν φυγόντες βοῶμεν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν.

Ἀθέους δυναστείας, οὓς κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνευματικῶς ἀνεβόας, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε. καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν. διὰ τοῦτο βοῶμεν, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένῃ τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος. διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ, καὶ τὴν Σαβελλίου ἤλεγξας κακόνοιαν. διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκήν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρός, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Σώφρον Θεοῦ τὴν ψυχήν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκουμένῃ ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλαιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Ἁγνὴ οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ ἁγίαν Παρθένον, τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Θεοτόκον, τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, Ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους, τό, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε. τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε. σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται Μάκαρ, καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Ὅμοιον.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶν καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος, εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους πάνσοφε, Ἐκκλησίας τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ. ἄσυλον καὶ ἀλώβητον. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἰδιόμελον, τῷ Ἁγίῳ λεγόμενον μετὰ τὸ ν΄. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται. ἦχος γ΄.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν

σήμε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς. πάντα πιστοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους. ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα. ἦχος, ὁ αὐτός.

ΤΟ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα. καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ βούληται ὁ προεστώς, δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου ᾠδὴ, ς΄. προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοὶ, οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, γ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας. ἑσπέρας ἱστ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς, γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. ἱστ. προσόμοια τῶν Ἁγίων, ἦχος, α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

ΤΟ ζεῦγος τὸ ἅγιον Χριστοῦ, ξυνωρὶς ἡ ἔνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις στέρξαντες, καὶ μάστιγας Τυράννων μὴ πτήξαντες, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

ΝΥμφὴ ἀστραπτούσῃ ὦ σεμνὴ, Μαῦρα παμμακάριστε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἠμαύρωσας, τοῦ δεινοῦ Τυράννου, καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας. ἐντεῦθεν ἔφλεξας, καὶ λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελίαρ, τὴν χαρὰν τὴν ἄδικον.

Ὅμοιον.

ΙΣχύϊ Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς ὀβελίσκοις, εἴληφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐνώσει τὴν τερπνότητα. καὶ ἐν κρεμάσματι, ἀντιστρόφῳ πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἕξ, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ΄. ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμοθέου Μαύρας τε τοὺς πόνους σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχ. πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΤΩν ἱερῶν ἀθλοφόρων τὴν ἱερὰν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερὸς, ἱερῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ῥυσθείημεν.

ΤΕρπνοὺς στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰλήφασιν ἀποδόντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἡρετίσαντο διὸ δόξης ἐπέτυχον :~

ΜΗ δειλιάσαντες πόνους τοὺς τῆς σαρκὸς, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστὸν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε.

Θεοτοκίον.

Ο Ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεὶς, ἐξ αἱμάτων σου, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορᾶς ἐρρύσατο Ἁγνή. διὰ τοῦτό σε πιστῶς ἀεὶ δοξάζομεν :~

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

ΘΕοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπανοίγων, καὶ φωτίζων καρδίας, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας :~

ἘΝθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς. διό σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, Μάκαρ ἐπανέψυχεν :~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ

Ο'Νὖς συ μύσει πρὸς Θεὸν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, ὐκ ἠθάμετο ὅλως, τῶν σιδήρων τὰς δεινὰς, προσψαύσεις διὰ πυρὸς, γινομένας, ἔνδοξε Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Υ'Πάρχων φύσει ἀπαθὴς, ὁ Υἱός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυρῦ, τῶν παθῶν με, Ἄχραντε ἐῤῥύσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Καὶ ἦχος, ά. Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ

Μ Ιμήσαντες Θεὸν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ἡ ἔνδοξος Μαύρα. καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βάσανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὸρ ἀκτῖνας ἡλίου, καὶ γεγόνασι συλλειτυργοὶ τῶν Ἀγγέλων. οὓς πίστει δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Μ Εγίστην εὔκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης τέκνα φωτὸς, θεῖου χρηματίσαντες, μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Α'Γίων τάγμασι, συναριθμούμενος, καὶ ἀνήκοα ὦτα πρὸς θεϊκοὺς, μόνους ἔχων ἔνδοξε, τὰς διαῤῥήσεις σταθηρῶς, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Υ'Ψοῦντες ξύλῳ σε, οἱ ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἔνδοξε Τιμόθεε. ἀλλ' ἐδυνάμου σε Χριστὸς, θείῳ πάθει σεμνυνόμενον.

Ρ'Εόντων ἄστατον, φορὰν μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντως καὶ ἑαυτοὺς, πόνοις ἐξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, διὰ ταῦτα κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον.

Τ'Ριάδος σκήνωμα, κατοικητήριον, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων τῶν Προφητῶν, πάντων περιήχημα, θεοχαρίτωτε μὰ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρησον.

Ὠδὴ, έ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ε'Τζύγου Μαῦρα φωτοειδεῖς, λόγους ἠκροάσω ἀμέμπτως, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀποῤῥίψαμένη φῶς ἐχρημάτισας, διὰ τοῦ μαρτυρίου θεομακάριστε.

Ω' θείῳ Πνεύματι σεαυτὴν, Μαῦρα θωρακίσασα σεμνὴ, πρὸς συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστορος, χαίρουσα ἐξῆλθες καὶ τοῦτον ἔτρεψας, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους Μάρτυς ἀπείληφας.

Ε'Νας σε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσαν σεμνὴ, χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὸς τὴν ἄδικον ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα.

Τ'Ην καταιγίδα τῶν λογισμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδώνιον, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὠδὴ, ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο'Ι ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ πνευματικῶς ὑποδρόμενοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀναπαύσαντο.

Υ'Φάψαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστὸν, ὁμολογοῦσαν ῥίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖς. ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβὴς, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, ἀναμένουσα Μαῦρα ἀναψύχουσαν.

Ε'Τρεβλούμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τῇ ἀγάπῃ τέλεον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε, τῆς σαρκὸς ἀποθέσει πανάοιδιμοι.

Θεοτοκίον.

Π'Αναγαθε Δέσποινα, τὸν Παναγαθον Θεὸν, ἡ ἐν σαρκὶ κυήσασα, κεκακωμένην πάθεσι τὴν ψυχὴν, ἐμὴν νῦν ἀγάθυνον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, γ'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Ἤπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πάλαι,

Ἤπλωσε καὶ νῦν Μαῦρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτῃ τανύθη ἅμα Μαύρᾳ.

Ο'Ὗτος ὁ ἅγιος Τιμόθεος ἐν τῷ σχήματι ὢν τῶν κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητὴς ἦν, ἐκ Κώμης Πεναπέων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου, τὴν Μαῦραν ἀναγόμενος. οὔπω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν Ἡ-

γεμόνα Θηβαΐδος Ἀριανόν. οὗ προστάξαντος ἀναγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν, ἀντέφησε δὲ τῷ Ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἡγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ᾽ ὧν στηρίζεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι, τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμεως καλούσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, μηδένα δὲ ἔχοντι, τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. ὅθεν σίδηρα πεπυρωμένα ἐνέβαλλον αὐτοῦ τοῖς ὠσίν. ὑφ᾽ ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους. καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι. καὶ κρεμοῦσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες. ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαῦραν ἀπατῆσαι ἐλπίσας ὁ Ἡγεμὼν, ἔπειθε κοσμησαμένην, διὰ κολακείαν, θεραπείας τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε. μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσεσι, τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὁμολόγησε. τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι. ἐν ᾧ μείνασα ἄφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ Ἡγεμόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη. ὅθεν ἐπιρραντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. τῆς δὲ ἁγίας, τῇ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος, καὶ ἐπιβαλλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπορρύη τὸ δέρμα τοῦ Ἡγεμόνος. ἐπὶ τούτῳ οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρῄνουν ὡς ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι, καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον. καὶ οὕτω τὰ Πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν. ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῇ ἁγίᾳ μάρτυρι ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένῃ, ὀρέγειν ποτήριον μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεον πιεῖν προτρεπόμενον. τὴν δὲ δι᾽ εὐχῆς ἀπώσασθαι. καὶ πάλιν ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν ῥέοντα τοὺς προσφθέντας χυμοὺς, καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν. τὴν δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ποτηρίου οὗ μοι ἐκέρασατο ὁ Χριστός. καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἡττημένον ἐλθεῖν ἀπ᾽ αὐτῆς. Ἄγγελον δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναγεῖν, τῆς χειρὸς λαβόμενον. καὶ ὑποδεῖξαι αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν. ὅτι σοὶ ταῦτα ἡτοιμάσθησαν. εἰπεῖν πρὸς ὑψηλότατον τόπον ἀναγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδεῖξαι θρόνον ἕτερον καὶ παραπρεπεστάτην στολὴν, καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν. ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρί σου ἀπεκληρώθησαν. ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνήρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανοῦ Διακόνου.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν, ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν Ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας. τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Οὐκ ἠθάμβου ταῖς λαμπάσι πανάοιδιμε φλογιζομένη πάντοθεν, πῦρ ἐγκάρδιον τὴν ἀγάπην φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ βοῶσα ἐμμελῶς. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, κακίας Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν πηρώσεις τὸν Χριστὸν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν ὁρῶν, καὶ μελῳδῶν διηνεκῶς. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός :~

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμάσθωσαν ᾠδαῖς, βοῶντες ἀπαύστως σὺν ἡμῖν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀποκυήσασα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, κοιμωμένους ἀφάδειξον φωτὸς, καὶ ῥῦσαι γεέν-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μης ἐ φλογὸς, ἐ πάσης βλάβης τῇ ἐχθρῷ ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ωδὴ ή. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐ Ντηρήσαντες τὰς νόμους τῇ Παντοκράτορος, ἀμόμητον τῷ κράτει ὐχ ὑπεκύψατε. σέβας πονηροῖς ὐκ ἐνείματε δαίμοσι, Μάρτυρες γενναῖοι Κυρίου κληρονόμοι.

Ἐ Ξζυγία ἀρίστη σαφῶς συνδέμενοι, τὸν ζυγὸν τῇ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, εὕρατε ὁμῇ, ἐπαυχένιον Μάρτυρες, ἐ ταῖς τῶν Μαρτύρων συνήφθητε ἀγέλαις.

Ἐ Πὶ ξύλου ταθέντες Σταυρῷ πανεύφημοι, ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐξεικονίσατε, πάθος τὸ σεπτὸν, τῇ παθόντος βελήματι. ὃν ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡ Ραιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παρατάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε. ἄπονον διὸ πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογῦντες Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡ Ραιώθης Παρθένε ἀποκυήσασα, ὡραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τὰς πιστὰς ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα. ὃν ὑπερυψῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον.

Ωδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰ Δεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τῇ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' οἶκτον πανεύφημοι. τὰς αὐτῇ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε, ἐ κοινωνοὶ τῶν τότε, παθημάτων γεγόνατε. ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ἡμᾶς γεραίρομεν.

Ὡ Ρῶν ἰσάριθμον διανύσατε, μέτρον σοφοὶ νυκτῶν ἐ ἡμερῶν προσηλώμενοι, τῇ δι' οἶκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντος. ὃν καθομολογῦντες, πάντων δεσπόζοντα, τότε ἐν χερσὶ τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Ἐ Στρατὸς Ἀγγέλων χορὸς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὁσίων τε, τῇ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε, πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε, μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ἡ Μῖν τοῖς πόθῳ ἡμᾶς γεραίρουσι, ἐ τὴν σεπτὴν, ὑμῶν ἐπιτελῦσι πανήγυριν, ἀθλοφόροι Χριστῇ γενναιότατοι, λύσιν ἁμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγὴν, σοφοὶ αἰτήσασθε.

Θεοτοκίον.

Φ Ωτὶ τῷ σῷ με θεοχαρίτωτε, ἐν γυναιξὶ Παρθένε καταλαμπρυνον δέομαι, ἐ πυρὸς αἰωνίου με λύτρωσαι. ὅπως σε μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως καταξίως ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ή. ή. τῆς ἑορτῆς, δόξα, ἐ νῦν. τῆς ἑορτῆς. ἐ τὰ λοιπὰ, ἐ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ'. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Πελαγίας. Ἑσπέρας προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. ἐ τῆς ἁγίας γ'. ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Β Ἀπτισμα τὸ πάνσεπτον, ἐ ἱερὸν ἐ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπεζήτησας, ἐ εὑρῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγῦντα, μετ' εὐφροσύνης ἐ χαρᾶς, τῇ ποθυμένου θᾶττον προσέδραμες, ἐ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγαστε. ὡς νεᾶνις ὀπίσω δὲ, τῇ Νυμφίου σου ἔδραμες.

Ὅμοιον.

Κ Όσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιπῦσα ὡς πρόσκαιρον, ἐ φθαρτὸν ἐ ἁμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς ἀεὶ ἑστῶσαν, καὶ ὡς κεκτημένη, διηνεκῆ τὴν χαρμονὴν, ἐ θυμηδίαν ἐ καθαρότητα, συντόμως κατεδίωξας, ἐ παρθενίαν προσείληφας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Ὅμοιον.

Ἄ Πειρον ἐ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος Πελαγία πανεύφημε. Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾷ καρδίᾳ, ἐ τελειοτάτῃ, τῶν αἰκισμῶν καὶ τῇ πυρὸς, ἐ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας. διό σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ Νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἐ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. καὶ τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας συνήθως. ὁ κανὼν τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Πελαγία τὴν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

ΠΕλάγει τῷ τῶν θαυμάτων πλέοντι, αὔραν τοῦ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία πανεύφημε, καὶ πρὸς λιμένα εὔδιον, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον :~

ἘΚ βρέφους προγνωστικῶς τῷ Κτίσῃ σου, ἀνατεθεῖσα σεμνὴ τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπέρριψας στοργὴν, Πελαγία πανένδοξε, ἀῤῥενοπῶς τὰ πάθη δὲ, θείᾳ δυνάμει κατεπάτησας :~

ΛΟυτρὸν θεῖον ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ βαπτίσματος, ἱερουργὸν εὑροῦσα τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσέδραμες, καὶ μεταχοῦσα γέγονας, φωτὸς ἐνθέου Μάρτυς ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

ἉΓίων ἁγιωτέρα πέφηνας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν τῶν ἁγίων ἅγιον Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θεϊκαῖς δυνάμεσι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα :~

Ὠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ΓΗ͂ ὥσπερ τις ἀγαθὴ, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστοῦ πάνσοφε, ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας :~

ἩΝώθης ὡς ἐκλεκτὴ, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν. Στ.

ἈΝέστησας ὡς σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖαν μου μορφὴν τέξασα, τὸν προφανῶς αἴτιον, τῆς ὑπερφυοῦς ἀναστάσεως :~

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ,

Κάθισμα. ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΠΟ͂θῳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρουμένη, ὑπῆλθες ἀνδρείως, τῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότῃ σου, εὐωδεστάτη θυσία. ὅθεν σήμερον τὴν, πανάγιαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἑορτάζομεν :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

ΤΗ͂ν τοῦ Δεσπότου πορφύραν ἐνδεδυμένη, διὰ λουτροῦ πανένδοξε, παλιγγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνὴν, πορφύραν ἐκδέδυσαι, μάρτυς Πελαγία πανέντιμε :~

ὉΠόθος τῶν οὐρανίων ὡραιοτήτων, τοὺς ἐπὶ γῆς ἠμαύρωσε, πόθους ἀθλοφόρε, ὅθεν ἐπτερώθης Χριστῷ, βοῶσα καὶ λέγουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε :~

ΝΕνομισμένην θρησκείαν καταλιποῦσα, τῷ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, σοφῶς Πελαγία, μάρτυς πανάοιδιμε, εἰδώλων πατήσασα πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε :~

Θεοτοκίον.

ἈΠειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν :~

Ὠδὴ, ε΄. Σὺ Κύριε μου φῶς.

ἼΣχυσας τοῦ ἐχθροῦ, καταλῦσαι τὸ φρύαγμα, πανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τοῦ Δεσπότου, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι :~

ΝΥ͂ν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα Νυμφίῳ σου, ὑπέρλαμπρε μαρτυρίου καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα :~

Θεοτοκίον.

ὉΚύριος ἐν σοὶ, Θεομῆτορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως :~

Ὠδὴ, ς΄. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

ΝΟμίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα προσέδραμες, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπιβαλλομένη τῷ σῷ Νυμφίῳ, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτῳ προσέδραμες :~

ἘΠλάκη, σῇ κορυφῇ ὡραιότατος στέφανος, δικαιοσύνης θεόφρον, Πελαγία μάρτυς στεφανηφόρε. τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον :~ Θεοτοκίον.

ΠΡΟ πρὶν μὲν, ταῖς ἀκοαῖς τῆς Εὔας ἐξέχεεν, ὁ σκολιώτατος, ὄφις, σὺ δὲ μόνη τοῦτον ἐξετινάξω, Θεομῆτορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κυήσασα :~ Ὁ Εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, δ΄. Τῆς Ἁγίας μάρτυρος Πελαγίας. ῆ.

Ἄθλων Πέλαγος ἔμπλει Πελαγία,
Νεκρῷ μὴν σάρκα δοῦσα καμίνου.
Ἀμφὶ τετάρτῃ Πελαγίη βοὶ καύθη χαλκῷ.

ΑΥ͂τη ἦν ἐκ Ταρσοῦ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀκούσασα δὲ περὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ζητοῦσα μαθεῖν ὁποία τίς ἐστιν, ὄναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο. ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρὸς ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο. ὃς ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθεὶς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν. ὅπερ ὁ ἁρμοσάμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ Βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὅλως πάθους γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Διοκλητιανὸς, μεταστειλάμενος τὴν παρθένον, καὶ μεταστῆσαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεὶς, ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας, ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν. ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Νικήτα Πρεσβυτέρου, καὶ Ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηκιδίου.

Οὗτος ποθήσας τὴν παρθενίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν, ηὐλίσθη ἐν ὄρεσιν, ἐν μεθέξει γενόμενος πάσης ἀρετῆς, καὶ ἐτράφη ἐν πόλεσι τῆς ἡσυχίας. καὶ ὑψωθεὶς ἀμφοτέρωθεν, ἔφθασε τὴν οὐράνιον κατοικίαν. λόγῳ τε θείῳ κυβερνώμενος, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθη, καὶ πιστὸς μυσταγωγός. διὸ καὶ ὡς ἱερεὺς ἱεροῦ ποιμνίου προέστη. ἐξωθεὶς δὲ τῆς ποίμνης παρὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐξορίαις δειναῖς καὶ πικροτάταις καθυπεβλήθη. καὶ ὁ ἀθλητὴς ἀμέμπτος ὢν τῇ πίστει, ὡς στερρὸς ὁπλίτης ἅπασαν ψυχόλεθρον ἀπάτην τῶν θεομάχων διέπτυσεν. ὅθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας, τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς ἀσκήσεως, διπλοῦς τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου Πρεσβυτέρου, τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, θείῳ πόθῳ τρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολλήθη. καὶ καταλιπὼν τρυφὴν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθεὶς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐν ξένοις τεχθέντα. καὶ καταλαβὼν τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος ἐπιδημεῖ μάνδρᾳ. καὶ καλῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, καὶ θαρσέως τελέσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος ἐκ νεότητος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότῃ ἠκολούθησε. καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. στενοτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἔξωθεν παντὸς θορύβου γενόμενος, καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεὶς, τὸ θεῖον τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα· καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, καὶ ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος διὰ τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. ζώοις γὰρ ἐπετίμα, λυμαινομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα, καὶ πληγὴν χαλάζης ἔστησε, καὶ γῆν διψῶσαν ὄμβροις κατήρδευσε, καὶ ῥοῦν ποτάμιον ὡς Ἐλισσαῖος διέρρηξε, καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο, καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, καὶ χωλῶν καὶ παρειμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποίηκε θαύματα εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Κάμινον δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, θείῳ, πυρπολουμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἐκραύγαζες. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ.

Ὁ περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἔνδοξε, Μάρτυς, γυμνωθεῖσαν θείᾳ περιβολῇ, κατεφαίδρυνέ σε ψάλλουσαν, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παναμώμε Δέσποινα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδὴς, Χριστὰ πανεύφημε, τὴν τούτου δύναμιν ἐθεολόγησας ἅπαντας, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς εἵλκυσας ψάλλοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Ἀφθῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ τυράννου ὁρμὴν, πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε. καὶ διαδήμασι διττοῖς, μάρτυς κεκόσμησαι, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὁμολογοῦμεν πιστοὶ, ἐκ σοῦ Παρθένε λέγοντες, σεσαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὶ, καὶ θείῳ Πνεύματι, καὶ βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξειπεῖν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαίνους Πελαγία. πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύει, τοῦ σοῦ Νυμφίου ῥώμη καὶ χάριτι. ὅνπερ καὶ νῦν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔστης τῆς ἐφέσεως Νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιωθεῖσα Μάρτυς παρίστασθαι, καὶ τὴν τρυφὴν ἀπείληφας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ὅσπερ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, τὸν σὸν Νυμφίον ἐκδυσώπει, μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα, ἐκ πειρασμῶν καὶ χάριτι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπὲρ φύσιν Θεογεννῆτορ, λόγον συλλαβοῦσα ἐκ Πατρὸς, σεσαρκωμένον τοῦτον γεννήσασα. δι' οὗπερ νῦν σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς ἑορτῆς, δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ε'. Τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης. Ἑσπέρας Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα στ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς ἁγίας γ'. στ. προσόμοια τῆς ἁγίας. ἦχος, α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπρὰν, τοῦ οἰκείου πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες. πρὸς ὃν ἐπόθησας. Βασιλέα Κτίστην, τοῦ παντὸς καὶ Κύριον, πρὸς τοῦτον τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπείληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος, καὶ μάρτυς πολύαθλος. Ὅμοιον.

Πρὸς καταφλέγοντος ὁρμὴν, ὑπέγκας πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐναντιζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκείνου Πάνσεμνε, ἃς μόνος Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς Νυμφίον ψυχῶν ὡραιότατον. Ὅμοιον.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ. καὶ Θεοὺς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνη ἔνδοξε, καὶ θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ οἱ κανόνες. τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ἕξ, καὶ τῆς ἁγίας εἰς δ'. ὁ κανὼν τῆς ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταῖς με προσευχαῖς Μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Ἀσῶμαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Στέφανον ὑπάρχων τῆς ἀθλοφόρου, ταύτης Χριστὲ ταῖς πρεσβείαις εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὑμνοῦσί σε δώρησαι.

Ἴυλη διαλάμπουσα μαρτυρίας, καὶ κοσμουμένη τῷ κάλλει τῆς σῆς παρ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θενί-

θεμίας, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, σῷ Νυμφίῳ παρίστασαι.

Ἵλεων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δυσώπει Νυμφίον, Εἰρήνη θεόφρον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γενόμενον τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνότα καθ' ἡμᾶς Ἁγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μύρου κενωθέντος αἰσθήσει, τοῦ τὴν οἰκουμένην εὐωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπτερώθης, πρὸς τὸν τούτου πόθον ἔνδοξε.

Ἔσχες τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι καὶ συνασπίζοντα πάνσοφε. διὰ τοῦτο στεφανωθεῖσα, τοὺς τυράννους κατεπάλαισας.

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδιαίτημα πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ῥέων μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, ἔστη προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Παναμώμε. διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχήν σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστέ, ἡ Παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῇ, τὰ ὁρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι. ἣν εἰς ὡραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὴν εἰρήνην σοι βραβεύων Εἰρηνώνυμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπρεποῦς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυνάμεως ἔπλησε.

Συντονωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας, τὸ τοῦ θήλεως χαῦνον παμμακάριστε, καὶ σταθερῶς διήλεγξας, Μάρτυς τοὺς τῇ πλάνῃ δουλεύοντας.

Ἐνθεωτάτην καρτερίαν ἐπιδέδειξαι, καὶ τυράννων τὸ θράσος καταβέβληκας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κράζουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικήν σοι γεγηθότες φωνὴν Παναμώμε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακράζομεν, χαῖρε Παρθένε πάνσεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἀνδρειοτάτῳ ἔνδοξε, φρονήματι Χριστὸν τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, τρανῶς ὡμολόγεις, λόγῳ δὲ στεῤῥῷ, τοὺς ἀντιπάλους ἀθλοφόρε κατῄσχυνας.

Ἰχνηλατεῖν ἐπόθησας, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθεις. ἀγωνιστικῶς ὑπερήθλησας τοῦ Δεσπότου πανόλβιε.

Στῖφη Μαρτύρων ἔνδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῇ σῇ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τούτους ἀληθῶς μυσταγωγοῦσα καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι μυστήριον, συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου σου τόκου, νῦν πανευσεβῶς ὑμνολογοῦμέν σε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀνώρθωσας, τῆς προμήτορος Εὔας τὴν ἔκπτωσιν, ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου ὀφρὺν θείᾳ χάριτι.

Ῥωμαλαῖον, κεκτημένη Εἰρήνη τὸ φρόνημα, τοῖς τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στεφάνῳ νίκης, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότερον, ἀπειργάσω, τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ ἄχραντον, γενικοὺς ἀγῶνας, ὑποστᾶσα στεῤῥῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὑπέφηνε, τὸ μυστήριον τῆς σῆς κυήσεως, ὁ θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον θεώμενος, καὶ μὴ φλεγομένην, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐβόησε προτυπῶν.

Κοντάκιον. ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, καὶ μαρτύρων στέμμασι στεφανωθεῖσα Εἰρήνη, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ῥεραντισμένη, θαύμασι καταστραφ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θεῖσα

θεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, ἔρωτι πανοσίδιμε, ἀπὸ βρέφους, σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειῤῥήτοις. καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς Νύμφη εὐκλεὴς ἐστολισμένη πεποικιλμένη εἰσῆλθες ὡς ἐκλεκτὴ, στεφανηφόρος ὁραθεῖσα, ἐξ ἀφθάρτου νυμφῶνος, δεξαμένη ὡς χρύσιον, βραβεῖον Νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ε. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στ. Ξίφει θανοῦσα ἡ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις Εἰρήνη.
Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρετο καὶ θανέ πέμπτῃ

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενὴς Λικινίου Βασιλίσκου καὶ Λικινίας μητρὸς, ἐκ πόλεως Μαγεδῶν, Πηνελόπη πρότερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. οὖσα δὲ τῷ σώματι διαπρεπὴς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ᾽ αὐτὴν ὑπερβαίνουσα, ἐφ᾽ ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ Πατὴρ αὐτῇ ᾠκοδόμησε, μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν, πολλὴν καὶ ἄφθονον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον καὶ θρόνον καὶ τράπεζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ. ἦν δὲ ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτέθη χρόνων ἓξ παρὰ Ἀπελιανοῦ τινὸς γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίνιος. ὁρᾷ γοῦν δι᾽ ὁράματος τῇ νυκτὶ, Περιστερὰν ἐλθοῦσαν ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε, καὶ Ἀετὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθέων στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν. εἶτα δι᾽ ἄλλης θυρίδος, εἰσελθόντα κόρακα, καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. ἀπορούσης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέντα δηλοῦσιν, ὁ γέρων Ἀπελιανὸς, αὐτῇ διεσάφησεν. τὴν μὲν Περιστερὰν λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι· τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγῖδα πραγμάτων. καὶ ἀνοικτήριον βαπτίσματος· τὸν δὲ Ἀετὸν, βασιλέα ἐν ὄρνεσιν ὄντα, διὰ τοῦ στεφάνου, τὴν ἐπὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῇ καλοῖς, προσημαίνειν νίκην, τὸν δὲ Κόρακα διὰ τοῦ Ὄφεως, θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν ὑποφαίνειν. καὶ ὅλως αὐτῇ διηρμήνευσε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἔμελλεν ἐξανύειν. τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. τεθῆναι γάρ φασι τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης Εἰρήνη, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθῆναι. καὶ ὅτι ἔσονται τῶν σωθησομένων δι᾽ αὐτῆς, πολλαὶ ψυχῶν μυριάδες. καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητὴς Τιμόθεος καὶ βαπτίσει αὐτήν. τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ Πατρὸς συντρίψασα εἴδωλα, κάτω ἔβαλεν. ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν, παρὰ τοῦ ἰδίου Πατρὸς, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν. ὧν ἑνὸς ἀντὶ τοῦ δρᾶσαι τί δεινὸν, κατὰ τοῦ Βασιλίσκου ἀναστατώσαντος, καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ῥίψαντος, τὴν δεξιὰν τούτου χεῖρα συντρῖψαι, καὶ αὐτὸν θανατῶσαι, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὴν ἁγίαν μακαρίσαι. παραυτίκα οὖν αὐτὴ τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι᾽ εὐχῆς τὸν Πατέρα ἀνέστησεν. ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἐπίστευσε, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο βάπτισμα. καὶ τὴν βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ τοῦ λοιποῦ ἐπεβίωσε. διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδεκίου, αὖθις ἡ Ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται. καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ἐν ᾧ ἰοβόλων ἑρπετῶν παντοίων ἐτύγχανον γένη, ἐκεῖθεν δὲ ἀβλαβὴς μείνασα. μετὰ δὲ τεσσάρων ἡμερῶν περίοδον ἐκβληθεῖσα, πρίζεται τοὺς πόδας, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής. εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται. τοῦ δὲ κινοῦντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ Ἁγία τηρεῖται ἀβλαβής. ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, χιλιάδες ὀκτὼ ψυχῶν λογι-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

κῶν. τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, Σαβωρίῳ τῷ ὑφ' αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκεῖνον στρατευσαμένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ ἁγία Εἰρήνη, αὐτόν τε καὶ τὸν μετ' αὐτὸν στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι' εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε, καὶ πάλιν εὐξαμένη βλέπειν ἐποίησε. καθηλοῦται οὖν ταῖς ὑπορμαῖς ἥλοις, καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμου μεστὸς ἐπιτίθεται, καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις ἐλαύνεται. τῆς δὲ γῆς δίχα διαιρεθείσης, καὶ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ τυράννου, καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἄνδρας χιλιάδων δέκα, προσῆλθον ἕτεροι τῷ Χριστῷ, ἄνδρες χιλιάδες λ΄. ἔτι δὲ ἐπιμένοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν, ἐπάταξεν Ἄγγελος χιλιάδας ε΄. ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς μαρτυρος γενομένης, καὶ διὰ τῆς πόλεως φοιτώσης, πολλαὶ παραδοξοποιΐαι ἐνηργοῦντο δι' αὐτῆς. ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθέου τοῦ πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδων ψυχὰς, τῇ διδασκαλίᾳ προελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας, τριάκοντα τρεῖς. εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλλίνικον ἔνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ Βασιλεὺς καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στᾶσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσὶν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. τοῦ δὲ τρίτου βοὸς παραδόξως κινηθέντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ ἁγία, εἶτα διαρραγέντος, καὶ τῆς ἁγίας ἀφλέκτου προϊούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ ἐπίστευσαν, ὡσεὶ μυριάδες δέκα. εἶτα τοῦ Βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτᾶν ἐντειλαμένου τῷ Ἐπάρχῳ, μὴ παριδεῖν αὐτὴν ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὗ καὶ σιδήροις αὐτὴν καταδήσαντος, καὶ ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβὴς, Ἀγγέλου θείου τὸ πῦρ κατασβέσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαρρήξαντος. ὥστε ὑπερθαυμάσαντα τὸν Ἔπαρχον μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβώριος τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. καὶ τούτου γενομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησε, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, μνησθησομένους αὐτῆς. μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται, κλάδον Ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν, εἰσελθεῖν ἐν μεσημβρίᾳ καὶ ὀφθῆναι τῷ Βασιλεῖ· τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ Τιμοθέου πρεσβυτέρου, μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. εἶτα τὴν ἁγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδών, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς. καὶ τὸν μὲν Πατέρα ἤδη τὸν βίον λιπόντα δακρῦσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ μητρὶ, καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἔφεσον καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ πλεῖστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην. μετὰ δὲ ταῦτα, καταλαβεῖν Ἀπελλιανὸν, ὃν ἐπέστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ Πατὴρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ, καὶ τὴν ἁγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνους ἓξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανὸν, καινῇ ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ᾗ οὔπω τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν, μηδένα κινῆσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὑρέθη ἠρεμέμος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμοὺς, ἴσως τισὶν ἄπιστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου καὶ Γαϊανοῦ, τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ Ναῷ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρε Μάρτυς παριςαμένη θρόνῳ, τῷ σῷ Δεσπότῳ περιφρούρησον, τοὺς πίςει κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς :-

Ἐν οὐρανίαις σκηναῖς, πορὶ χορεύειν Μάρτυς κατηξιώθης ἀξιάγαςε, Εἰρήνη κραυγάζουσα, ὁ τῶν Πατέρων :-

Ἱμειρομένη τυχεῖν, τοῦ ὡραίου σου κάλλους, βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνη ἐκραύγαζες ὁ τῶν Πατέρων :-

Θεοτοκίον.

Ρήσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πίςει, σὲ Θεομῆτορ μακαρίζομεν βοῶντες τῷ τόκῳ σου, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :-

Ὠδὴ, η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἤθλησας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τοὺς τυράννους καταβέβληκας, ἔχουσα συμπράττουσαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σοῦ Δεσπότου δύναμιν, καὶ συνεργοῦσαν σοι, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας :-

Νεάνις ἀγάπῃ τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σοῦ Νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανένδοξε, τούτου τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρκί σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα :-

Ἡ σὴ ἐν βασάνοις καρτερία, Εἰρήνη ςεφανηφόρε κατεγέλασε, τῶν τῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχομένων ἔνδοξε, πίςει δὲ ἔψαλλες, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα :-

Θεοτοκίον.

Σοφία Θεοῦ πάντων τεχνίτης, τῇ σῇ γαςρὶ Θεομῆτορ σκηνώσασα, οἶκον ᾠκοδόμησεν, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, κόσμον κραυγάζοντα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα :-

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ, θ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐραςὴν χορεύουσα, ἐν ὑψίςοις καλλιπάρθενε, αἴτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εἰρήνητε καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τοῖς πίςει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον :-

Ἔνδον τῆς παςάδος σε Χριςὸς, ὡς μάρτυρα καὶ παρθένον κατεσκήνωσεν, ἔνθα παρθένων συναγάλλῃ, καὶ σὺν τοῖς τῶν μαρτύρων ςρατεύμασιν, Εἰρήνη ςεφανηφόρε πανεύφημε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν :-

Ὕλας διαρρήξας οὐρανῶν, ἐδέξατο τὴν ψυχήν σου τὴν παναμώμητον, μόνος ὁ πάντων βασιλέων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρύτανις Εἰρήνη θείας εἰρήνης ἐπώνυμε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα πρὸς τὸν σὸν υἱὸν Παναμώμητε, παῤῥησίαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώπει Παναγία, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν :-

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποςειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα μάρτυς γενναίως, καὶ πρὸς Χριςοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου :-

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρίςου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον :-

Εἰς τοὺς αἴνους, τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰ τὴν λειτουργίαν, ζήτει τὴν ἀκολουθίαν εἰς γυναῖκα μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ς΄. Τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

Ἑσπέρας ςιχ. προσόμ. τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. ςιχ. προσόμοια τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον, Ἰὼβ τὸν πολύαθλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις,

καὶ

ἐ τοῖς θείοις ἔργοις, ἐ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι. διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὅμοιον.

Δίκαιος ἐ ἄκακος, ἀληθινός τε ἐ ἄμεμπτος, ἐ πιστὸς ἀπεχόμενος, Ἰὼβ κακοῦ πράγματος, ἐγνωρίσθης Μάκαρ, καὶ τηγλαΐσμενος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, ἐ εὐσεβείᾳ καταλαμπόμενος. διό σε μακαρίζομεν, ἐ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γεγηθότες πανήγυριν.

Ὅμοιον.

Πλοῦτον τὴν εὐσέβειαν, ἐ ὡς πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰὼβ τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ θεῖον στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας. διὸ πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε ἀοίδιμε, αἰωνίῳ παρίστασαι :~

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ἐν ἀκριβείᾳ τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐν νόμῳ οὐ διήμαρτες. τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ παιμετὴν εὐφυΐαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς ἀπεδύσω, τοῖς ἀφορήτοις μώλωψι, τῶν ἰχώρων καταπαλαίσας, τὸν ἀμετρα καυχώμενον κατέβαλες. ἐντεῦθεν τὸ τῆς νίκης βραβεῖον παρὰ Χριστοῦ ἀναδυσάμενος, αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἀ. π. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἐ τοῦ ἁγίου, ἡ ἀκρος. ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τὸν μυριάθλον ἄξιον μέλπειν Ἰώβ.

Ὠδὴ, α. ἦχος, δ'.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις.

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα τῆς ὑπομονῆς, τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία μοεροῖς ὁρῶσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα, ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται :~

Ὑ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται, οὐδὲ νοῦς βρότειος, ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου. ἡ γὰρ ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβῆ ἄμεμπτον ἀληθινὸν ἔφη ὅθεν σοι συμφώνως βοῶμεν. ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται :~

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ἀγωνιστικῶς αὐτῷ ἀναστρέπειν τὸν δίκαιον, ἐξαιτεῖ ὁ ἀλάστωρ, ἐ γυμνῷ βιαίως προσπαλαίσας κατερράγη. διὰ ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα. ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται :~

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνοῦσιν Ἁγνὴ, ἐ τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις σε γεραίρουσι. τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἐν νηδύϊ σου ἀφράστως προελθόντα, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν. ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται :~

Ὠδὴ, γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μένεις ἀκλινὴς τὸ φρόνημα, τῶν φιλτάτων τέκνων, ἐ τοῦ πλούτου στερούμενος, ἀναμέλπων εὐλογημένον, τοῦ Κυρίου μου τὸ ὄνομα :~

Ὅλων ἀρετῆς πεποίησαι, πλοῦτον ἐ πενίαν. διὰ ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἑπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ῥῆσιν γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῷ ἀρχεγόνῳ, ὁ ἀρχέκακος ὄφις σοι. ἀλλ' ἐφάνθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος :~

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, Θεὸν λόγον σεσαρκωμένον παντεπόπτην παντοκράτορα :~

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, ἐ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

Κάθισμα, ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἰὼβ τὸν ἄμεμπτον, ἐ καθαρώτατον, στῦλον τὸν ἄτρεπτον, ἐ καρτερώτατον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, ἐ τοῦτον ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα, ἐ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Ἰσχυρώτατον ὑπόδειγμα, ἐ στήλη ἔμψυχος ἡμῖν ἀρετῶν, Ἰὼβ ἄμεμπτος

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σοφὸς ἐδείχθη. οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποίησον, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀθλοθέτης σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς τῶν ἀγαθῶν Ἀθλητά, ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεραπεύει σοι τὸ εὔτονον, καρτερικόν τε τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπείᾳ ὁ ἀθλοθέτης, τῆς ἐν Ἀδὰμ ὑπάρχων παραβάσεως ἴαμα, Ἰὼβ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξαμένη σαρκί, σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὄντως σοι κραυγάζομεν. χαῖρε προστασία τοῦ Κόσμου καὶ καύχημα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οἱ παρακλήτορες πεῖν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοῖς τραύμασί σου, καὶ ἄλγεσι πλείονάς σοι, ἔπλεξαν τοὺς στεφάνους Ἰὼβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὤφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕβριν, οὐκ ἐκάμφθης Ἰὼβ ἔνδοξε.

Ἀπεριτύπητον σύ, τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον, διεμάνθανος γενναίως ἔφορε ἔνδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Ψῆν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις προσφέρει σοι Παρθένε. χαῖρε Μῆτερ ἄχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ζηνίζεται, ἀκοὴ ἐντρυφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντος, καὶ διδάξαντός σε θείῳ Πνεύματι.

Ἰώμενος, λυπουμένης καρδίας τὸ ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα προϊστάμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν Ἰὼβ ἔνδοξε.

Ὁ Βίος σου, εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος πέφηνε. διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὤφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰὼβ μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Λεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀληθῶς πραότατος, καὶ τοῦ Θεοῦ συνόμιλος, ἡγιασμένος ἀνέφανας ἔνδοξε, Ἰὼβ θεράπων γνήσιε τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐφώτισας Κόσμον ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, τὴν καρτερίαν σου, τὴν πολιτείαν σου. ὅθεν πάντες θεόφρον, ἀνυμνοῦμέν σου τὰ παθήματα Ἅγιε.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Τῶν ὅλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς εὐσεβεῖς ἀπειργάσατο, ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰὼβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσσα ἡ ἄκακος, ἄκακον, θεοσεβῆ τε καὶ δίκαιον, πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. διὰ τοῦτό σε Ἰὼβ, ἐν ψαλμῳδίαις τιμῶντες ἅπαντες. ἀνυμνοῦμέν σου τὰ παθήματα Ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ς'. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Προφήτου Ἰώβ. Στίχ.

Εἰ καὶ θανὼν ἄσειστος ἀνδρείας Πέτρα;

Καὶ πῶς Ἰὼβ κρύψωσε τῆς λήθης Πέτρα;

Ἕκτῃ Ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὁρίων Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, ὡς εἶναι αὐτὸν, πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. ἦν δὲ Πατρὸς μὲν Ζαρέθ, μητρὸς δὲ Βοσόρρας. προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. καὶ προεφήτευσεν ἔτη, κε'. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια ἑνακόσια εἰκοσιπέντε. τοῦτον ἐξῃτήσατο ὁ διάβολος μαρτυρηθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου, δίκαιον, καὶ ἄμεμπτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορήτοις ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατῃσχυμμένος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς, ἀκάμπτου καὶ ἀνενδότου τοῦ δικαίου φανέντος. τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων,

ἀνεκήρυξεν ἄνωθεν ὁ Θεός, καὶ ἐν διπλῷ πάντα, τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ. ὡς καὶ τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. ἔζησε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη, ρό. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ, ἔτη, σμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παρμενᾶ, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων. καὶ τῆς ἁγίας Εὐθαλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Κοΐντου τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Τρωάδος, καὶ ἡ κοίμησις τῶν Ἁγίων Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας, καὶ Θεοδωρήτου Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος. ᾧ παραστὰς, βουνεύροις τύπτεται, εἶτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται. καὶ ἐπὶ κραββάτου σιδηροῦ πυρωθέντος ἁπλοῦται. καὶ ἐν φυλακῇ βληθεὶς, τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ δύο ἐπιβιοὺς ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον, τοῦ αὐτὸν δοξάσαντος Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Νομίμων ἄγνωστος ὤν, ἀλλὰ προφητῶν τε καὶ μόνου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰώβ, δι' ἀγάπης Θεῷ εὐηρέστησας, μελῳδῶν ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, εἰς χοῦν κατέαξας χρυσὸν, τῷ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἥλκωσε παίσας πονηρὸς, καὶ τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, ὁ τῶν δικαίων δυσμενὴς, τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον, οὐκ ἔκαμψε, τῷ βοᾷν ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἣν ἀλοχεύτως προελθεῖν, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ ὑψίστου εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ, η'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, καὶ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Πανηγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων, ἐν ὑψίστοις χορὸς, τῷ θεσπεσίῳ συμμέλπων Ἰώβ. διὸ κραυγάζει, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἐπιδιπλασιάσε σοι τοὺς στεφάνους, ὁ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης θεόφρων Ἰώβ. διὸ κραυγάζει, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ ἰχῶρες τῆς σῆς σαρκὸς, μακάριε βρύουσι τοῖς μελῳδοῦσιν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα.

Ὠδὴ, θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰὼβ μὲν τῇ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπαξίως ἐστεφάνωται, σὺ δὲ πενθεῖς καὶ σκυθρωπάζεις, ὦ φθόνων τοῦ δικαίου τὸν Στέφανον. διακενῶς γὰρ ἐλπίσας ἠχώθης Σατᾶν, μόνε ἀδίκων δυσμενέστατε.

Οὐ θέμις ἀνθρώπῳ κατιδεῖν, τὴν δόξαν σου κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον, φόβῳ κρατηθεὶς καὶ εὐλαβείᾳ, ἐβόησεν Ἰὼβ λίαν ἔντρομος. σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ σὺ δὲ Κύριος. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς, ἐδέξατο καὶ ταμεῖα ἐπουράνια, σῖτον ὡς ὥριμον ἀχθέντα, καὶ πλήρης ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἰὼβ θεράπων Κυρίου μακάριε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ μὲν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη. διὸ ὡς Βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοι σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. Καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκακίου καὶ Κοδράτου. Ἑσπέρας ἱστ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ΄. ἱστ. προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία. φαίνει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν περάσι. λάμπει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον. ἀὴρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὡραΐζεται. μέλπει θείοις ᾄσμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ. σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον. οὗ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότῃ προσέλθωμεν κράζοντες. εἰρήνευσαι τὸν κόσμον, καὶ φώτισαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Τιμιωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια, μετάγων πίστει, τοὺς ἀδιστάκτῳ τοῦτον γεραίροντας. χαίρει ἔθνη ἅπαντα, θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφὴ ἡ ἔνθεος. ὃν γὰρ συγκρύπτειν ἐγκατέσπευδον, Ἰουδαῖοι ἐξ ὕψους αἰθέριος, καταυγάζει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ὅμοιον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις καὶ σκιρτάτω. σήμερον γὰρ ἤστραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων, καὶ συνημμένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. σήμερον συγχαίρουσι χοροῖς Ἀγγέλων βροτοί. τὸ γὰρ διεῖργον μεσότειχον, Σταυρῷ ἠρμένον, εἰς ἓν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν. ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν Κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Ἕτερα ἱστ. προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως, τῷ θυμῷ προχρησάμενος, καὶ Χριστοῦ τὴν ἄμαχον καὶ ἀνίκητον, περιζωσάμενος δύναμιν, θεόφρον Ἀκάκιε, τὸν κακῶν τὸν εὑρετὴν, πρὸς τὴν γῆν καταβέβληκας, τὴν ὑπέροφρυν, καθελὼν δυναστείαν, καὶ τοὺς ταύτῃ, συνεργοῦντας ὑπηρέτας, διαφερόντως κατῄσχυνας.

Τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, τῶν καλῶν τὴν οἰκείωσιν, μελετήσας ἄνωθεν, ἔργῳ γέγονας, ὅπερ ἐκλήθης τὸ πρότερον, Ἀκάκιε πάνσοφε. εἰ καὶ μᾶλλον προκληθεὶς, ὅπερ πέφηνας ὕστερον. ἡ γὰρ πρόνοια, τῶν μεγάλων πραγμάτων, τὰς αἰτίας, ἀπορρήτως καὶ βαθέως, προκαταβάλλεται πόρρωθεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Κοδράτου. Ἦχος πλ. α΄.

Πρὸς Ὅσιε Πάτερ.

Μάρτυς Κοδράτε, ἀθλοφόρε πανοίδιμε, ναμάτων ἀειζώων ἔμπλεων ἔχων ψυχὴν, καὶ δίψει μαρτυρίου κεκρατημένος, ἦλθες αὐτόκλητος, πρὸς πάλην ἐχθρῶν. τούτων κατακλύσας τὰς ἁλμυρὰς θαλάσσας, τῆς ἀπιστίας ὡς ἀληθῶς, τῶν μελιρρύτων σου λόγων τῇ ἀναβλύσει, καὶ τῇ τοῦ αἵματος ἐκχύσει θεομάκαρ. οἷς καταρδεύεται Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. εἰ βούλει. εἰ δ᾽ οὖν καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ, τὴν δόξαν σου Κύριε, τὸ φοβερὸν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν. ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦντές σε βοῶμεν. Θεὸς ὢν ἀπαθὴς, σαρκὶ παθεῖν δι᾽ ἡμᾶς, ἑκουσίως κατεδέξω. διὸ, σῶσον λαὸν ὃν περιεποιήσω οἰκείῳ αἵματι.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. καθ. τῆς ἑορτῆς, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς ϛ΄. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἄρματα Φαραώ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἔφανας ἐπὶ γῆς, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Σταυροῦ. ἐν ᾧ τὸν διάβολον καταβαλὼν, τῶν ἀνθρώπων ἔσωσας τὸ γένος Κύριε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Τῆς γνώσεως ἀπειθοῦς, Σταυρῷ ὁ λυτρωτὴς, ἔλυσε τὸ δέλεαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος εὐδοκίᾳ. ᾄσωμεν αὐτῷ ᾆσμα καινὸν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐκ Κῆπον νεκροποιὸν, κατεφύτευσας Χριστὲ, ζωῆς ξύλον ἄχραντον, ὡς ἐν Ἐδὲμ τὸν Σταυρόν σου, ὃς φωτοειδὴς ἐξέλαμψεν, ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ἣν πρὸ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ ἀκατάφλεκτον βάτον, σὲ Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐγνώκαμεν.

Ὠδὴ, γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὥσπερ θυρεῷ φραττόμεθα, τῷ τοῦ ἀηττήτου Σταυροῦ τύπῳ Δέσποτα. ὃν μὴ φέρων ὁ ἀπάνθρωπος, δραπετεύει τῶν δαιμόνων ἑσμός.

Ἅπαντας ὁ Σταυρός σου ηὔφρανε, τοὺς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν καταγγέλλοντας. ὃς ἐκλάμπων καὶ ἀπροσίτῳ, ὡραιότητι ἐξέλαμψε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἶτα κάθισμα τοῦ τιμίου Σταυροῦ. ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανοῖς περιφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός. ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὴν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν τὸ πρὶν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, κατηγλάϊσας Χριστὲ, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τὸν τύπον.

Ὁ παράνομον τῶν θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σοῦ Σωτὴρ, ἐθριάμβευσας φωτὶ Οἰκτίρμων.

Ἐβεβαίωσας χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ ἀΰλῳ σου φωτὶ, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστὲ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν ἄχραντε εὐλογημένη Δέσποινα, ὃν ἐκύησας, Θεὸν ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

Ὠδὴ, ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας.

Θανατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζωηφόρος, τοῖς τῆς Ἐδὲμ ἀποίκοις ἐδείχθη Χριστὲ, ἔνοικον αὖθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδὰμ ἐργασάμενος.

Ὁ ὑποστήσας τῷ Λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέβας, ὡς Υἱῷ Πατὴρ φωταυγῆ τὸν Σταυρὸν νῦν διαγράφει τῷ σταυρωθέντι, μαρτυρῶν τὴν θεότητα.

Ἐν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη τὰ μητρῷα οὐκ ἔγνως. ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεὸν, τέτοκας σαρκί. διὰ πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ς΄. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Ὃν Σταυρὸν ἐκλάμπεις, Πόρρωθεν Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἐφώτισας δὲ, δι᾽ αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν νῦν, ὄμματα οἱ παράνομοι. τοῦ Σταυροῦ τὸ κάλλος, ἐξαστράπτον γὰρ οὐ φέρουσιν.

Ἐνρυφάτωσαν τῇ αἴγλῃ, τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ἣ Θεὸν τεκοῦσα Παρθένε ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, Υἱόν σου ἱκετεύουσα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὦ Τρισμακάριστε Σταυρὲ, ὁ πανσεβάσμιε. σὲ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, νῦν ἁγιάζομαι, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψούμενος Κόσμον ἔσωσεν. ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσόν με τῇ δυνάμει σου, καὶ ἐκ παντοίων κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι, χαῖρε ξύλον μακάριον.

Ὁ οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν, ἵνα ὑμνήσω Λόγε τὸ σεπτὸν Ξύλον σου. κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου καὶ δίδαξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγάζω. χαῖρε Σταυρὲ οἰκουμένης δόξα, χαῖρε Σταυρὲ Ἐκκλησίας κράτος. χαῖρε ἱερέων προπύργιον ἄσειστον, χαῖρε Βασιλέων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

διάδημα τίμιον. χαῖρε σκῆπτρον τοῦ Παντάνακτος, καὶ πάντος Δημιουργοῦ, χαῖρε ὅτι κατεδέξατο προσπαγῆναι σοι Χριστός. Χαῖρε τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα, χαῖρε τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀήττητον ὅπλον. Χαῖρε Σταυρὲ δαιμόνων ἀντίπαλε, χαῖρε Σταυρὲ Ἀγγέλων εὐπρέπεια. χαῖρε δι' οὗ κατεπόθη ὁ Ἅδης, χαῖρε δι' οὗ ἐξανέστημεν πάντες. Τέλος.

Χαῖρε ξύλον μακάριον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ΄. Τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν τοῦ ἐν Οὐρανῷ φανέντος σημείου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

στ. Σταυροῦ παγέντος ἡγιάσθη γῆ πάλαι,
Καὶ νῦν φανέντος ἡγιάσθη καὶ πόλος.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, μηνὶ Μαΐῳ ἑβδόμῃ, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς, συνεστὼς ἐκ φωτὸς, ὁρῶντος παντὸς τοῦ λαοῦ, ὑπεράνω τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ ἐκτεταμένος μέχρι τοῦ ἁγίου Ὄρους τῶν ἐλαιῶν. ὅστις τῇ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. ὅθεν πᾶσα ἡλικία νέων τε, καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβε, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ, καὶ θερμῇ κατανύξει, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θεάματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου. στ.

Εἴπερ τις ἄλλος ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,
Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς κάραν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀριθμοῦ τῶν Μαρτισίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ τῷ Ἄρχοντι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ πλεῖστα παρ' αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται Βιβιανῷ ἑτέρῳ Ἄρχοντι, ὃς αὐτὸν ἤγαγε μεθ' ἑτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. δειναῖς δὲ μάστιξι καὶ στρεβλαῖς συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο. ἔνθα ἐπιστάντες αὐτῷ Ἄγγελοι, κατέστησαν αὐτὸν ὑγιῆ. μετὰ τοῦτο πέμπεται Φλακιλλιανῷ ἑτέρῳ Ἄρχοντι. οὗ προστάξαντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγίῳ αὐτοῦ μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Παχάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. στ.

Ζωμοὺς χύτρας σῆς τοὺς ἱδρῶτας Κοδράτε,
Ἅλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῇ Πόλει ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς Πόλεως Ἀνθυπάτῳ. καὶ ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, ἡπλώθη κατὰ γῆς καὶ ἐτύφθη νεύροις ξηροῖς. αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμωτηρίῳ παρεδόθη. εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου, πάλιν ἐτιμωρήθη. ἰδὼν δέ τινας τῶν σὺν αὐτῷ, φόβῳ τῶν κολάσεων μέλλοντας θύειν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ὑπομνήσας ἐστήριξεν. οὓς εἰς πῦρ ὁ Ἀνθύπατος ἔκαυσεν. ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος ἐν τῷ Ναῷ εἰσελθὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε ξόανα. ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς, τύπτεται νεύροις. ἔνθα Σατορνῖνος καὶ Ῥοῦφινος, πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, κρεμασθέντες ξέονται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνίδα ἐλαύνων ὁ Ἀνθύπατος, ἐπαγόμενος καὶ τὸν Ἅγιον, ἅλμην σὺν ὄξει συγκεράσας, καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβει, καὶ σιδηρᾶ πυρωθέντα ἄγει ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ. διαβὰς δὲ τὸν Ὀρυνδακὸν, καὶ Ἑρμούπολιν καταλαβὼν, ἦγε καὶ τὸν Ἅγιον ἐφ' ἁμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσαι. ἔνθα ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἁπλώσαντες τοῦτον, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἄνωθεν ἐπέχεον. εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαΐτου.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίου Ἰωάννου, καὶ Ἠλιοῦ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέ-

μους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρεικώτατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθεὶς, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον, τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βδελύγματα καταστρεψάμενος, ἠρίστευσεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας, καὶ μόνων προϊστάμενος, πατρικῶν παραδόσεων, μόνων βασιλικῶν κατέπτυσεν. ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς, τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσούντων σώματα, καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Οὗτος ὁ μακάριος παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἱονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἥλιος μεσούσης ἡμέρας, ὃν καθορῶν ὁ αἰσθητὸς, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ Θεόπτῃ ἐν πυρὶ, πάλαι ὁμιλήσας καὶ γνόφῳ, σταυροφανῶς δὲ ἀστράπτῃ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ὁ ἐκ φωτὸς καὶ ἐν φωτὶ, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, καὶ τῷ ἀστράπτῳ σου φωτὶ, τοῦ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον, ὑπερύμνητε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἣν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπὲρ φύσιν δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, ἀπαραλλαγχίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, η'. ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὃν ἐπὶ θρόνου δόξης ὁραθέντα, καὶ ἐν ξύλῳ Σταυροῦ καθηλωθέντα, οὐσίᾳ σαρκὸς, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὃν ἐν φωτὶ ἀστράπτῳ τυπωθέντα, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἕνα τῆς Τριάδος, τὸν ἐν τῇ αἴγλῃ τοῦ Σταυροῦ, τὴν οἰκουμένην φωτίσαντα, ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἣν ἀποῤῥήτως καὶ ἀπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν, τῇ οἰκουμένῃ Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Πάλαι πυρί τε καὶ γνόφῳ, τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας, νῦν τῷ πιστοτάτῳ λαῷ, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διέγραψας, ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἐπένθησε ζόφῳ ἡ Κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμαν. νῦν εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτὶ, ὁ ζωηφόρος λάμψας Σταυρός σου Χριστὲ, Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ὡραιότητα.

Ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος λαός σου, σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸ φρικτόν σου αἷμα προβάλλεται. ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίβλεψον, Λόγε Θεοῦ ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε. ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας γνώσεως, τοὺς καθαρᾷ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θεολόγου εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Θεολόγου, τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στ. ἀναστάσιμα, δ΄. δόξα, τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν Θεοτοκίον, τὸ α΄. τοῦ ἤχου τοῦ αὐτοῦ. Εἰς τὸν στ. τὸ ἀναστάσιμον στ. τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ ἁγίου, τρία, τὰ εἰς τὸν στ. δόξα, τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ι. καὶ ψάλλομεν στ. ἀναστάσιμα γ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου δ΄. δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ α΄. τοῦ ἤχου. τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου. δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στ. στ. ἀναστάσιμα, τοῦ ἤχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα, τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε. δίς. καὶ τοῦ ἁγίου, ἅπαξ. ἀναγνώσεις εἰς τὰς πράξεις, καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ἁγίου αἱ περίοδοι. Εἰς τὸν ὄρθρον, Θεὸς Κύριος. τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον, δίς, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Θεοτοκίον. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν στιχολ. κάθ. ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ οἱ ἀναβαθμοί. ὁ πολυέλεος, καὶ κάθισμα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. προκείμενον τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. οἱ κανόνες, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων εἰς ϛ΄. τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ΄. Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ Πάσχα. ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὸν οἶκον. καὶ κάθισμα τοῦ ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, εἰ μὴ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. τό, Πᾶσα πνοή. στ. ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. καὶ ἰδιόμελον, τὸ εἰς τὸ δόξα μετὰ τῶν στ. τοῦ ἁγίου. δόξα τῆς Ἑορτῆς. καὶ νῦν. ὑπερευλογημένη. δοξολογία μεγάλη. τροπάριον. τὸ ἀναστάσιμον μόνον. ἡ ἐκτενής, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον. ἡ συνήθης λιτή. δόξα, τὸ ἑωθινόν. εἰς τὰς ὥρας τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἡ γ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ΄. ἡ ἕκτη ᾠδή. τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον. κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου ἀκολουθία ψάλλεται, ὅταν θέλῃ ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τοῦ Θεολόγου, τῇ δ΄. τῆς μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στ. τῆς Ἑορτῆς δ΄. δόξα, τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στ. τοῦ ἁγίου. δόξα, τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως, ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἵα ἂν ἡμέρα τύχῃ τοῦ Θεολόγου, ψάλλεται ἀπαραιτήτως.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Θεολόγου. ὡσαύτως καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Πατέρων, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἡ ἀναστάσιμος, καὶ τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, η΄. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου. Ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τό, μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκρα-

ξα.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ξα, εἰ τύχῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἱστῶμεν στ. η΄. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ΄. καὶ τοῦ ἁγίου δ΄. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν τῇ δ΄. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως τύχῃ καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει. ἱστῶμεν στ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τυφλοῦ ἰδιόμελ. ς΄. καὶ τοῦ ἁγίου δ΄. δόξα, τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν τοῦ Τυφλοῦ. Τίς λαλήσει. Ὡσαύτως εἰ τύχῃ καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει, τῆς ἑορτῆς ς΄. καὶ τοῦ ἁγίου δ΄. δόξα, τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς στ. προσόμοια, τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἑρμηνευτὴς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν:~

Ὅμοιον.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόγραφον στόμα, τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, ᾄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χείλη κινῶν ὡς νευράς. ὥσπερ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Μὴ βροντοφώνως σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον Λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεί, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς, τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ:~

Ἕτερα τοῦ Ὁσίου. ἦχος. πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὡμίλησας, ἀνενδότοις καθάρσεσι, καὶ τῇ ἐλλάμψει στῦλος ὁλόφωτος, θεοσεβείας πυρσῷ λαμπόμενος, ὤφθης μακάριε, μοναστῶν τὸ καύχημα. καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον, ταῖς ἱκεσίαις σου:~

Ὅσιε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φωτοβόλοις λάμψεσιν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ βασιλείας αὐλὰς κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληρουχίαν εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμενος, θεομακάριστε:~

Ὅμοιον.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἴπερ τις ἄλλος ὀφθείς, ἀρεταῖς τε κατάκομος, πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως. ἀλλὰ τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα βίον ἔζησας ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἄρρητον, ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον, μερόπων γένος καταξίως εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου. αὖθις δέ, τὸ πρὸ τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι᾽ αὐτοῦ τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς ἁγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρί, ζωὴν φέροντα καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ. ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξῃ καὶ τιμῇ καὶ πίστει, θεμέθλιος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως. δι᾽ ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ τύχῃ τῆς ἀναλήψεως, ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, εἶτα τοῦ ἁγίου. Εἰ δ᾽ οὖν, εἴσοδος, προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

Καθολικῆς, α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ Κεφ.
καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔ- γ΄. 21.
χομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ᾽ αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ

ἀγα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ Πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν. ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι. Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς. ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ἡμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσί, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν. ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς, α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 11. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾷν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ Ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς, α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 20. Ἀγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾷν; καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν Κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν Κόσμον; εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν λέγομεν ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ Θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε. ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον. ἣν καὶ νῦν αἴτησαι Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ φυτὸν τῆς ἁγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτήν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν. ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ Δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ Κόσμῳ τὸν Λόγον Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης ἐκέκραγας βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, Ἐπιστήθιε Χριστοῦ καὶ φίλε γνήσιε, τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα, καὶ τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. πρέσβευε Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος, β΄.

Ἦν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν Πνευ-

ματι-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ματικὸν Στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν. ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμῖν, αἴτησαι φίλε μυστικὲ Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε μαθητά, ἐκεῖθεν ἔγνως τὰ ἄῤῥητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰ τύχῃ τῆς Μεσοπεντ. ψάλλομεν ἀπὸ στιχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τὰ εἰς τὸν στίχον. ὁμοίως καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει. εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα τύχῃ, στιχ. προσόμοια τοῦ ἁγίου τὰ εἰς τὸν στίχον, μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἁγίου, εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τοῦ ἁγίου. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων τὸν Συγγραφέα πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, καὶ ἠγαπημένον. οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. ὅθεν, βροντόφωνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον Κόσμῳ, λάμψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὄντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ. στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντλησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ. ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταύτην, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν ἀφραινομένη ἐπαγάλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς, χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου υἱὸς παμπόθητος. σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας φωνῆς τοῦ Δεσπότου, ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου πρὸς σὲ βοήσαντος. ὅθεν, ἐπαξίως ἅπαντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀποῤῥήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόῤῥητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν φανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ οὐκ ἦν ἀποβαλών, τῶν αἱρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανεὶς καὶ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, λέγε τό, Ἀναστάσεως ἡμέρα. τό, Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ. τό, Νῦν ἀπολύεις. Τροπάριον. τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. τὸ α'. τοῦ ἤχου. εἰ δὲ τύχῃ ἐν ταῖς προγραφείσαις ἑορταῖς, λέγε πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τοῦ ἁγίου, καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λέγεται δὲ ἐν τῇ εὐλογήσει τῶν ἄρτων, εἰ τύχῃ ἐν ταῖς ἑορταῖς, οὕτως ὡς ἄνωθεν εἴρηται. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τοῦ ἁγίου δίς, καὶ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. ὁμοίως καὶ εἰς τό,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Θεὸς Κύριος, Εἰς τὴν α΄. καὶ β΄. στιχολογίαν κάθισμα τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχῃ ἐν ταῖς προγραφείσαις ἑορταῖς, καὶ εἰς τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, εἰς τὴν α΄. στιχολογίαν κάθισμα ἀναστάσιμον, εἰς δὲ τὴν β΄. στιχολογίαν κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ, εἰς δὲ τὸν πολυέλεον, κάθισμα τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ Πάσχα, τό, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ κάθισμα. εἰς μὲν τὴν α΄. στιχολογίαν κάθισμα τῆς τυχούσης ἑορτῆς, εἰς δὲ τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα τοῦ ἁγίου. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητής, πυθόμενος τίς ἐστιν ὁ προδότης σου Κύριε, ἠγαπημένος λίαν, ὑπάρχων πανεύφημε, διὰ τοῦ ἄρτου τοῦτον σαφῶς ὑπεδείχθη σοι. ὅθεν καὶ ὡς μύστης, τῶν ἀρρήτων γενόμενος, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δίς, τὸ αὐτό. καὶ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν πολυέλεον κάθισμα. ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί. ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου, ἀληθὴς Θεολόγος, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος. διὸ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δίς, καὶ τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. προκείμενον ἦχος, δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. τό, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον ἑωθινόν, ια΄. Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀναλήψει τύχῃ, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, οἵα ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ τὸ ἀπ. τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, λέγε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεολόγου. δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, εἶτα Ἐλέησόν με, Εἶτα. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. τό, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ οἱ κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τῶν ἁγίων ἀνὰ δ΄.

Εἰ δὲ ἐν ταῖς προγραφείσαις ἑορταῖς τύχῃ, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δηλαδή, ὁ δ΄. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς δ΄. καὶ ὁ πρῶτος εἰς δ΄. Καταβασία τὸν εἱρμὸν αὐτοῦ, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Εἰ δὲ ἐν τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως δ΄. τύχῃ, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς΄. τοῦ Ἀποστόλου εἰς δ΄. τοῦ Τυφλοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Τροπάριον. εἶθ᾽ οὕτως τοῦ Τυφλοῦ. δόξα, τὸ τριαδικόν. καὶ νῦν. τὸ θεοτ. Καταβασία, Τῷ σωτῆρι Θεῷ. ὁ δὲ προεόρτιος καταλιμπάνεται. εἰ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς εἰς ι΄. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις.

Οἱ οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, εἰς δ΄. καὶ τοῦ ἁγίου ὁ πρῶτος εἰς ς΄. Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος, πλ. δ΄.

ᾨδὴ, α΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένῃ ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἵλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Ὑπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου Ἁγνὴ προστρέχοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα Ἄχραντε. διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἁγνὴ παρακλήσεσιν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Νόμῳ τοῦ Δεσπότου πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικοῦ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὥσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς. καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος.

Τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν Ἀρσένιε, ὡς ἁμαρτίας πηγάς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας. ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν

νοῦν,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

νῦν, ἡσυχίαν τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Εἰ δὲ τύχῃ τῆς ἀναλήψεως.

Θείῳ καλυφθείς. Ὠδὴ, γ΄.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν·

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἐξ ἁλιέων ἁλιεὺς, παρθένος καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὲ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότῃ Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἑπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὦ θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι᾽ οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηνται προστάγματι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγὼς, θεοκυήτορ Παρθένε, σωτηρίαν ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου. ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, Ἁγνὴ ῥυσθείην κολάσεως.

Ὁ αὐτός.

Ἄτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, ἀξιομιμήτου πτωχείας, τὸ βραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκκος, τὸ παράδοξον τῆς πρὶν, ἐθνικὸς κατεκάλυψε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ τῶν μεγάλων πραγμάτων, ἐκ Θεοῦ στερρὰν ἔχων καρδίαν, δεδεγμένος ἀρωγὴν, Ἀρσένιε κατέρραξας, φωτοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμολύντως. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβ. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τῶν ἑορτῶν, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ΄, πρὸς τὴν

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντησας, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἄναρχον γέννησιν, καὶ προεκήρυξας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν. ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι. θεολόγε Ἀπόστολε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγὼν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στῦλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φῶς ἦν ἅπαντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε. ὄμβροις δὲ δακρύων, ποτιζόμενος ὤφθης, ὡς δένδρον κατάκαρπον, θεοφόρε Ἀρσένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὠδὴ, δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν τὴν παρ.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνὸς ὁ εὐλογούμενος.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαβίδ, πρὸς τῆς.

Ἄλλος. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἐκ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, τῆς βροντῆς τε, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον. διό σου θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾠδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ἐν ἀρετῶν, ἤρθης πρὸς ὕψος Ἀπόστολε. σὺ κατεῖδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ, Λόγον ἐν σαρκὶ, τὸν ἐν τοῖς πατρῴοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον. φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξιώθης, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἱότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταφεύγω ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου Παμμήτορ, μὴ αἰσχυνθῶ, σὲ γὰρ πρὸς Θεὸν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον. ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σὺ βιαστὴς, φύσεως ὤφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῶς, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὕπνῳ ἐγκελευόμενος. διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόας, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Σὺ τὸν Θεὸν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει θεοειδὴς, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὡμίλησας, καὶ ἔγνως τῇ ἑνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Παναμώμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνὴν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.
Τὴν ἀμέτρον σου εὐσπλαγχνίαν.
Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι.

Ἄλλος. Ἱνατί με ἀπώσω.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ Κόσμου, λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄχραντον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰς τῶν πολυσπόρων, γενεὰς ἐθνῶν θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Ἐπιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιώδης γέγονεν, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττῃ, υἱὲ βροντῆς ἠγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σύ μου σκέπη καὶ κράτος, Πανάγνε καὶ στήριγμα καὶ τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ σὲ προκαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ. ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ ἀναβάσεως τοῦ πρώτου Ἀδὰμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδὼς τὰ σοφίσματα. διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λιμένι, τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος. καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πανάγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.
Φυλάξας τὰ σύμβολα σῷα Χριστέ.
Σωτὴρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄνθρακα θείου πυρὸς, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, προκαθαρθεὶς τὰ χείλη, προφητείας ἠξίωται. σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ Λόγου μακάριε, Ἰωάννη σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενὴς, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἱδρυμένος, σωματωθεὶς ὡράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστῃ προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε κατέχοντες, θιασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ᾑρετίσω κλῆρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστοῦ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ἥλιος ἐπιφανεὶς, τὴν ὁλονυκτόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ, βίου καμάτους σου, προμηνύων, περιαυγάζειν σοι Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δει-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῆς περιστάσεως. σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, Παναγνὲ Δέσποινα, προστασίαν ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα :~

Καταβασία. Κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἰ οὐ τύχῃ ἐν ἑορτῇ. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν ἑορτῶν, τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἄλλη ἡμέρα, κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸν οἶκον. κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος γ΄. β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ :~

Ὁ Οἶκος.

Ὕψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾷν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον. ὥσπερ γὰρ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ θεολόγου εἰπεῖν ἱκανῶς. τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν, οὗ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνεστιάθη :~ Τέλος.

Ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, η΄. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ ἐπιστηθίου ἠγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, ἤτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἤτοι τὸ μάννα.

Στίχ.

Οὐ βρῶσιν ἀλλὰ ῥῶσιν ἀνθρώποις νέμει,
Τὸ τοῦ Τάφου σου μάννα Μύστα Κυρίου.

Ὀγδοάτῃ τελέουσι ῥοδισμὸν βροντογόνοις.

Ὁ Πανάγαθος Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος Κύριος ἡμῶν, οὐ μόνον τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, Προφήτας καὶ Μάρτυρας καὶ πάντας τοὺς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ Βασιλείας οὐρανῶν καὶ αἰωνίων ἠξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς διέπρεψαν καὶ ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. καὶ γὰρ ὁ τάφος ἐν ᾧ ὁ μέγας Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ θεολόγος μέλλων μετατεθῆναι, ἐτάφη, κόνιν ἁγίαν οἱ ἐγχώριοι μάννα μετονομάζουσιν, ἐπιπνεύσει Πνεύματος Ἁγίου κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Μαΐου μηνὸς, ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναβρύει καὶ ἀναδίδωσιν. ἣν οἱ προσερχόμενοι λαμβάνοντες, χρῶνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν, εἰς θεραπείαν ψυχῶν, εἰς ῥῶσιν σώματος, Θεὸν δοξολογοῦντες, καὶ τὸν αὐτοῦ θεράποντα Ἰωάννην γεραίροντες :~

Σωφρονίου.

Ἰστέον ὅτι ὁ Πατὴρ τοῦ θεολόγου ὁ Ζεβεδαῖος ἦν, ἡ δὲ Μήτηρ, Σαλώμη, θυγάτηρ Ἰωσὴφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Θεοτόκον. ὁ γὰρ Ἰωσὴφ, υἱοὺς ἔσχε τέσσαρας, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσῆ, καὶ θυγατέρας τρεῖς, τήν τε Ἐσθὴρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, Μήτηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. ἐντεῦθεν ὁ Σωτὴρ, θεῖος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ. μόνον δὲ τὸν Ἅγιον Πέτρον ὁ Κύριος ἐβάπτισεν οἰκείαις χερσὶ, καὶ Πέτρος Ἀνδρέαν, καὶ Ἀνδρέας Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, Ἰωάννης δὲ καὶ Ἰάκωβος τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους. ὅτι πάντων φυγόντων Ἰωάννης ὡς ἀγαπητὸς ἐν τῇ παραδόσει καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ παρὼν, καὶ εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ Πέτρου ἦλθεν, ἔλαβε δὲ καὶ τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. μητέρας δὲ ἔσχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς. πρώτην τὴν Σαλώμην ἐξ ἧς ἐγεννήθη. δευτέραν, ὅτι βροντῆς υἱὸς ἐχρημάτισε. τρίτην δὲ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον κατὰ τὸ ῥηθὲν αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. ἐβάπτισαν δὲ τὴν Ἁγίαν Θεοτόκον Πέτρος καὶ Ἰωάννης, καὶ μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῆς συνῆν αὐτῇ ὁ θεολόγος, καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἔφεσον, καὶ κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν λατρευόντων τῇ Ἀρτέμιδι τῆς πλάνης ἀπήλλαξε, καὶ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. καλεῖται δὲ Λίβατον τὸ ὄρος ἐν ᾧ ἵσταται ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. ἐκ δὲ δύσεως κεῖται ὁ Ἅγιος Τιμόθεος. Μα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ οἱ ἑπτὰ παῖδες, ἐν τῷ πλησίον ὄρει Χειλέων καλουμένῳ. ἡ δὲ Ἁγία Ἑρμιόνη θυγάτηρ μία οὖσα Φιλίππου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων ἐκ τῶν τεσσάρων προφητίδων θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. καὶ Ἄδαυκτος ὁ Μάρτυς, καὶ ἡ τούτου θυγάτηρ Καλλισθένη, καὶ ἕτεροι Μάρτυρες Ἐπίσκοποι γενόμενοι, Ἀρίστων Τύραννος, καὶ Ἀριστόβουλος, καὶ Παῦλος ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατάκεινται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἑβδόμῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

Λαθεῖν βιῶσαι Ἀρσένιος ἠγάπα.
Ὃς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Οὗτος ἦν τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης γέννημα καὶ θρέμμα, ὃς ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων καθαρὸν τηρηθεὶς τῷ Θεῷ ἐνδιαίτημα, καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας τε καὶ ἀνθρωπίνης πλήρης ὑπάρχων. ὅθεν καὶ τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δεξάμενος, τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων Βασιλείαν τότε ἰθύνοντος, πολλὴν δὲ ποιουμένου σπουδὴν, καὶ ἐπιζητοῦντος ἄνδρα Πνευματικὸν, καὶ λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα οἷς θεραπεύεται Θεὸς, μαθὼν περὶ τούτου, γράφει τῷ Βασιλεῖ Γρατιανῷ καὶ τῷ Πάπᾳ Ἰννοκεντίῳ, καὶ μόλις ἴσχυσε τοῦ ποθουμένου τυχεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀπάρας τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντινούπολιν κατέλαβεν, ἔστη κατὰ πρόσωπον Θεοδοσίου, εἶδε δὲ αὐτὸν, σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρόσωπον καὶ τὸ χρῶμα, εὔτακτον τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένον, καὶ πολλῆς χαρᾶς καὶ θυμηδίας ἐμπλησθεὶς, ἔκτοτε ὡς Πατέρα ὑπερετίμα, καὶ ὡς διδάσκαλον ἐσέβετο. οἱ δὲ τῆς συγκλήτου ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέποντες, ἐθαύμαζον. αὐτὸς δὲ μισόδοξος ὢν καὶ φιλόθεος, καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα ἡγούμενος, καὶ ἐπιποθῶν τὸν μονήρη βίον, καθ' ἑκάστην κατελιπάρει τὸ θεῖον, πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν ἔφεσιν, καὶ παραυτίκα φωνῆς ἐνωτίσθη θείας, Ἀρσένιε λεγούσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σώζου. ὁ δὲ, μηδὲν μελλήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθῆτα ἀπαλλάξας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλαμβάνει, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, ἐν τῇ σκήτῃ γέγονε, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τοῦ Θεοῦ δεόμενος. καὶ πάλιν θεία φωνὴ πρὸς αὐτόν. Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσύχαζε, καὶ σώζου. τοῦτον τὸν μέγαν ἠρώτησέ ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀπελθὼν σὺν ἑτέροις, εἰπὲ ἡμῖν Πάτερ λόγον ὠφελείας. ὁ δὲ ἔφη. ἐὰν εἴπω, φυλάττεις; οἱ δὲ, εἶπον, ἐκπαντός. καὶ εἶπεν, ὅπου ἐὰν ἀκούσητε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσητε. περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα. ἦν δὲ ἀστεῖος τῷ σώματι, ὁλοπόλιος, ξηρὸς, καὶ μακρὸς, εἰ καὶ μερικῶς, ὑπὸ τοῦ γήρους κεκύρτωτο, τὴν ὑπήνην ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος ἀγγελικὸν ὡς Ἰακώβ. διὸ οὐδὲ φαίνεσθαί τινι ἤθελε κατὰ πρόσωπον, ἠγρύπνει τε πολλὰ, ὄρθιος ἱστάμενος καὶ εὐχόμενος, καὶ μηδόλως κλίνων τὰ γόνατα μέχρις ἂν ὁ ἥλιος, τὴν ὁλόνυκτον αὐτοῦ ἔλυε στάσιν. ὅθεν τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τοῖς τῶν δακρύων χεύμασι κατέσβεσε. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ἐκδημεῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐληλακότος, ἦν γὰρ ἐγγύς που τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ πῶς, καὶ ὅπως δεῖ καταθέσθαι αὐτόν. ὁ δὲ, οὐκ οἴδατε βαλεῖν σχοινίον ἐν τοῖς ποσί μου καὶ ἆραι πρὸς τὸ ὄρος; καὶ αὖθις λέγει πρὸς αὐτούς. ἴδετε πόσος φόβος ἐστὶν ἐν ἐμοὶ μέλλοντι ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος; οἱ δὲ, οἴδαμεν. ὁ δὲ, ἀφ' οὗ ἐγενόμην μοναχὸς, οὗτος ὁ φόβος οὐδ' ὅλως ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ, καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ, ἐν εἰρήνῃ παρέδωκεν :~

Ὠδὴ, ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Γυναικῶν μετὰ μύρων θεόφρονος.
Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν.
Ὢ ἐς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοὺς τῆς ὕλης ὦ παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης καὶ θεοπνεύστου γεγονὼς Ἄγγελος, θεολογίας βοῶν ἐξεπαίδευσας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὦ παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, δι' ἐνεργείας λαμπρῶς γεγονώς, ἐθεολόγεις τῇ Κτίσει καὶ ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατρὸς ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀπήγγειλεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ γεγένησαι, καὶ κλίνη μόνη ῥῆσις, ἣν ὡς ἔφησε, γραφῆς κυκλοῦσι Σολομῶν ἑξήκοντα, σοὶ νῦν Παρθένε βοῶσαι καὶ ψάλλουσαι. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρων Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίας ἔλεγχου. καὶ εὐωδία Χριστοῦ γεγονώς, ἐν μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες. εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Τὸν θεῖον ἐν σώματι, ὑπέδυς γνόφον Πάτερ Ἀρσένιε. ἐν Χριστῷ μυηθεὶς δέ, Πατρὸς ἀνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι μονάδα ἀνύμνησας. εὐλογητός.

Πάντων μὲν Κύριον, υἱὸς δὲ μόνου μονογενοῦς υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα θεολογοῦντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.
Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου.
Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου.
Πάτερ παντοκράτορ καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς εὐπρεπὴς καὶ εὔσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστὰ τῆς Ἰησοῦ θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα τὴν Ἐκκλησίαν ἔλαμψεν. ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Τὸν θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ Χριστὲ θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι. καὶ χαρμονικῶς, ὑμνολογοῦντες βοῶμεν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ῥωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε. τοῦτον ἐκδυσώπει τοῦ πυρός με ῥύσασθαι. ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδαπάνηται, ὅλος ἐκδεδούλωται δειναῖς ἁμαρτίαις. διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου. ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τὴν κολαστικήν τε τῆς γεέννης ἔκκαυσιν, εὐτόμως κατέσβεσας τοῖς τῶν δακρύων ῥεύμασιν. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ῥυσθῆναι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, Χριστὸν ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως Ὅσιε, καταψύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας σεαυτὸν ἐξέκαυσας. ἐν ᾗ δροσιζόμενος τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.

Τρισοφαῆ θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμψασαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Καταβ. Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ Ἁγία ἡμέρα.

Εἰ τύχῃ Κυριακῇ. ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ πρὸ τῆς ἀναλήψεως, ἢ τῆς ἀναλήψεως, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς τύχῃ, στιχολογεῖται, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ἢ ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ, θ΄. ὁ Εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ.

Ὢ θείας ὢ φίλης ὢ γλυκυτάτης σου.

Ὢ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότου παρεστηκὼς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον Ἁγνὴν, τῶν μαθητῶν, ὁ ἠγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷάπερ Παρθένος ἐγχειρισθεὶς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ, υἱόν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνὴ, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθεὶς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βάτον τυπουμένην φλογοειδῆ. σὺ δὲ τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς, πυρίμορφος ὡράθης. διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἀρσένιε.

Ἀνέτειλε Χριστός σοι ἄδυτον φῶς, εὐφροσύνη δέ σε ὑπεδέξατο, ἐν οὐρανοῖς μνήμῃ μὲν θανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ προσήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς. διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπείληφας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὢ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία, Φωτίζου φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ.

Ἐξαποστειλάριον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη. τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκεῖθεν δὲ, πλήρωσας θεολογίας, ῥεῖθρον ζωῆς, ἀρυσάμενος θεολόγε, τὴν Κτίσιν ἄρδεις, ἅπασαν ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Ὡς τοῦ Δεσπότου Ὅσιε, πειθαρχῶν θείῳ νόμῳ, πάντα τὸν Κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβὼν τὸν Σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστείαις καὶ τοῖς δάκρυσι, θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, στάσει τε, παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ. δι' ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς οἷας τύχῃ.

Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή.

Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δηλαδὴ, καὶ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ἐν τῇ πρὸ αὐτῆς δ΄. ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλ. τῆς ἑορτῆς, γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. στίχ. προσόμοια τοῦ ἁγίου. Ἦχος, πλ. β΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίᾳ θερμῇ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἁγνείας κάλλεσι, καταυγασθεὶς, σῶμα καὶ διάνοιαν θεομακάριστε.

Ὅμοιον.

Τὸ Παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσὼν, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν Κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, κατεξήρανας τῆς ἀθεότητος. στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος, καθοδηγῶν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πρὸς τὴν ἐπουράνιον κληροδοσίαν ἡμᾶς :~

Τοῦ Ἁγίου ὅμοιον.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀμιγῶς ἐνεχθεὶς ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἔφθασας. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσούμενος, ἁμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον :~

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε παρθένε, θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ Κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευρὰν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν πορίζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. Τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως, ψάλλομεν, στιχ. τοῦ ἁγίου δ΄ αὐτόμελα τὸ ἀ- εἶτα, ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ τὰ στιχ. τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στιχ. αὐτῶν. δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ, δοξολογία μεγάλη. τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, ἐκτενὴ, ἡ κατήχησις, ἡ συνήθης λιτὴ, ἡ α΄. ὥρα, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, ᾨδὴ, γ΄. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου, ᾨδὴ, ϛ΄. προκείμενον, τοῦ ἁγίου. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ἁγίου. Εἰ δὲ ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς τύχῃ. ἐν τοῖς μακαρισμοῖς, ᾨδὴ, γ΄. τῆς ἑορτῆς. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου ἡ ϛ΄. τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου. κοντάκιον τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, Ἀπόστολον, Ἀλληλουιάριον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου ὁμοίως.

Καὶ κοινωνικόν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, θ΄. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἠσαΐου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου, ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ, γ΄. στιχ. τοῦ Προφήτου. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄνθρακι Θεότητος, τῷ σαρκωθέντι ῥιπτόμενος, προφητείαν πιστοῦται, ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἠσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς περιουσίαν καὶ καθαρότητα. καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν :~

Νοῶν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεὶς ἀξιάγαστε, Ἠσαΐα τοῦ Πνεύματος, ἐνάρμοσον ὄργανον, ἐνεργείαις τούτου, καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις, ἀνακρουόμενος ἀεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενος, ἐγένου παναοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μυούμενος :~

Ὅμοιον.

Μίαν Κυριότητα, τρισυπόστατου θεότητος, τρισαγίῳ φρονήματι, ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφὶμ τὰ θεῖα, μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυηθεὶς προφητικὴν, ἐμπεπιστεύθης χάριν θαυμάσιε. διό σου τὸ πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον :~

Ἕτερα στιχ. τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι᾽ ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀένναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου. καὶ γὰρ κραταιῶς, τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο :~

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγὰς, τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει. διὸ σὲ καὶ νῦν Χριστοφόρε πολύαθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει ὅπως ἀεὶ, διασώζηται τῆς βλάβης αὐτῶν :~

Ὅμοιον.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιάζει λαμπρῶς, ἔαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων. δι᾽ ὧν ἀσθενεῖς ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρωστοι, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν :~

Δόξα, ἦχος, δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κοχύλῃ αἵματος τοῦ Μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

λιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολύαθλε. τῷ γὰρ Σταυρῷ καθοπλίσας ἑαυτὸν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἑλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοφύλου ἀντεκατέστης. καὶ καταισχύνας πάσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ν΄. ψ΄. τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, ἦχος, δ΄. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἔνδοξον. σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἐπιτελούντων, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ Προφήτου, ἦχος, β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες. δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων. ὁ κανὼν τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ, α. ἦχος, δ΄.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ καθοδήγησον φαιδρῶς, τοῦ θείου Προφήτου, τὴν ἔνδοξον καὶ ἔντιμον, ἀφυμνῆσαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τοῦ Ἡσαΐου, περιηχήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας τροφίμους συνεκάλεσεν, ἑορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος θεοφόρε, τῷ τῆς ψυχῆς στεῤῥῷ ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξιώσαι, εἰδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Ἄλλος τοῦ Μάρτυρος, ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον Χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας Μάρτυρος θεοφρόνως καὶ εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἀνδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχύϊ ῥωννύμενος, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, ἄνθος δὲ πάλιν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ἔνδοξος, Ἡσαΐας Πανάχραντε.

Ὠδὴ, γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν.

Ἅλω, τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεξάμενος προηγόρευσας ἔνδοξε, τῆς τοῦ Λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόῤῥητον μυστήριον.

Ῥήσεις, πρὸς οὐράνιον ὕψος, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην, σὺ διήλεγξας ἀθεΐαν.

Λίθον ἐκ Σιὼν ὑπέρτιμον ἀκρογωνιαῖον τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἡσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ὅπλῳ, τοῦ Σταυροῦ φραξάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας ἀνδρείως, τῷ ποθουμένῳ ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σὰρξ μὲν, αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ θεοφιλὴς δέ σου ψυχὴ, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο μελετῶσα τῆς βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις, ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, ἦχος, γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας χάριτος, κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἡσαΐα Προφῆτα πανένδοξε. τῆς ἀληθείας προῤῥήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας τυράννους διήλεγξας. διό σοι ἐπέθεντο ξυλίνῳ πρίονι διχάσαντες. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, πλ. δ'.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβών, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλών, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας τὸ ἄθεον φρύαγμα. ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα. Χριστοφόρε πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.
Ὠδὴ, δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψωθεὶς πρὸς ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσομιλήσας, γεγηθότως ἔψαλλε. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικὴν Ἡσαΐα χάριν πεπίστευσαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θεῖον δέδειξαι, καὶ οὐρανῶν σκηνώμασιν, δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι.

Ἐγκαινίζεσθαι Νήσους, ἔφης αἰνιττόμενος, τὰς ἐθνῶν Ἐκκλησίας τοῦ θείου Πνεύματος, πληθυνθησομένας ἔνδοξε, Μύστης ἀρρήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τὴν οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν, Μάρτυς εἴληφας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος, τὴν τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, πλάνην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα.

Τὴν γυναικῶν σοι τὴν πεῖραν, Μάρτυς προσέφερεν, ὡς Ἀδὰμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφις ποτέ, ἀλλ' ἡττηθεὶς ἠχώετο, βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον.

Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς προφήτιδος, τὸ τεχθὲν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος. οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θεῖος Ἡσαΐας ἐκήρυξεν.

Ὠδὴ, ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸ κεκρυμμένον ἄνωθεν, μυστήριον ὁρῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, Θεόρρημον κατήγγειλας.

Ἡ τῶν παθῶν σου Κύριε, ἀέναος πηγή, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀπελαύνει. ἥκεις γὰρ σωτὴρ ὡς Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐζώγρησας λαούς, καὶ τὴν μανίαν ἀθέων τυράννων ἔλυσας, σαφῶς τῆς ἐπιγείου σοφίας ἐνδεδυμένος, τὴν ὕψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείου σοφὲ Χριστοφόρε ἔφερες στερρῶς, βασάνων πόνους τῷ Σταυρῷ δυναμούμενος.

Ἐπὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενος Ἁγνῆς, τῆς παναμωμήτου Μητρός, Ἡσαΐας βλέπει σε φανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιροῦντα τὰ ξόανα.

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἡσαΐας ἑώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγίᾳ φωνῇ τὸν τρισάριθμον.

Τῷ στόματι, δεδοικὸς σοι προσάγει τὸν ἄνθρακα, Ἡσαΐα, Σεραφεὶμ τῇ λαβίδι δραξάμενον, καὶ Θεοῦ Προφήτην, ἐκτελεῖ μυστικῶς ἱερώτατε.

Τὴν ἔκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προρρήσεων Ἡσαΐας, μορφῶς σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται. καὶ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλην ἀράμενος, ἐναντίων, τὰς ἀρχὰς ἐτροποῦτο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Ἠγάπησας, εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ἠθάνου τῶν πόνων ξεόμενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐναπερείδων ἀεὶ τῷ Δεσπότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεώμενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἡσαΐας ὡς ἔφη ὁ ἔνδοξος. σαρκωθέντα Λόγον, καὶ υἱὸν τοῦ Θεοῦ μου ἀγάλλεται.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.
Τὴν ἐν πρεσβείαις, ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ

πα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πᾶσιν ἐβεβαίωσας τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου, φωνήσας μεγαλοφώνως εἰς τὰ πέρατα, ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Ὁ Οἶκος.

Ὅλος ὑπάρχων μεμεκρωμένος, καὶ ἀκάθαρτα χείλη κεκτημένος Χριστέ, πῶς οἴσω σοι αἶνον ἐπάξιον; ὅμως γινώσκων τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ὅτι σώζεις τοὺς πίστει προσιόντας, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύο λεπτά, προσφέρω λόγους χειλέων ῥυπαρῶν, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι· τὸν νοῦν μου φώτισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου σου·

Τέλος.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Τῷ αὐτῷ μηνί, Θ'. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου. ῆ.

Ὡς ἄσπορον προεῖδεν υἱομητείαν,
Πρισθεὶς ἄναρχον εἶδεν υἱοπατείαν.
Ἡσαΐας δ' ὀρόων μέλλοντ' ἐνάτῃ χερὶ πρισθῆ.

Οὗτος ἦν ἐν Προφήταις μέγιστος, καὶ μεγαλοφωνότατος ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. θνήσκει δὲ πρισθείς, ὑπὸ Μανασσῆ τοῦ Βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ἀρωήλ, ἐχόμενον τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων, ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ Βασιλεύς, καταχώσας αὐτά. Καὶ ὁ Θεός, τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ, ἐποίησε δι' αὐτὸν τὸν Προφήτην. διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγωρήσας, ηὔξατο καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸ τὸν Προφήτην πιεῖν ὕδωρ, καὶ εὐθέως ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου πρὸ τοῦ ποιῆσαι τοὺς λάκκους, καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ τῇ εὐχῇ Ἡσαΐου, μικρὸν ὕδωρ ἐξελήλυθεν, ὅτι ἦν ἡ Πόλις ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων. καὶ ἵνα μὴ διαφθαρῇ ἡ Πόλις, μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἠρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι, πόθεν αὐτοῖς τὸ πότιμον ὕδωρ; καὶ ἐχαράκωσαν τὴν Πόλιν καὶ παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαΐᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ ἕως σήμερον, αἰφνιδίως ἐξέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἣν ὁ Προφήτης ἐπεδήμει σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἵνα δειχθῇ τὸ μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ Σιλωάμ, ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν ἐνδόξως, ὅπως διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχωσιν ὡσαύτως, τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου, ἐχόμενα τοῦ τάφου τῶν βασιλέων, ὄπισθεν τοῦ τάφου τῶν ἱερέων, ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους Δαβὶδ διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς Σιών, ἥτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαών, μῆκοθεν τῆς Πόλεως σταδίους εἴκοσι, καὶ ἐποίησε σκολιὰν σύνθετον, ἀνυπονόητον ἔχουσαν τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς, καὶ ἔστιν ἕως σήμερον ἀγνοουμένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ὅλῳ τῷ λαῷ. ἐκεῖ εἶχεν ὁ Βασιλεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίον, καὶ τὰ ἀρώματα. καὶ ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας ἔδειξε τὸ μυστήριον τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος, τοῖς Ἱερεῦσι Βαβυλωνίοις, καὶ ἐμίανεν τὰ ὀστᾶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐπηράσατο, εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεός, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ προφητείῳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λαυρεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου. ῆ.

Τὸν Χριστοφόρον οἶδας ἀστέρι Χριστοφόρε,
Χριστῷ σύνθετον τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.
Χριστοφόρον δὲ ἐνάτῃ σύγχροος ἔκταμε χαλκός.

Καὶ περὶ τούτου λέγεται τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος, τεράτωδη τινὰ καὶ παράδοξα. ὅτι τε κυνοπρόσωπος ἦν, ἐκ τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων. καὶ ὅτι κατασχεθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ Κόμητός τινος, καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγεσθαι μὴ δυνάμενος, προσηύξατο τῷ Θεῷ, καὶ ἐπέμφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου λέγων, Ῥέπρεβε ἀνδρεῖε. τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα. καὶ ὅτι ἀψάμενος αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὅτι εἰσελθὼν ἐν τῇ Πόλει, διήλεγχε

τοὺς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσια Ιστορικη Βιβλιοθηκη Ζαγορας

τοὺς τῶν χριστιανῶν διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια καὶ Θεοὺς νομίζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα, τύπτεται ὑπὸ Βακχίου τινός. πρὸς ὃν ἀποκριθεὶς εἶπεν. ὡς ὑπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς τεταγμένος, κατέχεται. εἰ γὰρ δοίη κίνησιν τῷ θυμῷ, οὔτε τὸν βραχίονα αὐτῷ ἀποστήσεσθαι, οὐθ' ὅλως τὴν τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ ἰσχὺν μηδὲν οὖσαν, καὶ διεφθαρμένην. διακοσίων οὖν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτὸν, διά τε τὸ φοβερὸν καὶ ἐξηλλαγμένον τοῦ εἴδους, καὶ τὴν αὐτοῦ ἰσχὺν ἀνυπόβλητον οὖσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτὸν, τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχοντα, ἥτις παραδόξως ἐβλάστησε, καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀγαγόντων, ἐπεὶ Ἄγγελος ὀφθεὶς, ἤδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις, εἰς πλῆθος αὐτοὺς αὖθις κατέστησε, τῷ παραδόξῳ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες οἱ στρατιῶται ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ἅμα τῷ ἁγίῳ Χριστοφόρῳ, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενοι. ἔνθα ἀντὶ Ῥεπρέβου, Χριστοφόρος ἐκλήθη. κατιδὼν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς παραγενόμενον, καὶ ἐκπλαγεὶς, ὕπτιος εἰς τοὐπίσω κατέπεσε, καὶ πάλιν ἀνενέγκας, δόλῳ μετελθεῖν αὐτὸν καὶ κολακείαις μαλάξαι, καὶ κατ' ὀλίγον ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μὴ φανερῶς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο. ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας τὴν ὄψιν διαπρεπεῖς, ἀκολάστους δὲ καὶ πρὸς μίξιν ἑτοίμους, καὶ δεινὰς ὑποθορνῦσαι καὶ ἐρεθίσαι, καὶ ἀνεγεῖραι ἀνδρῶν νέων ἀκαθέκτους καὶ λυσσώδεις ὁρμὰς, ὄνομα δὲ, τῇ μὲν Καλλινίκη, τῇ δὲ Ἀκυλίνα, εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν κελεύει, καὶ παντοίαις χρήσασθαι μηχανίαις, ὡς ἐν συνηθείᾳ τῇ πρὸς αὐτὰς, καὶ ἀγαπήσει γενομένον, ἀποστῆναι μὲν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν. ἃς ὁ Ἅγιος κατηχήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. αἳ τοῦ Βασιλέως ἐνώπιον χριστιανὰς ἑαυτὰς ἀνειποῦσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν, καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτερήσασαι, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. ἐπὶ τούτοις εἰς ὀργὴν ἐξαφθέντος τοῦ Βασιλέως, καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δὲ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος ὄνομα, ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν τῶν διακοσίων στρατιωτῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Ἁγίου σταλέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν ἔδωκε. ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τὸν Ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν. τὸν δὲ Ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι, καὶ πυρκαϊὰν γενέσθαι κάτωθεν. καὶ τούτου γενομένου, διέμεινεν ἀβλαβὴς, οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς καθηλώσεως, ἀλλ' ὡς ἐν ἀνέσει παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ εὐπαράδεκτα διηγούμενος. ἄνδρα τινὰ λέγων καθορῶν μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς, τὸν ἥλιον ἀποκρύπτοντα. οὗ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος, πυρπόλους δὲ κύκλῳ καὶ στρατιώτας ἐξηρτημένον, πρὸς οὓς μελανέστινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν καὶ καταβροπεῦσθαι. ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον Ἄρχοντα ἐν θυμῷ, καὶ συνταράξαι καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν. τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώβητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρὸς φυλαχθέντα ἰδόντας πιστεῦσαι, καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. ἀλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ Βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν, ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρέατι ῥίπτεται. ἐκεῖθεν δὲ, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνελκυσθεὶς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζʹ. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, ἥξει ἀνεβόησεν ὁ τῶν Πατέρων.

Καὶ προφητείας χάριν, καὶ μαρτυρίου στέφος, ὁ Ἡσαΐας ἐνεδύσατο, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσεβείας ὅρους, καὶ πολιτείας νόμους, θεοφορήτῳ γλώσσῃ τέθεικας, Προφῆτα θεσπέσιε, ὁ τῶν Πατέρων.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῆς μαρτυρίας ὁδὸν, τῇ καρτερίᾳ τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολλὰ εἰ σκηνώματα. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσῳ, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοις ἐκραύγαζεν. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὅρων, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἁγνείας τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, ηʹ. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι.

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγάλλεται νῦν χαρμονικῶς Ἡσαΐας ὁ ἔνδοξος, καὶ θείας τρυφῆς ἀπολαύων, Ἀγγέλοις συμφθέγγεται, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Οἱ Θεοῦ νῦν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις ἐνδίκως ἀπανίστανται, γῆς τῆς ἁγνείας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναῖς ἀκολούθως καὶ μέλπειν οὐ δύνανται. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ θείῳ προσέδραμον φέγγει τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡρμόσθησαν, ὡς πάλαι φησὶν Ἡσαΐας, καὶ ὕμνοις νῦν μέλπουσιν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασέως προσερρηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων ἔθραυσε στερραῖς ἀντιτύποις ἐνστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἑλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς, ὡραίως ἐνδυσάμενος Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροῖς συγχορεύεις, καὶ μέλπεις τῷ Κτίστῃ σου, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται, τὸν πᾶσι διδόντα ζωὴν καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαΐας, καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θʹ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ρήματι παρέστηκας φαιδρῶς θεόληπτε, τοῦ Δεσπότου τῶν δυνάμεων, δόξῃ δὲ τούτου ἐπαφραίνῃ, τὰς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμάκαρ ἀοίδιμε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεῦτε νῦν φωτὸς προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθαι, βίβλῳ προθύμως Ἡσαΐου τῷ τῆς θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόνῳ ἐπιθυμίᾳ προσέλθωμεν, καὶ θείας αἴγλης πλησθησόμεθα.

Νεύματι σοφιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἡσαΐα θεοφρούρητε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας, τὸ θεῖον καὶ σεπτόν σου μνημόσυνον, πρεσβεύων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτοὺς, τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως.

Τοῦ Μάρτυρος.

Στέφανον ὡς νικητὴς λαμπρῶς δεξάμενος, Χριστοφόρε πανοίδιμε, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότῃ, τῷ σοὶ τὴν βασιλείαν παρέχοντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον δωρήσαντι, τοῖς ἐκτελοῦσί σου τὴν ἄθλησιν.

Αἵματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσάμενος, κατηυγάσθης ὑπερένδοξε. νῦν δὲ Παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες. εἰρήνην δὲ τῷ Κόσμῳ αἰτούμενος, μὴ διαλίπῃς Μάρτυς ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν ἁγνὴ θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομή-

τορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ὁμοιούμενον, καὶ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι,
» τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν
» σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στ. τῶν αἴνων, στ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἡ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α. ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζήτει εἰς Προφήτας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ι. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ ζηλωτοῦ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ΄. στ. τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σίμων ὁ θαυμάσιος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολὶς ἐξαστράπτουσα, διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθεΐας, σωτηριώδεσιν αὐτοῦ, ἐν φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι. καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Ὅμοιον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ πανφαὴς καὶ ὑπέρτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος, σαγήνη ἡ ἔνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωγροῦσα, θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κήρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ νῦν δεξιῶς εἱστιάσατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνήν.

Ὅμοιον.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ πέρατα, ὡς ῥοῦς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανίας, καὶ τῇ ἀσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πιστοῖς ὁ ἔνδοξος. καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν θεότητα. ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Δόξα, ἦχος β΄.

Ὁ Ἠλοῦ ἐπώνυμος κληθείς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζήλῳ ὃν ἐζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ θείως σε θαυμάτων ἔμπλεων ἀνέδειξε. ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως ζηλωτὴς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτήσω. διό, ὑψηλὸς ὑπάρχων ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνούμενος, πρέσβευε θεόπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμ. τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σίμων πανοίδιμε ψυχῆς, τὸν χείμαρρον ἔπιες. καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος. ᾧ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅμοιον.

Σίμων ὑπερθαύμαστε Θεόν, καθορῶν τερπνότατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος, ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Χριστοκήρυξ πανοίδιμε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

στ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ὅμοιον.

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης γενόμενος. καὶ νῦν ἀΐλατον, ἀπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπῃς τὸν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Τὴν Κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διῆλθες, Σίμων ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε. καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων τοῖς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν μετήγαγες. καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε πρέσβευε. Καὶ τῆς ἑορτῆς. τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Κανὼν δὲ τὴν συνήθη ἀκολουθίαν. Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ παρὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀποστόλου Σίμωνος ᾄσω κλέος.

Ὠδὴ, α΄. Ἦχος, πλ. δ΄.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

ΑΝω τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς, Ἀπόστολε θεσπέσιε, τῷ σὲ δοξάσαντι, καὶ μαθητὴν οἰκεῖον, λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φώτισον τὴν ψυχήν μου, ἵνα σου μέλψωμεν ἔνθεον μνήμην.

ΠΑσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριστὸς δεδώρηται, καὶ τὰς ἀκρότητας, τῶν θείων χαρισμάτων, Ἀπόστολον δείξας σε, κρίσει δικαιοτάτῃ, θεοφάντωρ ὁ δίκαιος μόνος.

ΟΤὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, δεξάμενος Ἀπόστολε, καταφοιτήσασαν, ἐπὶ σὲ οὐρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἄνωθεν καταφλέγων, ἅπασαν τὴν ἀπάτην τῆς πολυθεΐας.

Θεοτοκίον.

ΣΥ μου τὸ θνητὸν καὶ τὸ φθαρτὸν, ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον, Σωτὴρ ἀνέδειξας, Παρθένου Παναγίας, οἰκήσας παναμώμητον, μήτραν ἀπειρογάμως, μορφωθείς τε τὴν βρότειον φύσιν.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

ΤΟ θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμυήθης Ἀπόστολε, Σίμων θεόληπτε, παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος τὴν ὑπερκόσμιον.

ΟΛόγος ὁ ἄναρχος καὶ ἀΐδιος, τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην Σίμων σε θεσπέσιε, ἀστραπαῖς φανοτάταις, πλουσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

ΛΥχνία ἡ πάγχρυσος σὲ προέγραψε, Θεοτόκε βαστάζουσαν, φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ φωτίζον τὸν Κόσμον, ἀκτῖσι θεότητος Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Κάθισμα. Ἦχος, γ΄. Θείας πίστεως ὁμολογία.

ΘΕίου Πνεύματος τῇ φωταυγίᾳ, σκότος ἔλυσας πολυθεΐας, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. Σίμων ἔνδοξε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

ΟΛος θησαυρὸς ὑπάρχων χαρισμάτων, ἀγγελικῶν, χαρίτων πεπλησμένος, καὶ φῶς τοῦ Κόσμου καὶ ἅλας τῆς οἰκουμένης, Σίμων παμμάκαρ ἐχρημάτισας.

ΥΛης ἀνθοῦ, ἐμφάσεις ἀπεγράφης, ἄϋλον δὲ φῶς, ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς θεότητος εἶδος ἐπειλημμένος, ὕλης βροτείας ἀξιάγαστε.

ΣΙμων μαθητὰ, Ζωῆς τῆς ἀκηράτου, νέκρωσον ἡμῶν, τὴν ζῶσαν ἁμαρτίαν, τῇ ζωηφόρῳ δυνάμει τοῦ Ζωοδότου, ἧς ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

ΙΣος πεφυκὼς, Πατρί σου κατ' οὐσίαν, ἴσος τοῖς βροτοῖς ἐγένου κατὰ φύσιν, ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου τὴν ἡμετέραν, Δέσποτα σάρκα προσλαβόμενος.

Ὠδὴ, ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

ΜΕτὰ πυρὸς παμμάκαρ, σὺ ὁρωμένην τὴν γλῶσσαν τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω προθύμως, καὶ τῷ ὑπερῴῳ καθήμενος.

ΩΣ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνούμενος, ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσεμήνυχας.

Θεοτοκίον.

ΝΟμος ἡμῖν Παρθένε, παρεισελθὼν ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται, ἤνθησε δὲ ἡ χάρις, καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

Ὠδὴ, ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

ΟΖήλου ἐπώνυμος κληθεὶς Σίμων ἀξιάγαστε, ζῆλον ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ παντοκράτορι.

ΣΕ θείων θαυμάτων αὐτουργὸν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δοὺς ἐξουσίαν σοι, ἐνέργειαν τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος.

Θεοτοκίον.

ΕΜφράττεται στόμα δυσσεβὲς, τῶν μὴ Θεοτόκον σε, φρονούντων Παναμώμητε, καὶ ἡ ὄψις ἐντροπὴν ἐνδιδύσκεται.

Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Κοντάκιον. Ἦχος, β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

ΤΟν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον μύ-

στην

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

στὴν Σίμωνα. τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις εὐφραίνεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. αὕτη γὰρ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ὥσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ τούτου τὴν μνήμην ἐκτελοῦντας, καὶ πόθῳ γεραίροντας. διὸ προθύμως συνδράμωμεν, ἀνυμνοῦντες αὐτόν. αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίσταται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ι΄. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ. Στίχ.

Ἔοικε Χριστὲ τοῦτό σοι Σίμων λέγειν,
Ζηλῶν πάθος σὸν καρτερὸν Σταυροῦ πάσχω.
Τῇ δεκάτῃ Σίμωνα σταύρωσαν Ἀπόστολον ἐχθροί.

Οὗτος ἐστὶ Σίμων, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, καὶ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐν Κανᾷ, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. ὅθεν ὁ νυμφίος τὸν γάμον καὶ τὸν οἶνον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ καὶ θαυματοποιῷ, καὶ νυμφαγωγῷ ἠκολούθησε, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερῴῳ συνὼν, ὅτε πυρίνων εἴδει γλωσσῶν τὸ Πνεῦμα ἐπεφοίτησε. καὶ τούτου πλησθεὶς, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν εἰπεῖν διαδραμὼν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην Μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, ἐκήρυξε τὸν Χριστόν. ὕστερον δὲ ἐν Βρεττανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρωθεὶς καὶ τεθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. ὡς δὲ ζῆλον διάπυρον ζηλῶν Θεῷ παντοκράτορι, κλῆσιν τὸν τρόπον ἐκτήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφαίου Φιλαδέλφου, καὶ Κυρίλλου. Στίχ.

Ὁ Φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει,
Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον εὕρατο στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν Βασκανῶν χώρας πόλεως Πρεφεκτῶν, εὐγενεῖς καὶ τῇ περιουσίᾳ λαμπροὶ, υἱοὶ γεγονότες Βιταλίου Ἄρχοντος τῆς αὐτῆς χώρας Πρεφεκτῶν, τραφέντες ἐπ' εὐσεβείᾳ, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἀναγνώσει δι' Ὀνησίμου τινὸς Ἁγίου ἀνδρὸς, κηρύττοντος τὸν Χριστόν. ἐρωτῶνται οὖν πρῶτον, παρὰ Λιγελλίωνος τινὸς, ἐκ Ῥώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην πρὸς Λικίνιον. ὁ δὲ τούτους Βαλλεριανῷ εἰς ἐξέτασιν δίδωσι, παρ' οὗ ἐν Ποτιόλοις πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Διομήδην, ἐκπέμπονται. καὶ οὗτος αὐτοὺς πρὸς Τέρτυλλον ἀποστέλλει, τὴν τῆς Σικελίας ἀρχὴν διέποντα. καὶ παρ' ἑκάστῳ τούτων διαφόροις βασάνων ἰδέαις δοκιμασθέντες, ἀφ' ὧν οὐκ αὖτις μιᾶς περιγένοιτο, ἀλλὰ θᾶττον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπεμφθείη, δυσυποίστων ὄντων οὕτω, καὶ λίαν σφοδρῶν, τέλος ὑπὸ Τορτύλλου τὸ μακάριον ἐδέξαντο τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου. Στίχ.

Ἥσυχος Ἡσύχιος ἦν πρὸς τὸν μόνον,
Τοῦ ἡσυχάσαι πρὸς Θεὸν ποθῶν ἄγαν.

Οὗτος ἦν, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγχάνων. προσάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανοὺς, λύσαντας τὰς ζώνας ἰδιωτεύειν, καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεῆ μᾶλλον ἑλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τιμὴν, μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος, καὶ τοῦτο μαθόντος τοῦ Βασιλέως, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια ἃ περιεβέβλητο, ὄντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἐρίου, καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν. καὶ τούτου γενομένου προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται ἐπυνθάνετο ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς, εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγήν. μὴ δὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανοὺς, ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. τοῦ δὲ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τοῦ δὲ Χριστοῦ αἰωνίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεθῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέσον τοῦ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Ὀρόντου ῥιφθῆναι, ἐν ᾧ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ ὁμολογητοῦ. ἦ.

Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως.
Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἡσύχιος ὥρμητο ἐκ τῆς Ἀδραπιανῶν πόλεως. ἦν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρᾶος, καὶ φρονίμως ἔχων τὸν τρόπον τῇ κλήσει κατάλληλον. δεηθεὶς οὖν τοῦ Θεοῦ ὑποδεῖξαι αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ κατὰ μόνας γενόμενος, δουλεύσῃ καὶ ἀρεστήσῃ αὐτῷ, ἀπεκαλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαιῶνος. ἔνθα γενόμενος καὶ ἐπιπλεῖστον διαγαγών, εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ κατελθών, καὶ πλησίον εὐκτήριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου κατασκευάσας, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ζέων τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων, φρονίμως ζηλωτὴς μάκαρ ἐκλήθης, καὶ τὸν τρόπον τῇ κλήσει σύμφωνον ἐδείξω, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἅμα τῷ Λόγῳ συγχορεύων, καὶ συνόμιλος αὐτῷ γεγενημένος, Βασιλείας ἐκεῖ, μετέσχηκας κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Δόλῳ τῆς πάλαι εὐκληρίας, τοὺς προπάτορας ἐξώρισεν ὁ ὄφις. σὺ δὲ τούτους Θεοῦ Μήτηρ ἀνεκαλέσω. εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας :~

Ὠδὴ η΄. Μυστικῶν ὀργάνων.

Ὡς ὡραῖοι Σίμων οἱ σοῦ πόδες, εὐπρεπὴς ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα, λαλοῦσα δόξαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πείθουσα κραυγάζειν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις, καὶ θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας, ἐγνώσθης Σίμων τοῖς λαοῖς, σύνθημα εὐλογημένον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Θεοτ.

Λογισμὸς οὐ δύναται τὸν τόκον, σοῦ Θεογεννῆτορ ἑρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος ἀτονεῖ. Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας Παρθένε. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, οἱ τρεῖς παῖδες μὴ πειθόμενοι, τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ θ΄. Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως.

Ἐμφανὴς ἐγένου τοῖς πέρασι, φωτὶ καταλάμπων, καὶ τὸ πῦρ τὸ τοῦ Πνεύματος δεδεγμένος, φωτοειδὴς ἐδείχθης. διό σε μακαρίζομεν :~

Ὁλικῶς Θεῷ ἀνακείμενος, αὐτῷ συνεκράθης. ὃν νῦν καθικέτευε, θεοφάντωρ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων σε :~

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πᾶσι τὴν πρόξενον, φανεῖσαν ἀνθρώποις, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσασαν, λαμπηδόσι, θεοειδοῦς ἀγλείας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς θεότητος δεξαμένην ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ παμοικτίρμονος, εἰρήνην αἴτησαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασι, τοῖς εὐφημοῦσί σε Σίμων ὡς μαθητὴν θεηγόρον :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους. Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας Σίμων ἔνδοξε, τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων Μακάριε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον καὶ φωσφόρον, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου θεότητος :~

Ὅμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔκλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ Μακάριε θεῖον δο-

χεῖον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

χεῖον εἰργάσατο, συντόμως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλύν, καὶ τὸν Κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, Μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων θεόφρον πανόλβιε.

Ὅμοιον.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἔνδοξε κατεφώτισας, καὶ ἀναδείξας θεσπέσιε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δ' αὐτοφρίτες, τὸ α'. Δόξα, ἦχος, πλ.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ Ἀπόστολε Σίμων ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, καὶ τῆς οἰκουμένης κῆρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκτενῶς, ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ια'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου, καὶ τὰ γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ τῶν πόλεων ἄνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς Κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται· ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φῦλα πολέμια, καὶ ὑψαύχενα ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτίθησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα, ἡ Παρθένος, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων, καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλβιε, ἀθλητῶν ἡ καλλονή, ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσοστάσιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε.

Ὅμοιον.

Εὐσεβείᾳ πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομούμενος, καὶ ἀνδρείᾳ Μώκιε λιπαινόμενος, ὄργανον χάλκεον γέγονας, ἀοίδιμε μάχαιρα, παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἁγίαν, ἑορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὅμοιον.

Καὶ ῥοχοῖς συντριβόμενος, καὶ πυρὶ δαπανώμενος, καὶ θηρσὶ Μακάριε συμπλεκόμενος, καὶ μεταβάσει θλιβόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστόν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ συνήφθης, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον. τῆς ἑορτῆς, Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τοῦ ἁγίου. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. καὶ τῶν γενεθλίων, ἦχος, ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται, καὶ κραταιοῦται βοῶσα πρὸς αὐτήν. χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. κάθισμα τῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἣν ὑπὲρ ἐπύργωσας φύλαττε, καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἀλλοφύλων ἐχθρῶν, ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαίρας, σεισμοῦ τε ἀκράδαντον, λοιμοῦ πυρὸς καὶ λιμοῦ.

Πρὸς πλάτος Μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυβέρνησον, νόος μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου ὑμνοῦντι τὴν φωσφόρον, καὶ ἔνδοξον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε.

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ πυρὶ λιπαινόμενος, χρυσοῦ ἀριζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ ἐκσφράγισμα, Χριστοῦ τῶν παθημάτων, καὶ πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, ἅπαν τῆς θεότητος, ὤφθης Πανάμωμε. ὅθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτωτε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Η῾ Τῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου Δέσποτα, καυχωμένη ἐστὶ σοὶ, τὴν ἑαυτῆς προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Α᾿Νενδιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἄθεμές σου ῥωννύμενος. ὅθεν τὸν μεγάλαυχον, ὄφιν κατέβαλες.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον εὔκλειαν, διὰ πόνων τῆς σαρκὸς, τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν, εὗρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήττητε. Θτ.

Ε῾ ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνωμα, εὑραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἄφθορον ἔδειξεν. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθισμα ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Α᾿Στὴρ ἀνατέταλκας, ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητὰ, καὶ πᾶσαν ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς, τῶν θείων ἀγώνων σου, φθάσας τὴν βασιλίδα, πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διὰ ξίφους, καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συνεῖναι Χριστῷ, Μώκιε ἔνδοξε.

Ὠδὴ, δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κραταιουμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ πόλις σου, ἐστὶ σοὶ νῦν πᾶσαν, Σωτὴρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο. ἣν περιφρούρει παντάναξ, καὶ διάσωζε, ἐξαιρούμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν δυσχερῶν.

Δερματίνους τοὺς χιτῶνας, παλαιᾶς τῆς νεκρώσεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, παντόθεν τὸ σῶμα ξεόμενος, κατασολὴν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω δὲ, καὶ τρυφᾶς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Α᾿Θείας ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε. κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, σὲ ὁ Πλαστουργὸς διεσώσατο. οἱ ποταμοὶ τῶν βασάνων οὐκ ἐσάλευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον σοφὲ τὸν ἀσάλευτον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θελήματι τὰ πάντα, πλαστουργήσας βουλήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἑαυτῷ ᾠκοδόμησε, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, εἷς προέρχεται, Μητροπάρθενε, σώζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Ὠδὴ, ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ε᾿Χουσα Χριστὲ, κραταιὸν καταφύγιον, ἡ πόλις σου σοὶ προσανίσταται, καὶ κρατύνεται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη ἀεί.

Τοῖς αἵμασιν ἡ γῆ, ἡγιάσθη μακάριε. σοῖς στίγμασι κατεσχέθη, τῶν δαιμόνων τὸ στῖφος, θεόφρων ἀξιάγαστε.

Ε᾿Χουσα φαιδρὸν, μαργαρίτην, καὶ ἔντιμον, ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, Παμμάκαρ ὡραΐζεται.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὲρ λόγον, ἀγαθότητος πλούτῳ γενόμενον Παναμώμε.

Ὠδὴ, ς΄. Θύσωσοι μετὰ φωνῆς.

Η῾ Πόλις, ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων σήμερον, πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ Σωτῆρι σοὶ προσανέθετο. ἣν ὑπὲρ σώζοις, ἐκ παντοίων κακώσεων ἄτρωτον.

Α᾿Γάπῃ, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν, Ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στερρὸν ὁπλίτην τῆς εὐσεβείας. διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλεν ὀχύρωμα.

Φιλίας, τῆς πρὸ σαρκὰ τὸν νοῦν διεχώρισας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνενδότῳ νεύσει ἐνατενίζων, τὰς βασάνους, εἰς οὐδὲν ἐλογήσω Πανεύφημε. Θτ.

Α῎Βυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστὸν ἡ κυήσασα, ἁμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθὴς ὡς μόνη ἀνάγαγε. καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ια΄. Τὴν ἀνάμνησιν πραγματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ γενεθλίου ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ Βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν, τῇ ἁγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντὸς σωζομένης. Στίχ.

Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου. Στίχ.

Μωκώμενόν σε δυσειδαίμονα πλάνην,
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.
Μώκιος ἐνδεκάτῃ κεφαλὴν τμήθη ἀγαθόφρων.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὁ ὑ-

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Λαοδίκου ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, Πρεσβύτερος. Γεννήτορες δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος, καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ὁρμώμενοι, Εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ ἀεὶ σχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, πᾶσι παρεγγυῶν. ἐπεὶ δὲ θυσίας τελουμένης παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου τῷ Διονύσῳ, καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτρεψε τὸν βωμὸν, καὶ καταχθεὶς, τὸν Χριστὸν ὁμολόγησε, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται ἀπὸ τῶν κροτάφων τὰς σιαγόνας καὶ τὰς πλευράς. ἔπειτα ἐξαφθείσης καμίνου, ἐκ πίσσης καὶ στυππείου καὶ κληματίδος, ὡσεὶ ἑπτὰ πήχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, μέσον ἐμβάλλεται. ἡ δὲ φλὸξ σῶον ὑπολαβοῦσα ἐφύλαξε, καὶ ὡρᾶτο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν, μεθ' ἑτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν εἷς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστραπτε τοῦ ἡλίου. καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἄφλεκτος, καὶ ὑγιὴς, μὴ δὲ μέχρι τριχὸς ἁψαμένης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν ἀνθύπατον καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἄνδρας ἐννέα, κατέφλεξεν, ὡς μηδὲ βραχύ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρανθείσης τῆς φλογὸς, εὑρεθῆναι. καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν· καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς. ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατατέμνεται. παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθεὶς, θηρίοις ἀφίεται. ἀλλὰ ἐκ τούτων ἀβλαβὴς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππήσιον ἐν Περίνθῳ, πόλιν τῆς Θρᾴκης, ἥτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται. κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται. ἔνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἑνὸς τῆς πόλεως τίθεται. ὕστερον δὲ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ Ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς, καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς, πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἁγιωτάτῳ Μαρτυρείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων Μητροπόλεως, καὶ προσαχθεὶς τῷ ταύτης Ἄρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. καὶ πάλιν ἐρωτηθεὶς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένων πίστει, προστάξαντος τοῦ Ἄρχοντος, ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἥνπερ ἐπύργωσας Χριστὲ, πόλιν σου περίεπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων, τοῦ βοᾷν εὐχαρίστως σοι. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, εὗρες δὲ δροσίζοντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ, νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν παμμακάριστε. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Κατὰ ξιφῶν καὶ πυρὸς, καὶ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς ἀντέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκυήσασαν ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν Ἀειπάρθενε. ἀνυμνοῦμεν κραυγάζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Πόλεων πασῶν μου ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει σου, ἣν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἄτρωτον, πάντων ἐθνῶν εἰς ἀεὶ, βοῶσαν σοι ἐν πίστει Οἰκτίρμων, καὶ ὑπερευλογοῦσε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πορφύραν, οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων

ἀντὶ σκήπτρου τε, ὅπλον τὸ ἀήττητον, βασιλεῦσι Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε :~

Ὡς ἥλιος σήμερον τῷ Κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγάζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς. ἐν ᾗ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν Μώκιε ὑμνοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ καθωράθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν δυνάμεων, πύλη ἐπουράνιε. Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεώσασα. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ, θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς,

Τὴν πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ, λυτρούμενος ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ Ἄνακτι παρέχων, ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρύαγμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν Ἁγίων Πολυέλεε :~

Ὄλβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ γενόμενος, καὶ τῷ πάθει σεμνυνόμενος, ἔνδον ἐχώρησας παστάδων, φρονίμοις συν παρθένοις γηθόμενος, καὶ κάλλος καταυγάζεις τὸ ἀμήχανον, οὗ τὰς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο :~

Πόλεσιν ἑτέραις προπαθὼν, ἀοίδιμε Βυζαντίδα πόλιν ἔφθασας, Μάρτυς ἐν ᾗ τῶν σῶν ἀγώνων, τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐδέξω ἀθλητὴς ὡς ἀήττητος. ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν :~

Θεοτοκίον.

Φήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, ἑκάστοτε ὦ Παρθένε σὲ δοξάζομεν. Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως, Πατρὸς τὸν πρὸ αἰώνων ἐγέννησας, ἐκλάμψαντα αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν :~

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στ. τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α. ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐπιφανίου Κύπρου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ τρία. στιχ. τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, ἦχος, δ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνὺς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπουμένην διαφανέστατα. ἣν πρὸς καὶ ἐφαιδρύνωσας, ταῖς διδαχαῖς σου Πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα :~

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, θεοφάντωρ μακάριε, φωτίζων τὰ πρόβατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δᾳδουχίαις. καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς τὰς γλωσσαλγίας καταστρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας, διδασκαλίαις πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄγραφον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας :~

Βίος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμὼν παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐντεύξεσι. καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ. ἦχος, α.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νεόντιον φρόνημα στερρῶς, Γερμανὲ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεστον. τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δείλαιος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἠρνήσατο. ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεοφάντωρ ἐξελήλεγκται, καὶ ὡς ἄνους, ἄνοητος ἔμεινεν :~

Ὅμοιον.

Ὁ Λέων ὁ ἄθεος ὁ θὴρ, ὁ θεομισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν. τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀθετήσας Ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται. διὸ αἰτοῦμέν σε, Γερμανὲ θείαις πρεσβείαις σου, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον :~

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὅμοιον.

Ἐφέσεως ἔτυχες τῆς σῆς, θεοφάντορ πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα. τῷ γὰρ Δεσπότῃ σου, μετὰ παῤῥησίας, Γερμανὲ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας. ᾧ παριστάμενος, ἀπολαύων τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δυσώπησον.

Δόξα, ἦχος β'.

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο. ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίνους, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφὼς ἔκβασιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. διὸ ἱκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν στ. τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Δόξα. ἦχος, πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν διδάσκαλος ὤφθης Ἐπιφάνιε μακάριε. Χριστὸν εὑρὼν ποδηγέτην, τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων, Αἱρετικῶν διεσκέδασας. διὸ αἰτοῦμεν σε Ἅγιε, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν. καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. καθ. τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς στ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἔπλησε χθόνα.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἐν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γράμματος, τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας πανόλβιε, καὶ φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Ὁδῷ θείου νόμου σου σχεθεὶς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρίνας τὸ δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε συμβολικῶς, ἐδέξω τὴν σωτήριον πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὥσπερ γνώσεως.

Πατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδὴς σοι ἐγένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν παθῶν συναποκτείνας ὅρμημα, καὶ συνθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν μορφὴν ἡμῶν προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν καθορώμενος, ὅλην ἀνεκαίνισε, τῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἁγνή. ὅθεν Θεοτόκον, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φαιδρὸν περιβόλαιον ἰδὼν, αἰτήσαντι τὸν ἔλεον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὄμμασι, λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τεθέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Ἀκούσας ῥημάτων ἀσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδελύξω νῦν, καὶ βίον ἐπόθησας ἄϋλον. ὡς αἵματος δὲ συμμετασχοῦσαν σοι, καὶ τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβὼν ὁμαίμονα, ἀνεδείχθητε ζεῦγος μακάριον.

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποστραφεὶς, παμμάκαρ Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς προσέδραμες, καὶ ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλβιε, τῶν νεκρῶν σου πεδήλων τὴν ἔκπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἁγίως ἀπεκύησας. ἁγιωσύνης ἅγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον. ὁ βοῶμεν Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Καθ. ἦχος, γ'. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔπλησας, ὀρθοδοξίας, ταῖς διδαχαῖς σου αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς ἀσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐτήρησας. Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ'. Ὅσος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἱκέτης ὡς δοῦλος προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι υἱοθετήθης δι' αὐτοῦ. καὶ κληρονόμος γεγονὼς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

κληρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος :~

Ὡραῖα σου πολὺ ἠγλαϊσμένον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπορρήτως ὁ Ποιμὴν, δόξῃ καὶ στέφει εὐπρεπεῖ, τὴν ἔνδοξον χαράν σου ὑπερφυῶς, κατεστεμμένην ἀοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα :~

Ὑπῆρξας δοχεῖον θείας χάριτος Ὅσιε, καὶ διεσκόρπισας σαφῶς, πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον Χριστῷ, καὶ ὄλβον αἰώνιον, ἐν Οὐρανοῖς ἀσύλητον ἐθησαύρισας, ὥσπερ ἀγχίνους κριτὴς Ἐπιφάνιε :~

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ Σωτηρία τῶν πιστῶν. ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε :~

Ὠδὴ, ε΄. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει.

Ὁσίως σου, τὴν γαστέρα ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κεχρημένος ὡς ὄψῳ τῷ ἅλατι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, σαρκὸς ἐν σώματι τὸν βίον, τῶν Ἀσωμάτων μιμούμενος :~

Κατῴκτειρας, ψυχομένους τῷ δίψει ἐν καύσωνι, καὶ ἡμεῖψω, εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος, ὡς θεράπων ἄριστος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ὕδωρ εἰς οἶνον Μακάριε :~

Ὑπέδρασας, τὸ κενὸν τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἔρημον ὥσπερ ὁ σὸς Δεσπότης κατῴκησας. πειρασμοῖς δ' ἐχώρησας, δεσποτικὴν πρὸς πάλην ἀοράτως, τὸ ἀθενές σου μαρτυρούμενος :~

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλονται, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε, εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ Παρθένε Θεοτόκε. ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν :~

Ὠδὴ, ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Λαιμόνωσε οἱ μιμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι, τὸν Δεσπότην δ' ἐκμιμούμενος τὸν σὸν, τὸν ἀδικοῦντ' ἀντευεργέτησας, καὶ διφανῆ, ἔδειξας πάτερ τὸν ἑτερόφθαλμον :~

Ὁ Πλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυόμενος, τοῦ Πνεύματός σε ὄργανον, καὶ Θεὸν ὡς Μωϋσῆν τοῦ Φαραὼ, ἔδειξεν Ἀράβων τοῖς σχηνώμασιν. παναληθῶς ὤφθης τὸν τρόπον σὺ θεομίμητος :~

Ἐτρέσειε τῶν Ἀσσυρίων ἅμαξα, τὸ Πνεῦμα διωκόμενον, ἐχρημάτισε δὲ Ἄγγελος τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος. τοὺς γὰρ αὐτὸν οἶδε δοξάζειν Θεὸς δοξάζοντας :~

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν :~

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ καταξίως, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον. οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, καὶ δόγματα σοφώτατα, ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον :~

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἱερέων καλλονὴν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν ἀξίως. οὗτοι γὰρ ὤφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στύλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος κόσμος. ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ εὐθύμως βοῶσα, εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ Πνεῦμά μου ὄντως, τὴν στολήν μου ὥσπερ πρὶν ἀπολαβοῦσα, ἣν Αἱρετικοὶ διέρρηξαν μὴ ὑμνοῦντες.

Τέλος.

Τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιβ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου. Στίχ.

Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.
Τῇ δύο καὶ δεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἷλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς Ἐπιφάνιος. χώρας γέγονε Φοινίκης ἐκ περιοικίδος Ἐλευθεροπόλεως, γονέων αὐτουργῶν. τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ οἵαν ἔχοιεν πένητες ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος, τῆς κατ' εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ, τῷ τοῦ νόμου

ἐμα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἀναπομεμαγμένων λατρείᾳ καὶ σκιᾷ, καὶ μὴ δυνηθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμεν, μικρᾶς δραξάμενος ἀφορμῆς. Κλεοβίου γάρ τινος, ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγὴν, ἣν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ ὑποζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο κατασκιρτήσαντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑποζυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν, ἀμφίδοξον ἐν διαλογισμοῖς εἶχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ μόνου προσεῖχε δουλείᾳ. ὕστερον δὲ Λυκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχὼν, εἶδεν αὐτὸν, πένητι ἐντυγχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν. ὁ δὲ καὶ φιβώνιον ἐπέδωκε καὶ αὐτίκα, ἄνωθεν ἐκείνῳ στολὴ, τῷ Λυκιανῷ ἐνεδύετο. καὶ ταῦτα θεασάμενος Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν, τὰ θαυμάσια ἃ εἰργάσατο. τοσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος ὢν τῇ ἡλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας ὁσίως, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς, καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατάλληλον εἶχε τὴν πρᾶξιν, τοῖς προβεβιωμένοις, ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθη θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀθεραπεύτων εἰργάσατο. ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτά τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθὴν, καὶ συγγραμμάτων πλήθη πάντας ἐπαίδευσεν. ὑπὲρ οὗ πολλοὺς ἐξεῦρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. ζήσας δὲ ἔτι πέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ μησὶ δυσὶν, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ Βασιλεῖ ἀρρωστήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ Πνεῦμα παρέθετο, οὐκ ἐν τῷ οἰκείῳ δὲ θρόνῳ κατὰ τὴν τοῦ Χρυσοστόμου αἴτησιν, ἐπεὶ τῇ κατ' ἐκείνου ἐξορίᾳ συνῄνεσε, τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι μηδὲ αὐτὸν τὸν τόπον πρὸς ὃν ἀπεστάλη ὑπερόριος φθάσαι κατιδεῖν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Χαίρων ἀφεὶς γῆν Γερμανὸς καὶ τὸν θρόνον,
Γῆς Δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιβοήτου, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, πλείστας ἀρχὰς δημοσίας προστάξαντος. ὃν θαυμασθέντα παρὰ τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἄκραν εὐσέβειαν, ὁ ἔγγονος Ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε, καὶ Γερμανὸν υἱὸν αὐτοῦ βραχύτατον ὄντα εὐνούχισε, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. ὁ δὲ ὡς ἑρμαίῳ χρησάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν θείων γραφῶν μελέτῃ. τάχει δὲ φύσεως καὶ πόνοις ἐνδελεχέσιν, ἐπὶ πλεῖστον προελθὼν γνώσεως, καὶ τὸν βίον ῥυθμίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, οὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμοὺς, ἀλλ' ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθών. Ἔπειτα δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐμφρόνως ἐπιστασίας δεομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγου καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου, πρὸς τὴν μεγάλην Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται. Ἔνθα πολλαῖς διδασκαλίαις τὸν λαὸν καταρτίσας, καὶ τὰ βαθύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἑρμηνεύσας, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας φαιδρύνας, καὶ μελῳδίαις καὶ ᾄσμασι, τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον καταθέλξας, ἐπεὶ Λέων ὁ Ἴσαυρος τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας κατεῖχε, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρισε, καὶ οὔτε κρείττοσιν ἀποδείξεσιν ὡς δεῖν προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι ἐπείθετο, ἀλλὰ καὶ τὰς συνταχθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν Ἁγίων εἰκόνων κατέκαυσε. συνιδὼν οὖν ὁ Ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινι καὶ ἀμαθεῖ καὶ ἀνοήτῳ παραινεῖ, θεὶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τὸ ὠμοφόριον αὐ-

τοῦ,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

του, ἐν ἰδίῳ τῷ γενόμενος οἴκῳ, τὴν ἡσυχίαν ἠσπάσατο, καὶ ἐν γήρᾳ καλῷ τὸν βίον κατέλυσεν, τοῖς ἐννενήκοντα χρόνοις προσεπιβάς, καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἐκφορὰν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ, παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν, καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς πιστοῖς ἰάματα βρύον, κατετέθη ἐν τῷ ἐναγεῖ Μοναστηρίῳ τῆς χώρας. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παρμενᾶ ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐθαλίας.

Καὶ ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Τρωαδίου, καὶ κοίμησις τῶν Ἁγίων Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας, καὶ Θεοδωρίτου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Κυρηνείας τῆς Κύπρου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, ᾧ παραστὰς, νεύροις τύπτεται, εἶτα κρεμᾶται, καὶ ἐπὶ κραββάτου σιδηροῦ πυρωθέντος ἁπλοῦται, καὶ ἐν φυλακῇ βληθεὶς, τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ δύο ἐπιβιοὺς ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ἐκ θείκῆς, δεξιᾶς δεξάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων δωρεὰν, τοῖς αἰτοῦσί σε χορηγεῖς, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασαν ἀφθόνως τε, ὡς ὁ Δεσπότης σοι ἔταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:~

Ἤ ἴπτει ποδῶν, σοῦ προσκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων Βασιλεύς. εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετὴν, οἶδε καὶ πολέμιος, ἅπας ὑποπίπτει δέ. οἷς ἐνοικῶν Χριστὸς ἀναπαύεται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων:~

Ἠ Ὄγος σιγᾷ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθὺν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δυνηθεὶς, φράσαι παμμάκαρ ἴστε, ψάμμον ὑπερέβη γὰρ, ὧν ὁ Χριστός σοι δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων:~

Δόξα.

Ἡ Τρισφεγγὴς, ἑνιαία ἄλεκτος, ἄπειρον πέλαγος φωτὸς, ἐποπτεύοις σοὺς ὑμνητὰς, ὁ ὑπερυψούμενος ἄναρχος Πατὴρ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:~

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακὼβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς καθορᾷ. διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συναναστραφεὶς ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων:~

Ὠδὴ, η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἤλεγξας σοφῶς, αἱρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτὴν, βοῶν Ἐπιφάνιε, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἐπὶ θρόνου ἤρθης ὑψηλοῦ. παθῶν γὰρ βασιλεύσας σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Χορευέτω πᾶσα νοερὰ, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἄγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σήν. δι' ἧς ἀναμέλπομεν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ, πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς, τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ὠδὴ, θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ὅρος πρακτικὸς ὁ βίος σου καὶ θεωρίας Πάτερ οἱ λόγοι σου, τῷ θεόφρονι ὄντως λαῷ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μακαρ ἀοίδιμε. διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρίζομεν:~

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Νύμφης τῆς Χριστοῦ προΐστασο, τῆς Ἐκκλησίας ἔνδοξε Ἐπιφάνιε, καὶ κατάμασον τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἄγριον κλύδωνα, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ φιλάνθρωπον.

Ἄναξ τῶν Ἀΰλων Ἅγιε, Μοναρχικῆς φιὰς ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοῖς ὑμνοῦσί σε αἰτεῖ τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τοῦ βίου παντὸς τὴν κατάστασιν, ἀπείραστον παράσχου, ταῖς τοῦ Ὁσίου σου ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἅπας ἐγκωμίων Πανάγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου, ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' οἰκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ζήτει εἰς Τυπικάς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, γ'. καὶ τῆς Ἁγίας, γ'. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην μεμνήστευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα. καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ πανάοιδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπήν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον. ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ὡς ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου ἔνδοξε ἀναπέφηνεν. ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κατεπάτησας λέγουσα, σὺ εἶ Κύριε, ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτῳ, τὸν ἰσχυρὸν τροπωσάμενος.

Ὅμοιον.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν ἡ ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἔνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρεῖσαι ἀοίδιμε, οὐ κάθειρξις βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις. ὅθεν δέδεξαι ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηΐνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς. τὸ αὐτό, καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κάθισμα τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Νῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῶν, τὸν μυστικὸν πληρώσασα, κρατῆρα πάσης γλυκερίας ἡ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐφροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένη λαμπρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμούς, πρὸς ἀλγηδόνας πρὸς μάστιγας, πολυειδὴς ἀπτόητος Μάρτυς ἐχώρησας. συνέργουσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν καὶ συναρήγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνώσεως Θεοῦ, ἅπαντες κατεπλουτίσθημεν, οἱ ἐπιγνόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα. καὶ Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Ὠδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστῷ ὥσπερ ἀρώματα, καὶ μύρα, κομίσασα Ἀθλοφόρε, εὐωδία προσηνέχθης αὐτῷ, πλημμυροῦσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, Μαρτύρων, καλλώπισμα ὁ Δεσπότης. εὐφροσύνην ὅθεν θείαν σε, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις ἐπεβράβευσεν.

Θεοτοκίον.

Ἐῤῥάγη τῆς ἀρᾶς Θεοχαρίτωτε, τὸ πάλαι, μεσότειχον καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισται τῷ τόκῳ σου, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα, τῶν ὁρωμένων τὸ ῥευστὸν παριδοῦσα, ταῖς θείαις ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νοῦν. ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ, ὦ Γλυκερία τὸν ἄδυτον στέφανον.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τὰς ἀοράτους θῆρας Γλυκερία, ὁρωμένους θῆρας οὐκ ἐδειλίασας.

Ὃν ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρῶσα Ἀθλοφόρε, ὑπερεῖδες πάντων τῶν αἰσθήσεων.

Θεοτοκίον.

Οἱ προστάτιν σε Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς Παρθένε προσδοκίαν, εὐσεβῶς πλουτοῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ φωτισμός.

Φῶς ὅλον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη. Πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίου, ἔτεκες γενναιόφρον, παραδόξως στερρῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Ἔσχες τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωοδότα Χριστὲ, κραυγάζουσα, ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον τῆς ἁμαρτίας, δίδου μοι χεῖρα, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς καθαρότητος ταῖς ὡραιότησι, κεκοσμημένη Ἔνδοξε, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ νῦν μεμνήστευσαι.

Τὸν καλὸν ὄντως ἆθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιοσύνης εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γνωστικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, Πάναγνε παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Δέσποινα, ἀποτίθεμαι δόξα τῷ κράτει σου.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιγʹ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκερίᾳ,
Ὑπεργλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.
Τῇ δεκάτῃ τριτάτῃ, τὶς δάμασε Γλυκερίην.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος, ἐν Τραϊανοῦ πόλει. Θύοντος οὖν τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ πόλει, αὕτη ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, Χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δούλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζουσα. καὶ τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῇ παραινοῦντος θῦσαι, εἰσελθοῦσα ἐν τῷ Ναῷ, εὐξαμένη τῷ Θεῷ, κατέβαλε τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εἰς γῆν καὶ συνέτριψεν. οἱ δὲ συνόντες Ἕλληνες λίθους ῥίπτοντες κατ' αὐτῆς, οὐκ ἀφικνοῦντο αὐτῆς. Κρεμᾶται οὖν ἐκ τριχῶν καὶ ξέεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ βληθεῖσα, ἄποσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολλάς. ἔνθα δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τροφὴν, οὐδὲν κακὸν ἔπαθε, καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, εὑρόντας πίνακα καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ, ἀκριβῶς τοῦ δεσμωτηρίου ἠσφαλισμένου. καὶ οὕτως ἐμβάλλεται ἐν καμίνῳ πυρὸς, κατενεχθέντος δὲ ἄνωθεν δρόσου, ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. Ἐπὶ τούτοις δειροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου, καὶ δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ὑποστρωθέντων λίθων, ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ. ἔνθα ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου λυθεῖσα τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιὴς γεγονυῖα τὴν κεφαλὴν, τὸν δεσμοφύλακα ἐξέπληξεν. ὃς παρ' αὐτὰ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται. ὧν ἑνὸς ἁψαμένου αὐτῆς, ὡς μὴ φανῆναι μηδὲ πληγὴν μηδὲ μώλωπα, ἀλλ' ἢ δῆγμα καὶ μόνον, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετέθη ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θρᾴκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Θεοῦ τιμῶν Σέργιος εἰκόνα φέρει,
Ὕβρει, φυλάττων σῶον τὸ κατ' εἰκόνα.

Οὗτος ὑπάρχων γένους ἐνδόξου καὶ μεγάλου, μέγας καὶ τὴν ψυχὴν ἐγνωρίζετο.

παρί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

παρίσταται οὖν τῷ διώκτῃ καὶ ἀθέῳ Βασιλεῖ, διὰ τὸ τὰς ἁγίας καὶ ἱερὰς εἰκόνας προσκυνεῖν, καὶ χοῖρος αὐτῷ δεσμεῖται περιαυχένιος, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἄγεται καὶ περιάγεται, καὶ προπηλακισμοὺς καὶ ὕβρεις ἐγκαρτερεῖ, τῶν προσόντων πάντων στερεῖται, καὶ φυλακῇ προσταλαιπωρεῖ, καὶ παροικίᾳ ἅμα γυναιξὶ καὶ τέκνοις ὑπερορίζεται, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας δεινῶν κατατρυφᾷ, θλίψεσι προσταλαίσας ποικίλαις. ὅθεν κληθεὶς πρὸς Θεοῦ, ἀποληψόμενος ἄπεισιν ἄξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου Ἐπισκόπου Συνάδων. ἕ.

Ὁ Παυσίκακος παῦσιν εὑρὼν τοῦ βίου.
Παῦσιν κακῶν εὕρατο τῶν ἐκ τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Μακάριος Πατρίδα μὲν ἔσχε Πόλιν Ἀπάμειαν, γεννήτορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ εὐγενῶν, καὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν Χριστιανῶν πίστεως τροφίμους. Ἔτι δὲ νέος ὢν, νηστείᾳ καὶ συντόνῳ δεήσει καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. ὅθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑποδύεται, καὶ τρέφεται ἄρτῳ καὶ βραχεῖ ὕδατι, καὶ ἐπιτήδευμα τὸ τῆς ἰατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων. καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται, καὶ φυγάδας ἀποτελεῖ. ἀμβλώματα λύει, συγκεκυφότας ἀνορθοῖ, καὶ ἕτερα παράδοξα ἐπιτελεῖ θαύματα. ὑπὸ δὲ τῆς πάντα δῆλα ποιούσης φήμης τῷ Προέδρῳ Κωνσταντινουπόλεως γνωσθεὶς, Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ μακάριος, τῇ Συνάδων Ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτονηθεὶς πέμπεται, καὶ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφενδόνῃ, τοὺς νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ ὡς σεσηπότα μέλη τεμὼν, ἔξωθεν βάλλει, ὡς μή τινα βλάβην καὶ τῷ ὑγιεῖ προξενήσωσιν. οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβεύσας, εἰς Κωνσταντινούπολιν γίνεται, καὶ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐντυχὼν, τοῦ συνέχοντος αὐτὸν πάθους ἐλευθεροῖ, καὶ τὸ ἐτήσιον τέλος ὅπερ ἐστὶ χρυσίου λίτρα μία τῇ Πόλει αὐτοῦ μετὰ σφραγίδος χρυσῆς, καὶ ἐγγράφου ἐπιδόσεως τὸν Βασιλέα πείθει δωρήσασθαι. ἐπανιὼν δὲ πρὸς τὰ Σύναδα, καὶ ἐν τῷ Σόλινι γενόμενος, ὕδωρ εὐχῇ μόνῃ ἀναβλύσαι πεποίηκε, τὸ δίψος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθούμενος. οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς σωτὴρ γενόμενος, μεταλλάττει τὸν βίον, καὶ πρὸς τὰ ποθούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ τῆς ἁγνείας, κατανοοῦσα ἐπεπόθησας, τοῦτο ἐνθέως ἀοίδιμε. καὶ δραμοῦσα τούτου ὀπίσω, δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱερὰν στολὴν, τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς πεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπέδειξας, τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησιν, πᾶσιν ἀθλοφόρε τοῖς πιστοῖς ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσιν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σὲ Ἁγνὴ, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κυήσεως Ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὃν τῆς ἁγνείας νοητὸν, κεκτημένη ἐραστὴν Χριστὸν νυμφίον, σεαυτὴν ἀθλοφόρε, ἐν καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπισας, καὶ τούτῳ ἡρμόσθης διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Ἡ συντριβῆσα τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας. τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινοὺς χειμάρρους σοφὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκοῦσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε, ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὑπεραρθεῖσα ἁπάσης, σαρκικῆς προσπαθείας, τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου σεμνή, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας. διὸ σὺν τοῖς ἀΰλοις, Χριστὸν τὸν ἐραστὴν σου νοερῶς, καθορῶσα δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδέδωκας τὸ σὸν. οὗ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι τάξεις. Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν. Θεοτ.

Ταῖς φωναῖς κάμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε μεγαλύνοντας. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματούμενον Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ἐκτενής, ἡ α΄. ὥρα ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιδ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ. Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Μάρτυρος γ΄. Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζήλῳ πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσίδωρε, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς, θεοπαθέσιν ὡραϊζόμενος, Σταυροῦ περιφραξάμενος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Ὅμοιον.

Μάστιξι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐκδέδυσαι, στολὴν ἀφθαρσίας δέ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος, θᾶττον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀπεκατέστης ζωὴν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον ἔνδοξε. ἧς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφρανον.

Ὅμοιον.

Ὄντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγων καὶ ἔννοιαν. οἱ στερροὶ γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητόν, ἴσον ἡμῖν οὗτοι περικείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ κανόνες. ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Ἰσίδωρον ὕμνων προφρόνως.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ἰσίδωρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμόν, παράσχου καὶ χάριν εὐφημῆσαι, τὴν ἑορτήν σου τὴν σεβάσμιον.

Ὁλόκληρον ἔχεις πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσίδωρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχήν. παναμώμητον ἔχων καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ῥυθμίσας σου τὴν ψυχήν, Ἰσίδωρε μάκαρ, ὥσπερ ἄσυλον θησαυρόν, τὴν πίστιν ἐκράτεις ἄτρεπτόν τε, τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε. Θεοτ.

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις Θεοτόκος καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θείῳ Λόγῳ Ἁγνὴ περιφέρουσα.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἠμαύρωσας.

Ἔχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὁρμὴν ἔνδοξε, πανευσεβῶς, τὴν ὁμολογίαν, ἀβλαβῆ διετήρησας.

Ἵλεων πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντὸς Κριτὴν ἔργασαι, τοῖς εὐλαβῶς, τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχὴν, ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστι τὸ στερέωμα.
Καὶ ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τ' Ωπλισάμενος κατὰ τοῦ ὄφεως, ἔστησας τρόπαιον Μάρτυς Ἰσίδωρε. ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστὴρ, αὐγάζων τὴν εὐσέβειαν, πᾶσιν ἐξανέτειλας, τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου θεόπαιδος. δι' ὃν σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Ὠδὴ, δ'. Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου.

Ὅλον ἐν σοὶ, τὸν Λόγον εἰσοικισάμενος, στρατιώτης ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἤχνωσας ὀφρὺν, καὶ τροπαιοφόρος ἐντεῦθεν μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, παναοίδιμε Μάρτυς Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθρούς σου, τούτους κατελαίαμας, τῷ φοβερῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος, ἰσχύϊ τε περιζωσάμενος, καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κράζων. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἐ'Χμιλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότου παθήματα, ἐμιμήσω, θάνατον ἑκούσιον, τὸν δι' αὐτὸν, θέλων ὑποστάς. ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρτυς ἠξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὗ χερσὶν ἐναπέθου, τὴν ψυχήν σου παμμάκαρ Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῳ, Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ Πατρικοὺς, κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν κόσμον θεότητι.

Ὠδὴ, ε'. Ἱνατί με ἀπώσω.

Ἱερεῖον προσήχθης, ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ σῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, καὶ τυθεὶς προθύμως, καὶ τὸ αἷμα σου ῥάνας Ἰσίδωρε, κοινωνὸς τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμέτοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυνάμῳ σου θέλει κατέσβεσε, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος, ἐκτμηθεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ Ζωοδότῃ, εὐκλεῶς ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ὡραΐζεται Μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεταί σου, ταῖς τῶν ἄθλων ἐνστάσεσιν ἔνδοξε. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, σὺ γὰρ στερρῶς μέχρις αἱμάτων, ἀνθιστάμενος ὤφθης Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Ὑπωθεῖσαν τὴν φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τῇ παραβάσει τὸ πρίν, καὶ δεινῶς φθαρεῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ, ϛ'. Ὁ Εἱρμός.
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ὁλόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἔφεσιν, κεκτημένος ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἀκήρατον ὄντως, τῶν ἐπιγείων τὸν πόθον ἠμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν, ἐκολλήθην ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς εὐπρεπὴς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς Οὐρανοὺς, ἀνελήλυθας χαίρων, καλλοποιῷ λαμπηδόνι παρίστασθαι, δεόμενος διαπαντὸς, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὑπέφερες Ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τὴν δι' αἰῶνός σοι δόξαν. καὶ τὴν τρυφὴν τὴν ἀΐδιον ὄντως, μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀπείληφας πανταληθῶς, στεφηφόρε παμμάκαρ Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ τοῦ Δεσπότου σκήνωμα, καὶ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς ὥσπερ κρίνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως. σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεσιν.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιδ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Ἔσαινεν Ἰσίδωρον ἐλπὶς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν ἐξ ἧς τὸ στέφος.
Τῇ δὲ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ Ἰσίδωρος ἐλάσθη.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, ἕλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς Πόλεως. στρατευόμενος δὲ, τὴν τοῦ Ὀπίω-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ

μος τάξιν ἐπεῖχε, καταρὰς δὲ ἐν Χίῳ τῇ Νήσῳ, μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντυρίωνος, ὅτι φησὶ, σέβεται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς οὐ προσάγει σέβας. τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν, ὁ Νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτως στέφανον εἴληφεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Φωνῇ μεγίστῃ Μάξιμος καὶ Θεὸν μέγαν,
Ἔφησε Χριστὸν καὶ κατεστέφθη λίθοις.

Οὗτος ὁ μακάριος, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἱονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Ὤφθης Θεράπων οἷα θύτης τοῦ Λόγου,
Ὤφθης Θεράπων καὶ δι' αἵματος Πατήρ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος πόθεν τε ἦν, καὶ πόθεν ὥρμητο, ἢ ἐκ τίνων ἔφυ, ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι παραταξάμενος, ἐνίκησεν ἄρων τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἵλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήματος, αὐτὸν ἀναγράφουσαι, καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν Κυπρέων γέγονε Νῆσον, καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηνέχθη δι' αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρειλήφαμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. ἀνηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρέων Νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελεύσαντος. καὶ νῦν ἔνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀναβλύζει ἑκάστοτε :~

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν ἐλλαμπόμενος φῶς μάκαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὐγῇ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐλλαμφθῆναι σὺν σοὶ εὐδόκησον βοῶντας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὢ τῶν καλλίστων σου ἀγώνων, δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ τυράννους δεινοὺς κατῄσχυνας κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός :~

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Δέσποινα Παρθένε, τῶν σπασμάτων μου τοὺς μώλωπας ἐλαίῳ συμπαθείας τῆς σῆς θεράπευσον βοῶντος, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας :~

Ὠδὴ, η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥᾳδιουργίαις ᾤετο, ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας, τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον, παμμάκαρ Ἰσίδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοιαν. ἀλλὰ σὺ θεόφρων, τῷ Θεῷ ἀνεβόας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ἱλαρόν σου τὸ πρόσωπον, τῇ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῇ ἐφαίνετο. ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφαγιασθεὶς προσήχθης Θεῷ. ᾧ ὡς πλαστουργῷ μελῳδικῶς ἀνεβόας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός :~

Φωτοειδὲς τῷ σώματί σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείκνυτο, τῆς ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, ἀστράπτον Ἰσίδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιίαις τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρούμενον ἑκάστῳ, τὰς ἰάσεις ἐμφρόνως, καὶ σάλου ἐξαρπάζον, σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων :~

Θεοτοκίον.

Ῥητορευόντων γλῶσσαί σε, εὐφημῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ Μαριὰμ θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων κόρη Ἁγνὴ, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ, θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ὁ πλούτῳ, εὐσπλαγχνίας συγκαταβὰς, καὶ πτωχεύσας σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τὸν δι' αὐτόν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς Βασιλείας, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σῶν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε, ἐν Οὐρανοῖς, χλαῖναν σοι ἐφοίνιξαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι. ἣν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανίοις, στεφανηφόρε, Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ἱκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι, μνήμην σου ἀξίως τὴν ἱεράν. ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, τῆς κληρουχίας καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα. πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθεῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιε΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Παχωμίου τοῦ μεγάλου. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄. στιχ. ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλέλοιπας, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἀνέθου, ὁλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκαθαιρόμενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἔνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα. καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύριον θεόφρων ὑποστὰς, ὡς νικηφόρος ἀπείληφας, στέφανον ἀμάραντον.

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διακόψαντι σώματος, τὸ παχὺ προκάλυμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενος, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, καὶ μύσεσι θεούμενος, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι. καὶ νῦν θεοφόρε, μακάριε γενόμενος Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεὶς τῷ Δεσπότῃ, καθαρῶς ὡμίλησας, τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρείττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα, καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε. καὶ νῦν ἐνδιαιτώμενος, τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Κρίνον σε ἔρημος ἐξήνθησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιάζον, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τὸν τερπνὸν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοδέξιος. καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαβὼν τὴν κρείττονα ψῆφον, ἔκ τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ βίου σου, ἔκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. αὐτὸν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Παχώμιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. α΄.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἀ'Γγελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, Μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυηθεὶς, καὶ τοῦτο πάλιν μυήσας. νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, συγχορεύεις ταῖς οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀνάγνωσις εἰς τὸν βίον τοῦ Ἁγίου. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κάθισμα τῆς ἑορτῆς, καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Παχωμίῳ τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πεποιθὼς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότατα, σοὶ τὴν ᾠδὴν, προσφυῶς ἀνακρούομαι. ἀλλά μου θεοπτέσι, τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις λάμπρυνον, Παχώμιε παμάριστε.

Ἀπαθείας βρώσει θερμῶς, Πάτερ κατεχόμενος, τὰς ὑλικὰς, τῶν παθῶν κατεμάρανας, ἀφορμὰς Παχώμιε, καὶ κατέλαβες, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν πηγαίαν ἔλλαμψιν, παμμάκαρ τῆς θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὴν νοητὴν, ἐπιγνοὺς πάσης Κτίσεως. ἐν φρουρᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, τούτου Θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρτερα πέφηνας Ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς, Ἀειπάρθενε κτίσεως. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ, γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ Ὅσιε, καὶ ῥαντισθεὶς Βαπτίσματι, τῷ Ἁγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας, δι' ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδία σου.

Μὴ φοροῦσαι τὸ σύντονον, καθορᾶν σου Ὅσιε, τῶν δυσμενῶν αἱ φάλαγγες, Θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πειρασμοὺς σοι ποικίλους ἐτεκτήναντο.

Ἱερὰν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν Ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγούμενος, Χριστῷ τούτους προσάγων πανἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν δακρύων τοῖς ὄμβροις σου τὴν ψυχὴν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφὲ, πολύχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν· καὶ Ποιμὴν θρεμμάτων, Ὁσίων γενόμενος, ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας, ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ὡς ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, Μοναστῶν συστήματος, δι' ὀπτασίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κεχρημάτισαι, τῇ ἀρετῇ ἀνεγείρων φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου τὴν αἴγλην δεξάμενος ἀστὴρ φαεινότατος, λάμπων τῇ χάριτι γέγονας, πᾶσιν οὓς ὡδήγησας εἰς σωτηρίας λιμένα τοῖς διδάγμασιν.

Ὁ βίος σου, θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε, κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν Μοναζόντων γεγένηται. ᾧ νῦν πολιτεύονται, οἱ σοῖς ἑπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν ἐμπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε. ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῦμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα. σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἀγάπῃ Θεοῦ, διδαχαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, ἐξ ὧν φωτιζόμενος, ἀρετῆς ἀκρότητα κατείληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Ἱκέτην τὸν σόν, ἀσκητὴν προσαγόμενοι σοι Δέσποτα, δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμὸν τῆς χάριτος καὶ γνώσεως, καὶ τῇ σῇ πανταχίᾳ διαπαντὸς φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσεσι Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῇ σῇ ἐγκρατείᾳ κατεμάρανας, καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, θεοφιλοῦς συστήματος.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σόν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε Ἁγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἁμαρτίας περιστάσεως, τοῖς σοὶ πεποιθόσιν εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὀλεθρίων Πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότου σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχῶς τῶν προσκαίρων προκρίνας, τὰ διαιωνίζοντα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τῷ Πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον καὶ ἀδιάδοχον, ἐν Οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἄφραστον πλοῦτον ἀπείληφας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαμένεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστὴρ φαεινὸς ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι, τὴν ἔρημον δὲ ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι. σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ιε΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Ταβεννησιώτου. ἐπ.

Ὁ Παχώμιος λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ.
Σαρκὸς Τινάξας πρὶν Παχώμιος πάχος,
Σχήματι καὶ πράγματι μιμεῖται Νόας.
Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου τῆς Θηβαΐδος τῆς κάτω, κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. εἶχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας. μεθ' ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ ἤκουε τοῦ Νεωκόρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας, λέγοντος. ἄρατε τὸν τῶν Θεῶν ἐχθρὸν τῶν ἐνταῦθα, καὶ ἀπελάσατε τοῦ δαιμονίου. ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ Ὅσιος πιών, ἐξέμεσε. Συμπροϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη καταλόγοις, καὶ ἐν βραχεῖ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἄνω Θηβαΐδα, δέχεται δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ τὸν μονήρη βίον ἐνδύεται, καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἀποτρέχει. ἔνθα κατά τινα τόπον τῆς Ταβεννησίας, ἄνωθεν αὐτῷ φωνῆς ἐνεχθείσης, δι' ἧς εὐφυΐαν ἐδήλου τοῦ τόπου. καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνελευσομένων, ἐπήξατο Μοναστήριον. Τῷ χρόνῳ οὖν πολλῶν συνδραμόντων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ ἡγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητὴς καὶ ζηλωτής, ἔν τε τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ, καὶ τοῖς θαύμασιν αὐτῷ συνεξέλαμψεν. καὶ τοσοῦτον δι' ἀπαθείας πρὸς θεωρίας ὕψος ἀνήχθησαν, ὡς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν, νοερῶς καθορᾶν καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐνεστῶτα προβλέπειν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ Ἁγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν μοναχῶν πλῆθος ὅπερ προσῆλθεν αὐτῷ, εὑρέθη ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων. κἀκ τούτου δῆλον ὅτι θεῖός τις ἦν ἀνὴρ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος. οὐ γὰρ τρυφῆς ἡγουμένης, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἡδυπαθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες, προστασίαν ἀπανιστάμενοι τῶν οἰκείων, ἀλλ' ἐγκρατείας καὶ τῶν κατ' ἄσκησιν πόνων, τοὺς τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγήν, ζηλοῦντες αὐτοῦ. τελειωθεὶς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ κατατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης. ἐπ.

Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστίας ξένας,

Μνή-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Μνήμην ἔχουσα καὶ θαυμάζοντος σοῦ Πάτερ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φὺς καὶ ἀναδοθείς. δι' ὧν εὐσέβειαν, καὶ θεοσέβειαν, μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. πάσαις δὲ ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θετταλίας ἐν τῇ Λαρισσαίων παρὰ πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν μεγάλῃ συνόδῳ παραγενόμενος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς Πατράσι συγκαμὼν, καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελὼν, καὶ ἀναθέματι παραπέμψας, αὖθις εἰς Λάρισσαν ἔρχεται, καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς πλείστους καταστρεψάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν, εὐκτηρίους οἴκους ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τ Σχὴν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότου, ὡς χοῦν ἡδυπάθειαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς. ἧς νῦν καὶ μετέσχηκας, χοροῖς Ἀγγέλων συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κτησάμενος καθαρωτάτην, ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀθεώρητον. ἐντεῦθεν μακάριος ὡς ἡ ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχρημάτισας, ὑμνῶν τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον.

Ὀρθόδοξον φρόνημα σὺ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, παμμάκαρ ἐκήρυξας. καὶ τὴν τοῦ Λόγου φρικτὴν σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμνῶν, τὴν Θεοτόκον τὴν Ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε καταγγέλλομεν, ὡς μόνην, κυήσασαν, Χριστὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε. πᾶσι γὰρ ἐπήγασας, πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὠδὴ, η'. Κάμινος ποτέ.

Τὰς τῶν Ἀσκητῶν, σοφὰς ὑποτυπώσεις, πρὸς τοῦ Ἀγγέλου ἐμυήθης σοφὲ, ἐκ θείου προστάγματος. αἷς περ νῦν ἐκτρεφόμενοι οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Ὥσπερ ἀστραπὴ, μεγίστης φρυκτωρίας, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοῖς πᾶσιν ἀνέτειλε τῆς ἀσκήσεώς σου πάνσοφε, τοῖς εὐσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κράζουσιν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Ἓν τὸν ὑπὲρ νοῦν, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστὲ, δοξάζων ἐκήρυξε Παχώμιος ὁ ἔνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, μίαν τὴν τῆς Τριάδος φύσιν εἰδὼς καὶ θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ὕλην σε φωτὸς, Παρθένε θεομῆτορ οἱ εὐσεβοῦντες ὀνομάζομεν, Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἑνωθὲν σαρκὸς παχύτητι, ὑπερφυῶς ἐγέννησας, Πάναγνε ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

Ὠδὴ, θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Λαμπᾶσι τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς Παχώμιε, ὡς πιστὸς ὑπηρέτης Θεῷ παρέστασαι, καὶ κατατρυφῆσαι, τῆς δόξης ἀξιωθεὶς, τῆς ἀκαταλύτου. διὸ τὴν σεβάσμιον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν.

Ἐπλάκη σοι στέφανος. ὡς νικητῇ Παχώμιε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ καὶ παντοκράτορι, καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντας σὴν μνήμην, τὴν εὐκλεῆ, ἀξίωσον Μάκαρ, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως, τῶν πταισμάτων πανάοιδιμε.

Καρποὺς νῦν δρεπόμενος, τῶν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν. ἀλλὰ νῦν πρεσβεύειν σωθῆναι τοὺς φοιτητὰς, Χριστὸν μὴ ἐλλίπῃς, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ

" καθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐ-
" σκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐ-
" σκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
" τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου. ἦχος, πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

ΝΕφέλη τὴν ἐπίβασιν, ὁ πεζὴν τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ νῦν, καταβὰς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμψαντας, ἐκλεκτοὺς προώριζε, τοὺς ἁρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας. μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν, ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις ἐκλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

ΑἼγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, Ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὡραΐζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδείκνυται. ἐν ᾗ διέλαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὅσιος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν ταπείνωσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

ἌΣκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας δράσεως ἀγαπήσεως. καὶ πάντα τὰ ὁρώμενα, χαίρων ὑπερβὰς ὁ θαυμάσιος, διὰ πολιτείας, ὑψούμενος ὡμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ Θεῷ σε δῶρον ἡγιασμένον.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

ΥΜνῳδίαις μέλλοντι τὴν σὴν μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχου μοι, φωτοφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας παναοίδιμε.

ΜΕλετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ, τὸν ἁγνότατον, ὅλος ἁγνὸς, καὶ καθαρὸς γεγένησαι, τῷ παναγνῷ Λόγῳ δὲ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἁγνείας λαμπρότατον, σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε.

ΝΕκρωθεὶς τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, Πάτερ ὢν ἰσάγγελος, ἀπὸ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος. τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄρας σου. θεόφρων παναοίδιμε.

Ὠδὴ, γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

ΩΣ δῶρον ἀγαπώμενον τῷ Δεσπότῃ Ὅσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας.

ΘΕῷ καθιδρυμένος, ὑπερβὰς πάνσοφε, τῶν ὀρεκτῶν τὴν αἴσθησιν, καθαρῶς δὲ σὺ προσωμίλησας, νοῒ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

ἘΜάκρυνας εἰς ἔρημον φυγαδεύων ἔνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεὸν Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγαστε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε.

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

ΤΑ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ Πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος. τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων μακάριε. ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι. θεοφόρε Θεό-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ὁ Μόσχιμος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ γενόμενος, τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος :~

Ὑμνοῦμέν σε. βασιλείας καὶ θείας ἐλλάμψεως, ἀξίως γὰρ τετύχηκας, ὡς γενόμενος ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν τῆς ἀφθάρτου ὡραιότητος :~

Σκηνώματα, αἰθιόπων δαιμόνων συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν ἀξιάγαστε :~

Θεοτοκίον.

Ἐν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, θεογεννήτορ Παναμώμε. δῆμος τῶν Ὁσίων δὲ, ἐθαυμαστώθη ἀξίως θείᾳ χάριτι :~

Ὠδὴ, ε'. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Δογμάτων θερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος διέλυσας, πασῶν τῶν αἱρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις σοφὲ, τῆς Τριάδος τῇ πίστει, περιφρουρῶν τὴν ποίμνην σου :~

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἄμεμπτον, πεπολιτευμένος, πανοίδιμε, ἀσκητῶν ἡ τερπνότης, τῶν μοναστῶν τὸ καύχημα :~

Ῥοαῖς Ἀσκητὰ, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σου, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ ἐξανατείλαντι Δεσπότῃ Χριστῷ, ἐκ Παρθένου Ἁγίας, Θεόδωρε πανόλβιε :~

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ λαμπρὸς καὶ θεάρεστος βίος σου, σοὶ τὴν ἐπουράνιον, Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἁγίων ἔδειξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις Θεόδωρε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς πονηρίας Πνευμάτων γεγένησαι, τῷ παρακλήτῳ Πνεύματι, συνεργῷ κεχρημένος θεόληπτε :~

Θεοτοκίον.

Ἡ Νεφέλη ἡ κούφη ὑπάρχουσα, ἧς ἐπικαθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ παντοκράτωρ Κύριος, καὶ φωστῆρας Ὁσίους εἰργάσατο :~

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοῖνιξ ἐξηνθήσας, καρποὺς ἀρετῶν, Κυρίῳ προσῆξάς τε, διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀρίστης πάτερ Ὅσιε. ὅθεν καὶ μακαρίζεσαι, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἰσοστάσιος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ις'. τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου. Πῶ.

Δῶρόν σε θεῖον Θεόδωρε δεικνύει,
Ἐν Ἁγίοις Ἅγιον ἡγιασμένε.
Τῇ δὲ ἑξ καὶ δεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίστατο γαίης.

Οὗτος ὁ μακάριος μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ ὅλος καθαρὸς γενόμενος, καὶ σκεῦος εὔχρηστον καὶ ἡγιασμένον δειχθεὶς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίστης προσηγορίας καταξιοῦται, ὁμόσκηνος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ Παχωμίῳ χρηματίσας. ὅθεν σκηνώματα Αἰθιόπων κατὰ τὸν θεῖον φάναι Δαβὶδ καταπτοήσας, καὶ ὡς ἐν ἐκστάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακόψας, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἱδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

Ὃς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τὸν μοναστὴν ὑπέδυ βίον, ταπείνωσιν ἄκραν ἀσκήσας, καὶ πρᾳότητα κατορθώσας. ὅθεν οἶκον ἑαυτὸν κατασκευάσας τῆς Ἁγίας Τριάδος, Μητροπολίτης τῆς κατὰ Μιτυλήνην Ἐκκλησίας ἀναδείκνυται, ἐλεήμων ὑπὲρ τὸ μέτρον γενόμενος, δαψιλῶς τοῖς πεινῶσιν ἀπήρκεσεν. πάσης δὲ κακοδοξίας ἀντίμαχος, καὶ ὑπέρμαχος ὀρθοδοξίας γενόμενος, τὸν δρόμον καλῶς καὶ θεοφιλῶς τελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, πηγὴν θαυμάτων τὴν θείαν αὐτοῦ σορὸν, καὶ μετὰ θάνατον καταλείψας, τοῖς πόθῳ πρὸς αὐτὸν καταφεύγουσιν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων Μοναχῶν, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἐπισκό-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῆ Ἱεροσολύμων, καὶ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας πλησίον τῆ μεσαίου λιμένος, εἰς τὴν Ἁγίαν δύναμιν. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὐδιησοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Πρεσβυτέρων ιϛ. καὶ Διακόνων ἐννέα, καὶ μοναζόντων, ϛ. καὶ παρθένων, ζ. ἀπὸ πατρίδος Χαρχάρ. καὶ ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαχθισοῦ, Ἰσαακίου καὶ Συμεῶνος.

Οὗτοι τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντες, καὶ κηρύττοντες ἐν Περσίδι, κατεσχέθησαν καὶ προσήχθησαν τῷ Ἄρχοντι. διὸ ἀναγκαζόμενοι, θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. καὶ μὴ πεισθέντες, διαφόρους ὑπομείναντες βασάνους, εἶτα πυρὶ παραδίδονται, μετὰ τῶν αὐτῶν φοιτητῶν, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσαντο.

Ὠδὴ, ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἔνωσιν ἐπεπόθησας ὡς ὁ θεόπτης, Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε. διὸ τὰ ὁρώμενα πάντα κατέλιπες, γνόφον ὑπεισδύνας δὲ ὁρᾶν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Τὸν σὺ τοῦ ὄφεως τοῦ ψυχοφθόρου, παμμάκαρ Θεόδωρε, μηδαμῶς προσηκάμενος, τὸ τούτου μνημόσυνον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς κτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, ἁγίως ἀπεκύησας, Παρθένε πανάμωμε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ἄνθρωπον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν ἀσώματον.

Ὠδὴ, η. Κάμινος ποτέ.

Ὡς φωτοειδὴς, φωτὶ τῷ φανοτάτῳ, προσομιλήσας ἐναπέφηνας, παμμάκαρ Θεόδωρε, τῇ ἑνώσει τῇ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς θεούμενος, κράζων· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μάρτυς γενόμενος, στεῤῥὸς πρὸς ἁμαρτίαν, μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος, θεόφρων Θεόδωρε, τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως σὴν κορυφὴν ἐκόσμησας, κράζων· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἔφανεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ, δικαιοσύνης φαιδρὸς ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα, λαμπηδόσι τῆς θεότητος σωματωθεὶς ὁ Ὕψιστος. ὅνπερ νῦν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ, θ. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Νῦν οὐ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὀπτάνεται, πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὁρᾶται πρόσωπον, τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς σκιᾶς, λυθέντων ἐσόπτρων, δωρεῶν ἐπώνυμε, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ πόθος ὁ θεῖός σου, πεπλήρωται Θεόδωρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος τὸ δι' ἀσκήσεως, πόῤῥωθεν ἑώρας, συντόμως· οὗ καὶ τυχὼν, ἐφέσεως ἔσχες, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων ἡ εὐπρέπεια.

Νοσήσας τὸ φθείρεσθαι, παρακοῇ ὁ πρῶτος Ἀδὰμ, διὰ σοῦ Θεομῆτορ ἀνακεκαίνισται. σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκοῦσα, χωρὶς φθορᾶς, τὸν ἄφθαρτον Λόγον, φθορὰν ἔξω ῥάκισας, ἀφθαρσίαν δὲ ἐξηύθησας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς Ἁγίας ἰσαποστόλου Ἰουνίας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἦχ. β. ἦχ. πλ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθεΐας φθορὰν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμένης θεομακάριστε. διό σε λόγοις θείοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, αἶνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι.

Ὅμοιον.

Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸς τοῦτο λέγων ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρτε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θεράποντες.

Ὅμοιον.

Πᾶσαν ἱερῷ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀχλὴν ἀπελάσα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὁδηγήσατε, θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμώντων πάντοτε.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνον Θεῷ προσάγει, ἐν τῇ παναγίᾳ Μάκαρ μνήμῃ σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοὺς ἀγῶνάς σου πίστει δοξάζουσα.

Ἴθυνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, ἀποπλήρωσιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω θεόφρον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρισόν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίου, τῇ ἐν σοὶ μεσιτείᾳ καὶ χάριτι.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σου ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν κατηξίωσας, τὸν ζῶντα θεάσασθαι, ἐπὶ γῆς σαρκοφόρον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Τρίπνοος γέγονας θείου Πνεύματος, καθαρᾷ διανοίᾳ σου, τὴν θερμὴν Ἀπόστολε, περιφρονῶν καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἄκανθαν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε, τῷ Κόσμῳ τὰ πέρατα, μαθητὰ τοῦ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα χάριν τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σου Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλὴν σου Παμάμωμε. τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὅλων, χωρίον μόνη ἐχρημάτισας.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ θεῖος Ἀνδρόνικος, φωτοειδὴς πεφυκώς, καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτί, Κυρίῳ προσάγεσθαι. ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀναβλύζει ἰάσεις, πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σὲ ὡς συγγενῆ, ἀσπάζεται ὁ Παῦλος, ἐν ἅπασι πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε θεόρρημον, φωταγωγέ, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Οἶκος γεγονώς, Τριάδος παναγίας, οἴκους καὶ βωμούς, κατέστρεψας τῆς πλάνης, καὶ ἐδομήσω πανεύφημε Ἐκκλησίας, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸ σθένος περιφέρων, τὰ τοῦ δυνατοῦ, ἁρπάσαι σκεύη Μάκαρ, καὶ ἐκτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατοικητήριον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Σὲ διὰ παντός, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοί, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὡς συγγενῆ σε Παῦλος, καὶ πρὸ αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νῦν τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ ἱεροὺς Ἀποστόλους τιμήσωμεν, Ἰουνίαν ἐνθέως, καὶ τὸν θεοφόρον Ἀνδρόνικον.

Ὡς ἐπισήμους ὄντας, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἔσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ οἶκός σου ἰάσεων πηγάς, τοῖς πόθῳ προστρέχουσι, πηγάζει Ἀπόστολε, ἀποπλύνων ψυχικὰ ἀρρωστήματα.

Φθαρεῖσαν ἀθεΐας τὴν πληθύν, ἐθνῶν ἀνεκαίνισας, μονίμοις σου δόγμασι, τῷ ἀφθάρτῳ Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ὡς ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, φισήλιον ἄκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς φῶς θεότητος.

Θεοτοκίον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Αἱ θεῖαι τοῦ Δεσπότου ἐπὶ σοί, πορεῖαι ἐμιμήθησαν, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος καὶ πλουτίσαντος πιστοὺς Ἀπειρόγαμε :—

Ὁ Εἱρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιζ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας. ἦχ.

Ἔθνη διδάξας Ἀπόστολε μυρία,
Πρὸς Χριστὸν ἦλθες, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θάν' Ἰουνίη Ἀνδρόνικός τε.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ὡς ὑπόπτερός τις διαδραμών, πᾶσαν πλάνην ἐκ βάθρων ἀνέσπασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, συνεπομένην ἔχων, καὶ τὴν ὑπέρθαυμαστον Ἰουνίαν, τῷ κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. ὅθεν πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν ἑλκύσαντες, εἰδωλικοὺς μὲν οἴκους κατέστρεφον, Ἐκκλησίας δὲ θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ Πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάθη ἀνίατα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χρέος ὡς ἄνθρωποι ὄντες τῇ φύσει ἀποτιννύουσι. τούτων καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται, ἀσπάσασθε λέγων Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἡρακλέους, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου, καὶ ἡ ἀνάδειξις τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος, τῆς ἐν Καμουλιανοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρων δύο, Διονυσίων δύο, Ἀγαπίου, Τιμολάου, Ῥωμύλου, καὶ Πλησίου.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ μὲν Ἀγάπιος, ἀπὸ τῆς πόλεως Γάζης, Τιμόλαος δὲ, ἐκ Πόντου, οἱ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς Φοινίκης, καὶ ὁ Ῥωμύλος, Ὑποδιάκονος ὢν, τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας. ὁ δὲ Πλήσιος καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι, ἦσαν ἐξ Αἰγύπτου. καὶ αὐτοὶ τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν συνδήσαντες φίλτρῳ, τὴν ἀσέβειαν ἐπαρρησιάζοντο. διαβληθέντες δὲ Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρέων Πόλεως Ἡγεμόνι προσήχθησαν, καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, εἰς ὀργὴν ἐκεῖνον ἐξεκαλέσαντο, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε, καὶ οὕτως πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν :—

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νόσους δεινοὺς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων, ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ :—

Δαιμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ αὐτόπτα. διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν :—

Ῥητορικὴν σοφὲ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἁπλότητι δογμάτων, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἴδει, ὁμιλήσαντα βροτοῖς ἀγαθότητι :—

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε :—

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Νεμομένην κακίας σηπεδόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίας, ἅλατι θείῳ ἔστησας δογμάτων σου, καὶ τῷ κενωθέντι, Λόγῳ σωζομένας, παρέστησας θεσμάκαρ :—

Ἱερεύς τε, θυσία τε καὶ θύτης, τῷ τυθέντι δι' οἶκτον ἐχρημάτισας (?), καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος ἀφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, πρὸς τοῦτο δεδεγμένος :—

Κῆρυξ θεῖος, Ἀπόστολος θεόπτης, καθαιρέτης ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστὴς ἀπόρων ὤφθης ἔνδοξε, καὶ Σιὼν τῆς ἄνω, μέγιστος οἰκήτωρ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :—

Θεοτοκίον.

Ὡς λαβίδι, χερσὶν ἄνθρακα φέρεις, δρόσον θεῖον πηγάζοντα Παρθένε τοῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δὲ πάθη, τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν :—

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου τῷ Μωϋσῇ μυστήριον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἵνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς, ὀφθῇς κληρονόμος, τοὺς μεμελανωμένους τὸ πρὶν, δαιμόνων ἐπηρείαις, ἀνεζώωσας ζωηφόρῳ σου λόγῳ, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γενόμενος ἀμπέλου παμμακάριστε, κλῆμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀφθαρσίας ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὔφρανας πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων τὴν ὕλην, τῆς πολυθείας, σαφῶς καὶ φῶς θεογνωσίας, καταλάμψαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ ἱερωτάτη σου μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρδίας, τῶν ἐν ταύτῃ σε ἱερῶς ἀνυμνούντων, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι, ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα, καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς εἰδόσι σε ἀληθῆ Θεοτόκον, ἄχραντε Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τῶν αἴνων, στιχ. τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιη΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς. γ΄. Καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Αἴγλῃ φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου θεότητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ ὤφθητε, φωστῆρες ἀστράπτοντες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα ἀεὶ, φωταγωγοῦντες Ἅγιοι Μάρτυρες. διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος.

Ὅμοιον.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον, Ἀνδρέαν, Βενέδιμον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστίναν Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὑπὲρ Τριάδος στερρῶς ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Αἵματι ὠνήσασθε, τὴν βασιλείαν Μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὅρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρείᾳ θεομακάριστοι. ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νῦν ἱκετεύοντες πάντοτε, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος δ΄.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Πίστεως ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἀεὶ, τελοῦντας πανήγυριν, παθῶν ἀπολυτρώσασθε καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἱστίῳ πτερούμενοι θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταπατήσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγὰς, ἐν σώματι Ἅγιοι. διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς καθέδραν οὐράνιον, ἡτοίμασε γεραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στήσας, ἐπὶ πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τῇ ἐνστάσει οὐ παρετράπης, τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Ὅλον, ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμψακός σε Πέτρε, τῇ οἰκουμένῃ προβάλλεται, ἐκμειοῦντα τῆς ἀθείας, τὴν ἑσπέραν θείᾳ χάριτι.

Νεύσει, πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντῆρσι, καὶ δεσμοῖς συνθλιβόμενος,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἀφειδότως ἅπαν τὸ σῶμα, στεφανίτης ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Μόνη, παρθενεύεις τίκτουσα, μόνη μυστηρίου, μεγίστου ὄντως διάκονος, ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκοῦσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστασθε τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι εὑρεῖν δι᾽ ὑμῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Δι᾽ ἀγάπησιν οἰκτιρμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τὴν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐγρηγόρσεσι θείαις, πᾶσαν ἐκοιμήσατε ἀθέων κακόνοιαν.

Ὡς ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ Λόγου λίθοι, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, θανατωθέντες λίθοις, καὶ ὁ Διονύσιος ζωῆς ἠξιώθησαν.

Τὸν τερπνότατον λειμῶνα τῆς εὐσεβείας, τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν τοῦ Χριστοῦ εὐωδίαν, πίστει εὐφημήσωμεν, τοὺς Μάρτυρας σήμερον. Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, τοὺς σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ μονητῷ, βασάνων σκότος καὶ νύκτα πονηρὰν ἀθέων θεϊκῷ, πολυθείας ἀπροσκόπως διέβητε.

Οἱ μανικῶς ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σοῦ, Χριστίνα Μάρτυς ἡδίστῳ λόγῳ ἔρωτα Θεοῦ, εἰσδεδεγμένοι ἐναθλοῦσι στερρότατα. Θεοτοκίον.

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι᾽ ἧς τοῦ παλαιοῦ λυθέντες ἀρᾶς, υἱοὶ κατὰ χάριν ὤφθημεν Πατρὸς ἐπουρανίου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φύλαττε.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ὁ ἔνδοξος, ἀριστεύσας Ἡράκλειος ἤρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταῖς χορείαις, ἑνωθεὶς Ἀθλητῶν ἀγαλλόμενος.

Ὑμνήσωμεν, σὺν Παυλίνῳ τὸν θεῖον Βενέδιμον, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡράκλειον καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίναν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Ὡς ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιη'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Ὧν ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος, ἦν ἐκ Λαμψάκου τῆς Πόλεως. ἀχθεὶς δὲ Δακίῳ τῷ Ἄρχοντι τῆς Εὐριδιμῶν Πόλεως, καὶ θῦσαι προσαχθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, δεσμοῖς καὶ ξύλοις, καὶ τροχαντῆρσι ὅλον τὸ σῶμα συντρίβεται, καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. Παῦλος δὲ καὶ Ἀνδρέας ἐκ Μεσοποταμίας ὄντες, ἅμα τῷ Ἄρχοντι Δακίῳ, ὑφ᾽ ὃν ἐστρατεύοντο, τὰς Ἀθήνας καταλαμβάνουσι. συλληφθέντων δὲ ἐν αὐταῖς Διονυσίου καὶ Χριστίνης, τὴν αὐτῶν πιστεύονται φυλακήν. τὴν δὲ Ἁγίαν Χριστίναν, παρθένον οὖσαν καὶ εὐπρεπῆ καὶ γάμου ἔχουσαν ὥραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς μίξιν. τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, ἀντὶ τοῦ ταύτην βιάσασθαι, μεταβληθέντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ Διονύσιος, νιφάσι τῶν λίθων κατεχώσθησαν, καὶ ἡ Ἁγία Χριστίνα ἐπιπεσοῦσα αὐτοῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γυναικῶν Τεκούσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαεινῆς, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ἰουλίας καὶ Θεοδότης. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀμφιανοῦ καὶ Ἐδεσίου τοῦ Πολυκάρπου.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοί,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῆς Λυδίας ὁρμώμενοι χώρας, κατὰ δὲ Βυρητὸν γενόμενοι, ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῷ Ἄρχοντι παρέστησαν Οὐρβανῷ, ὧν Ἀμφιανὸς πρῶτον κηρύξας τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ, πληγαῖς κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται, καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ κρεμασθεὶς ὡρᾶτο ὅλος διῳδηκὼς, καὶ ἀπὸ τῶν λακτισμάτων διεῤῥωγώς· καὶ ὑπὸ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς, ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς Θαλάσσης ἐκδίδοται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται. ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον, τοῖς τοῦ χαλκοῦ μετάλλοις ταλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν Ἄρχοντα Ἱεροκλέα τιμωρούμενον ἀφειδῶς τὰς χριστιανὰς ἐθεάσατο, αὐτοχείρως αὐτὸν ἔτυψε, καὶ πολλαῖς βασάνοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ Θαλάσσῃ ῥιφεὶς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νέους ζηλοῦντες πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι παῖδας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισήλθετε βοῶντες μακάριοι, ὁ τῶν Πατέρων.

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς, οἱ ἀθληταὶ τῆς δόξης, ἀναχεθέντες τὸν ἀοίδιμον, θάνατον ὑπέστητε, τὰς ἀθανάτους λήξεις σαφῶς ἀπολαβόντες.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείου μάννα στάμνον, χρυσῆν λυχνίαν τε καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες πιστῶς ὑμνολογοῦμεν.

Ὠδὴ ηʹ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, οἱ ἀθληταὶ ἱμάτιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβοῶντες, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥαντισμῷ θείου αἵματος Μάρτυρες, καθαρθέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκχέατε, μελῳδοῦντες ἀπαύστως. πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡραιότατοι βότρυες ὤφθητε, νοουμένης ἀμπέλου μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐσεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσιν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ἱλαστήριον πέφυκας, τὰς ἁπάντων δεήσεις δεχόμενον, καὶ τῷ Υἱῷ σου Πάναγνε, ἀναφέρεις εἰς λύτρον τῶν μελῳδούντων, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξέρασαν πόθῳ ἑαυτοὺς, οἱ Μάρτυρες οἱ γενναῖοι ἀγαλλόμενοι. ἔδωκαν αἵματα προθύμως, καὶ ὄλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον. καὶ νῦν ταῖς τῶν Μαρτύρων ἠρίθμηνται, χοροστασίαις οἱ πανεύφημοι.

Ὡράθητε ἄνθη νοητὰ, μυρίζοντα ἀθλοφόροι τὴν εὐσέβειαν, θείας τε Πόλεως πολῖται, λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριοι, φωστῆρες ἀληθείας ὑπέρμαχοι. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τοῖς σοφοῖς, Ἡράκλειον καὶ Παυλῖνον, καὶ Βενέδιμον ἅμα Ἀνδρέαν, καὶ Χριστῖναν καὶ τῷ Διονυσίῳ τιμήσωμεν, στεῤῥῶς ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Ἡ γῆ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυθέντα μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα. μεθ' ὧν περιχορεύοντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι πιστοὶ τὴν χαρᾶς προσφέρομεν, τοῦ Ἀγγέλου Θεονύμφευτε. χαῖρε βοήθεια ἀνθρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα, καὶ πάντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογεννῆτορ παναμώμητε.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὁ Εἱρμός.

Εὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιθʹ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πατρικίου Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. τῆς ἑορτῆς γʹ. καὶ τῶν Ἁγίων γʹ. Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων, ἦχος βʹ.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεία, τετρακτὺς ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς καθὼς στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν τῇ ἑδραιότητι σοφία οἶκον ὕψοι, τῶν δογμάτων τὰ θαύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρόσυνον, κιρνᾷ κρατῆρι σεπτῷ, μένει, τὴν φυσὴν καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην, τῶν ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ :~

Ὅμοιον.

Ἡ ὗσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ ἱερομάρτυρες θεῖοι Κόσμον φρουρήσατε, μέγιστε Πατρίκιε σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, ἱερώτατε Μένανδρε, Πολύαινε μάκαρ, στῖφος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων Νοῶν, θείαν, ὡς τελοῦντες χορείαν, καὶ Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίστει τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς :~

Ὅμοιον.

Ὄντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, τὸν θαλασσῶν τὸν ἀφράστως θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σοῦ τοῖς θείοις προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον τὸ ὑπερθαυμαστόν. ὅθεν, παροχαῖς νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἰαμάτων ἀνωθεν τὰ νάματα :~

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Προσόμοιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πατρίκιον τὸν ἄριστον ἐν ἀθλοφόροις αἰνῶν ᾄδω.

Ὠδὴ, αʹ. ἦχος πλ. δʹ. Ἁρματηλάτην.

Παντοδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, ἱερωσύνης στολὴν, καὶ ταῖς βαφαῖς αὖθις, μαρτυρίου αἵματος, ὡραΐθησαν ἔνδοξοι, περιθέμενοι πάντες, τῆς ἀσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι στερροὶ καὶ τῆς πίστεως :~

Ἀγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος προτείνει νῦν δεξιᾷ, τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι, τῶν ἀγώνων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς ἡρμοσμένον, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ᾄσμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς Ἐκκλησίας προεστὼς Πατρίκιε, οἷα ποιμὴν ἀγαθὸς, ὑπὲρ αὐτῆς Μάκαρ, τὴν ψυχήν σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μενάνδρον, Πολύαινόν τε τὸν θεῖον, σοφοὺς πλουτήσας συλλήπτορας, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναπέμπων ἀεί :~

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἑπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου. ἣν Θεοτόκον δοξάζοντες, ᾄσμασιν ἀεὶ μακαρίζομεν :~

Ὠδὴ γʹ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Τοὺς ποροδοθέντας ἀνδρικῶς, τὴν δίοδον τοῦ μαρτυρίου, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὡς νικηφόρους Μάρτυρας, καὶ στεφανίτας θείους καὶ ἱεράρχας θεόφρονας :~

Ὁ θηγόρος πυρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς ἀσεβείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης, ῥητορεύων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα, καὶ συνετίζων πάντας, πρὸς θείαν ὄντως ἐπίγνωσιν :~

Νενεκρωμένην καθορῶν, τῷ καρπῷ τῆς ἀσεβείας, ὁ Πατρίκιος δεινὸν Ἡγεμόνα, εἰσεπήδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα, καὶ διασπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον λόγον τῆς πίστεως :~

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. ὃν οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῖται γενόμενοι :~

Ὁ Εἱρμός. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δʹ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκάκιον τὸν σοφὸν, καὶ Πολύαινον πίστει τὸν ἱερὸν, τιμήσωμεν ᾄσμασι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον. ἱερεῖς γὰρ οὗτοι, Θεοῦ παντοκράτορος, γεγονότες πί-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

στει, αὐτῷ εὐηρέστησαν. ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις, συναγάλλονται πίστει, καὶ τούτοις συνήφθησαν, οἷς ἐκ πόθου βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι, πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Τ'Ωμὴν Χριστοῦ, περιεβάλου Πατρίκιε, ἱερεὺς γάρ, τούτου ἐσχημάτισας. καὶ τοῖς αὐτοῦ, ἴχνεσι σαφῶς, κατακολουθήσας, διὰ βασάνων προσήνεξαι, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακράζων. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἱερουργὸς, θεῖος ἐδείχθης Ἀκάκιε, θείας αἴγλης Πατρὸς ἐμφορούμενος, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς ἀληθὴς, ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλάνην κατέπτυσας. διὸ καὶ γεγηθότι, συνειδότι κραυγάζεις, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Στίφει Χριστὲ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς λάμπει νῦν ταῖς σαῖς, καὶ φωτοχυσίαις, ὡραίαις ἀγλαϊζόμενος. κἀκεῖ σοι τῷ Δεσπότῃ, γεγηθὼς ἀνακράζει. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θτ.

Ὅπλον Χριστὲ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον. κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, τὰς μηχανὰς Μάρτυρες σοφοὶ, καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν. καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ, ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθέντες τῷ Κόσμῳ, Μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως, τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια, ἑαυτοὺς τυθέντες, ὥσπερ ἀμνοὶ τοῖς τοῦ Δεσπότου, πειθαρχοῦντες ἐνθέοις προστάγμασιν.

Ἐναθλοῦντες μονίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι ἐστεφανώθητε. καρτερήσαντες γὰρ, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, τὰς τῶν παρανόμων, ἐν οὐρανοῖς κατατρυφῆσαι, τῆς ἀφθάρτου σεπτῶς ἠξιώθητε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν ἐνδιαιτώμενος μάκαρ Πατρίκιε, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου μέμνησο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι πανεύφημε. Θτ.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντων ἐπιγνόντων σε Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

Ὠδὴ, ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Θίασον ἀθλητικὸν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων, ἱεραρχῶν ἀξίως, εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενον ὁ λαὸς ὁ εὐσεβὴς, νῦν συστησάμενοι, τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀναφημήσωμεν.

Ὕδασι σωματικῶν, ἀλγηδόνας ἀθληταὶ νοσημάτων, ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκβλύσεσιν. καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, θείαις ἐντάξεσι, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ὄρθρον μοι τὸν νοητὸν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων χειμένῳ, καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαῖς Μάκαρ ταῖς σαῖς, νῦν ἐξανάστησον, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε. τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταὶ χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων, τὰς γλωσσαλγίας ὑπεκρούσαντο.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας, συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον. Ἦχος, πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοι. διὰ σοῦ ἅπας Κόσμος ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, κρατύνεται καὶ περισκέπεται, ἐξ αἱρέσεως πάσης ἀλώβητος ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου. Στ.

Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος,
Ὑπὲρ κλέος πᾶν γηΐνων Πατρικίων.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ τάμε Πατρίκιον ξίφος ὀξύ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΩΝ ὁ μὲν Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθεὶς, παρέστη Ἰουλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ. καὶ τούτου πείθειν αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων προβαλλομένου ἀνάδοσιν, ὡς προνοίᾳ τῶν Θεῶν ἐκπυροῦνται, καὶ ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἀντέφησεν, ἐπ' εὐεργεσίᾳ μὲν τὰ θερμὰ ἀναδίδοσθαι, τῇ δὲ δυνάμει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ τάξαντος δύο τόπους, τὸν μὲν ἀγαθῶν ἔμπλεον, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ, σκότους καὶ πυρὸς, ἔνθα κατακριθήσονται οἱ ἁμαρτωλοὶ, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν ἀνέθηκεν ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις στοιχείοις ἀνέμιξε, καὶ ἔστι μὲν ὑπεράνω τοῦ στερεώματος, πῦρ καὶ ὕδωρ, ἔστι δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἀναδιδόασιν αἱ πηγαὶ, αἱ μὲν πλησιάζουσαι τῷ πυρὶ, θερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσαι ψυχρόν. καὶ ὅτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ, κολαστήριόν ἐστι ψυχῶν ἀσεβῶν, τὸ δὲ κατώτατον ὕδωρ εἰς κρύσταλλον πεπηγὸς, τάρταρος ὀνομάζεται, ἔνθα οἱ θεοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἔλαχον κατοικεῖν. καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπὼν, προστάξαντος τοῦ Ἄρχοντος, μέσον τῶν ἀναδιδομένων ἐβλήθη θερμῶν. τῶν δὲ τοὺς βάλλοντας μᾶλλον, ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δεξάμενος, μετὰ Ἀκακίου Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

ΟΙ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἱερωσύνης κεκοσμημένοι στολῇ, τῷ σοφῷ αἵματι ταύτην, ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι, ἐν θεοπτίᾳ χορεύοντες ἔψαλλον, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

ΡΗτόρων δεινότητας, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγαζόμενος, ἐξεφαύλισας Μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάτοις θερμοῖς, οἷς οὐκ ἐφλέχθης κραυγάζων Πατρίκιε, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

ΙΔοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ Θείου ἡ θεία πρόρρησις. λιτανεύει γὰρ πόθῳ τετρὰς Μαρτύρων τῷ σῷ προσώπῳ Ἁγνὴ, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακράζουσα, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΣΤεφανηφόρους Μάρτυρας, Ἱεράρχας θεόφρονας, δεῦτε γεγηθότες οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχὺν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασάνους. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἈΓαλλιάσθω Μένανδρος, εὐφημείσθω Ἀκάκιος, καὶ σὺν Πολυαίνῳ ὁ φαιδρὸς Πατρίκιος, χορείαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρὸς, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ὑμνείτωσαν ἀπαύστως, ἱερεῖς δεδειγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΝΕνικηκότες ἔνδοξοι, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς μὴ πτήξαντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, ὥσπερ νικηφόροι, ἀθληταὶ μελῳδοῦντες. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

ΤΡιοφαῆ θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμψασαν, αἴγλῃ ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

ΕΞέστησαν ὁρῶντες τοὺς ἀθλητὰς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ τύραννοι, καὶ τὰς ψυχὰς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς. ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ. δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρουνῆς, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσιν.

ΙΔεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς,

πάσας

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη

πάσας εὐκλεείας τὰς ἐν τῇ γῇ, καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν, τῆς θείας Βασιλείας, τρυφῆς ἀξιωθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος:~

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε, καὶ νῦν τραυμάτων, τὴν διαιωνίζουσαν ἀθληταὶ, ἀνάψυξιν εἰλήφατε, τῶν ἐπουρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς. ἐν αἷς στεφανηφόροι, χορεύοντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθε:~

Θεοτοκίον.

Ὡς ἥλιος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν, τοὺς πιστοὺς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν. ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεὸς, ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν κ. τῶν αἴνων, κ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὸ, ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἐκτενὴ, καὶ ἡ α. ὥρα ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, κ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς. γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. κ. προσόμοια, ἦχος, δ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας, νῦν δὲ τῶν θαυμάτων, ῥείθροις ἀπελαύνεις, πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θείᾳ χάριτι. διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἑορτάζομεν, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱδρῶς προσπτυσσόμεθα:~

Ὅμοιον.

Θάλλουσαν κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν Χριστὸν πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα:~

Ὅμοιον.

Πελάγει ῥιπτούμενος, καὶ ταῖς ῥαβδίσιν ἑλκούμενος, καὶ ἀτόμως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος, τοῦ Χριστοῦ σε Μάκαρ, ἐνδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον, Θαλλέλαιε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμότιμε, Ἀθλοφόρων συνόμιλε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον, οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, καὶ τῆς ἑορτῆς. τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ. ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Θαλλέλαιον εὐφημεῖν θέμις.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α. ἦχος, δ.

Τῷ ὁδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος ἀεὶ, τοὺς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελοῦντας πανήγυριν φώτισον, τοὺς μεγαλύνειν σε πιστῶς Μάρτυς Θαλλέλαιε:~

Ὀχειρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνθεὶς χάριτι, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, γενναιοφρόνως Θαλλέλαιε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος:~

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ, καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς, Μάρτυς Θαλλέλαιε:~

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονὴ, Χριστιανῶν τὸ διάσωσμα, ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μετάγουσα τοὺς πιστοὺς, σῶζε τοὺς δούλους σου:~

Ὠδὴ, γ. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Θαυματουργεῖς ἐξαίσια Παμμάκαρ, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως. τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, αἱ τούτου χεῖρες ὤφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργητοι:~

Ἀποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὸν νίκην σοι παρέχοντα, οὐ παρεβάτης τῆς ἀληθοῦς, Ἀθλητὰ ὁμολογίας, ἀλλ' ἀκλινὴς διέμεινας, ἐκ πλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας:~

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Λόγῳ ζωῆς, καὶ ἔργῳ ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγρησας, καὶ τὸν Ἀστέριον ἀθλητὰ, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανευκλεεῖς παρέστησας, Θαλλέλαιε Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι φῶς, Παρθένε μετανοίας, ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἁμαρτίας φρενοβλαβῶς, καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων· ὅπως σε δοξάζω Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθεΐας σκοτασμὸν ἀπεκρούσω, καὶ πρὸς πόνους καὶ θάνατον ἐχώρησας· ὅθεν διανύσας σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, μεγίστην ἀντέλαβες, κληρουχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναῖε ἀθλητὰ, παρερχομένην Θαλλέλαιε ἔνδοξε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε ὁ Θεός.

Ἐν θαλάσσῃ ἀπορριφθεὶς, δυνάμει θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταῖς θεϊκαῖς, Μάρτυς ἀστραπτόντων φωτοχυσίαις, ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἔνδοξε, τὴν ζοφερὰν δυσσέβειαν τούτου φανῶς.

Ἱερώτατόν σε ναὸν τῆς θεϊκῆς δόξης, γεγονότα Μάκαρ ἔγνωμεν, ναούς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα.

Θεοτοκίον.

Ἱεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνησαν, ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον, πύλην τε καλοῦντές σε, δι᾿ ἧς Κύριος μόνη Ἁγνὴ διώδευσεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Οἱ πόνοι σου Μακάριε, εὐώδεις ὡς θυμίαμα, τῷ εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν, τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν, βασιλείαν Ἅγιε, καὶ ζωὴν κεκλήρωσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐζωγρήσας φλεχθείσας φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ ἔνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἱλαρύνουσα, τὰς καρδίας πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα ἀεί.

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς φωτὸς ἀπέδειξας, τοὺς σκοτισθέντας πάθεσι, Παρθένε ἀπαύγασμα κυήσασα, Χριστὸν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα· διὰ τοῦτο πόθῳ σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀνέμων ἁμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθὲ, προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Φάλαγγας δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργοὺς Θαλλέλαιε, Ἁγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου σοφέ· δι᾿ ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Ἡ φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα, ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾷ σε ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον ἔνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων, ὄχλος ὁ παράνομος, τελούμενα παραδόξως, καταβάλλεται νεύσει θεϊκῇ, Θαλλέλαιε καὶ φέγγος, θεογνωσίαν εἰσδέχεται.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἁμαρτίας, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ ᾅδου Θεοτόκε, βασίλεια Ἁγνὴ, καὶ πάντας συνδεσμοῦντα, πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων συνάθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὁπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὲ Θαλλέλαιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλαλαίῳ,
Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει παθῶν.
Εἰκοστῇ Θαλλάλαιος ἑὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιβάνου, Πατρὸς μὲν Βερουκίου, καὶ μητρὸς Ῥωμυλίας, ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς ἰατρικῆς τέχνης. συνελήφθη δὲ ἐν Ἀζάρβῳ, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικῶν ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυπτόμενος. προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ Ἄρχοντι, ὃς μὴ πειθόμενον αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους καὶ σχοινίοις κατὰ κεφαλῆς ἀναρτηθῆναι. τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιεῖν, ἔκτιμος θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθέντες, ξύλον ἀντὶ τοῦ Ἁγίου φυπήσαντες ἀπηώρησαν. τύπτονται οὖν ὡς κατὰ τοῦ Ἄρχοντος παίξαντες. εἶτα ἐκέλευσεν αὐτὸν ῥιφῆναι ἐν τῇ Θαλάσσῃ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς φορῶν ἐσθῆτα λευκήν. μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν σταδίῳ ἀφίεται, καὶ πάλιν ἀλώβητος διαμείνας, ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Αἰγέων Πόλεως, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ὠδὴ ζ´. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἔστασο μέσον τῆς φλογὸς τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους ἔνδοξε, δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Θαυματουργίαις τοὺς πιστούς, νόσων παντοίων λυτρῶσαι, τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φάλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μαρτύρων καλλονή.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν θεοχαρίτωτε Κόρη, σὲ δυσωποῦμεν σαφῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰωνίων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

Ὠδὴ η´. Ἐν φλογὶ πυρὸς παρείσταντο.

Μίαν φύσιν μίαν θέλησιν, καὶ βουλὴν καὶ ἰσχὺν ἔνδοξε Τριάδος θείας καταγγέλλων εὐσεβῶς, πολύθεον ἔμφρονως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομείνας πολλούς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἀμνῷ Ἅγιον σὺ προσηνέχθης, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρακοῆς θανάτῳ Ἀδὰμ καὶ Εὔαν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμῃ σου, τῶν πιστῶν Ἀθλητά, Ὅσιοι Ἀγγέλων δῆμοι Ἀποστόλων Προφητῶν. μεθ᾿ ὧν τὰς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρεσβεύων ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ἐλασμὸν τῶν ἐπανισταμένων μοι, Παναγία Ἁγνὴ αἴτησαι, καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν δεινῶς χειμαζομένῳ. ἵνα σε μακαρίζω ἵνα πιστῶς κηρύττω, τὴν σὴν βεβαίαν προστασίαν.

Ὠδὴ θ´. Παρθενομάρτυς πολύαθλος.

Ὡς καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς θεῖον ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος, σήμερον ἀνυμνοῦμεν σοφέ, τοὺς μακαρίους σου πόνους τὰ τίμια στίγματα, καὶ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Ἡ γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλάλαιε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων. ἐν ᾗ προστρέχοντες πιστοί, τῶν δεινῶν λυτροῦνται, Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι Παρθένε, καὶ θρόνος τοῦ Παντάνακτος ἄχραντε, ἐν ᾧ καθήσας τοῦ παλαιοῦ, πτώματος ἤγειρεν ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ θείᾳ ἐτίμησε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κα´. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Θεοστεφῶν Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἑσπέρας, στιχολογοῦμεν τὸ α´. ἀντίφωνον. τὸ, μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς´. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ´. καὶ τῶν Ἁγίων γ´. εἰπὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγορίας

τύχῃ ἐντὸς τῆς Πεντηκοστῆς, εἰ δὲ τύχῃ ἐκτὸς τῆς Πεντηκοστῆς, ψάλλομεν μόνον τῶν Ἁγίων, τὰ παρόντα γ΄. προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅπλον κραταιότατον τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐσεβείᾳ, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μεθ' οὗ σοῦ τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἔδωκας φιλάνθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαβὶδ τὴν πρᾳότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς Βασιλέων Βασιλεύς, Κυριευόντων ἁπάντων Κύριος. διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἁλουργίδα ἀείμνηστε, Βασιλεῦ ἑκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεόν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον. ἐντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων. ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, ἄναξ κράτιστε Κωνσταντῖνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας. καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστῃ σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἴσοδος. τό, Φῶς ἱλαρόν. προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰ τύχῃ ἐν ταῖς προρρηθείσαις β΄. ἑορταῖς, δηλονότι τῇ ἀναλήψει καὶ τῇ Πεντηκοστῇ, πρῶτον τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Βασιλειῶν γ΄. τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον παντὸς Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. εἰ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς μου, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, οὗ εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεώς μου τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Προφητείας Ἡσαΐου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με. ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα πάντων τῶν ἐθνῶν. διὰ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ τὸ σωτήριόν μου ὡσεὶ λαμπὰς καυθήσεται. καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου, καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται ἔρημος. σοὶ γὰρ κληθήσεται ὄνομα ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ὅτι

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτως κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου. καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί:~

Προφητείας Ἠσαΐου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου φωτίζου Ἰερουσαλήμ, ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. ὅτι ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ σὲ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητι τῆς ἀνατολῆς σου. ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἐν σοί. ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. τότε ὄψει καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτον θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν λαῶν. Καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σοι Κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γεφάν. πάντες ἐκ Σαββᾶ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον παρὰ Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονταί σοι, καὶ κριοὶ Σαβαὼθ ἥξουσί σοι, καὶ ἀναχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς αὐτῶν, ἐπ' ἐμὲ ἐστὶ Σιών, ἐμὲ Νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσεῒς ἐν πρώτοις, τοῦ ἀναγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. καὶ οἰκοδομήσουσιν υἱοὶ ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι. διὰ γὰρ ὀργὴν ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεόν μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἰερουσαλὴμ διὰ παντὸς ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ κλεισθήσονται τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. τὰ γὰρ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν Ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου Σιών, τοῦ Ἁγίου βασιλέως ἡμῶν, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν, καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ:~

Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος α'. Εἰ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς ἑορτῆς πρότερον, εἶτα τοῦ Ἁγίου, ἦχος α'.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα. φωτισθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἔνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἱρετικῶν ἠσθένησαν, γλῶσσαι καὶ ἐμωράνθησαν, τῶν δὲ ὀρθοδόξων, ὑψώθη τὸ στῖφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης Πατήρ, ὡς πρῶτος τὴν σφραγῖδα, παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. διὸ αἰτοῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἰτῆσαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἐπὶ κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος. ἔσχες δὲ μᾶλλον ἔνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντῖνε ἀπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητὴς κατὰ ὁρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀπεφάνθης ἀήττητος, ὅθεν δυσωποῦμέν σε ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γενομένοι ἐπαξίως

τὴν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγορίου

τὴν μνήμην σου σεβομένων, ἐν παῤῥησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος, β'. Βύζαντος.

Μὴ οὖ ἀσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε. Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος, γ'.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ Σταυροῦ κατέβαλλες, ἀμάχητον τὸ καύχημα. Κωνσταντῖνε Ἀπόστολε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, δ'.

Ὕμνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντῖνε πανεύφημε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τοῦ Λόγου τῆς πίστεως φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσκρείθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα, ἦχος, πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἄναξ μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν πανσέβαστον μνήμην, κατὰ ἀξίαν εὐφήμως γεραίρει κραυγάζουσα. χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις, Ἀμάχητον παράδειγμα, καὶ Ἀποστόλων ἰσότιμε. χαίροις πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων προπύργιον. Κωνσταντῖνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως. Εἰ τύχῃ ἐν ἑορτῇ ϛ'. εἰς τὸν ϛ'. τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸν δ'. δ'. προσόμοια, ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πρῶτος, Βασιλεῦ χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνε τὸ σκῆπτρον ἔλαβες. σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν Μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν. ϛ'.

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Ὄντως μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία ἡ σὲ βαστάσασα, Μέδων κοσμοποθήτε χριστιανῶν ἡ χαρά, Κωνσταντῖνε θεόσοφε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάῤῥυσις. ϛ'.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, ἀπῄεσα κατέλαβεν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν Ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. ἔνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἤλπιζον.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἀστρόμορφος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν θεότητος παροχθεὶς, ἤχθης ἁγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν. καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν, ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς χρηματισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. ὀρθοδόξων Βασιλέων Πατὴρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρύει Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. τὸ, Νῦν Ἀπολύεις, καὶ τὰ λοιπά. Τροπάριον ἦχος, πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν Οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσαν Πόλιν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῇ χειρί σου παρέθετο. Ὃν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καθίσματα λέγομεν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὴν α΄. καὶ β΄. στιχολογίαν. Εἰς δὲ τὸν πολυέλαιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. εἰδ᾽ οὖν λέγε τῶν Ἁγίων. εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν. κάθισμα. ἦχος, γ΄.

Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις, χρίσας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον, διὰ τοῦ Πνεύματος ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος, ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον σοφὲ βασίλειον, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν. κάθισμα. ἦχος, πλ. β΄.

Ἀκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου, καὶ Κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι᾽ ἀστέρων ἐφελκύσατο. ᾧ καὶ κράτος πρώτως τὸ βασίλειον ἐπέθηκε. διό σε ἀνευφημοῦμεν Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ, εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ Μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. κάθισμα. ἦχος, δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὔσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτί, Κωνσταντῖνε θεόπνευστε. σὺ γὰρ ἐν βασιλεῦσιν, εὐσεβῶς ἀνεδείχθης, μόνου ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας, διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τοῦ δ΄. ἤχου. προκείμενον. ἦχος, δ΄.

Στίχ. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Στίχ.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τό, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Ὁ Πεντηκοστός. δόξα. Ταῖς τῶν θεοστέπτων πρεσβείαις ἐλεῆμον. καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Εἶτα, ἐλέησόν με ὁ Θεός. ἦχος, β΄. Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου. Ζήτει εἰς τὴν λιτήν. Τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ οἱ κανόνες.

Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς ἐν τῇ Ἀναλήψει, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς εἰς ι΄. μετὰ τῶν εἱρμῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. καταβασίαν δὲ λέγομεν τῆς ἑορτῆς. ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸν οἶκον, ἀφ᾽ ἕκτης τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ἕξ. καταβασίαν, λέγομεν τὸν εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς, ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸν οἶκον, ἀφ᾽ ἕκτης τῶν Ἁγίων. ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. εἰδὲ ἔξω τῆς Πεντηκοστῆς τύχῃ, στιχολογεῖται, Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, καὶ ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Ὀκτωήχου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ΄. στιχολογεῖται καὶ ἡ τιμιωτέρα. ἀφ᾽ ἕκτης τὸ κοντάκιον. Πεντηκοστὴν δὲ λέγομεν, οὐ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς μόνον, ἀλλὰ τὰς ἡμέρας πάσας τῆς Πεντηκοστῆς. οὕτως οὖν ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ταῖς καθημεριναῖς, εἰ δὲ ἐντὸς ἑορτῆς, ὡς προεγράφη.

Ὁ κανὼν τῶν Ἁγίων. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὁ μὲν ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας μου ἐπ᾽ ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Ἧς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότῃ διαμοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστώσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῷ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἐπόθησας. ὅθεν τῷ καλέσαντι θεόφρων ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστὴρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΤΩ Χριστῷ κολληθῆσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱδρῶτας αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ Ὑπεράγαθος.

ΤΟ σωτήριον ὅπλον, τὸ ἀρραγὲς τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐξανόρθωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

ΙΕρᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι. ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Εἰ τύχῃ ἐν ἑορτῇ, κοντάκιον τῶν Ἁγίων, εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

ΤΑς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς Οὐρανὸν, καὶ τῶν ἄστρων μανθάνων τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων μυούμενος, τὸν τῶν ἁπάντων Κύριον. τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὅπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψεν, διαγράφων ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι. ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας. Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΟΥρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

ΥΠέρλαμπρον σημείῳ σε, μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστῆρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδεικνύει.

ΚΑὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, μακαρία ἐχρημάτισας. διὰ τοῦτο πιστεῖ σε δοξάζομεν.

ΦΑνεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐν πλείστοις μὴν θεῖον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

ΤΗν ψυχήν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἡ τὸν ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ, ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

ΟΡθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

ΑΓάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατῴκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασίλεια.

ΕΤιμήθης ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι.

Θεοτοκίον.

ΠΑρθένε τὴν ψυχήν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ, ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

ΣΥνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ Τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

ΠΙστεύσασα ἐν Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδώλων, νεκροποιὰ ἀπέβαλου θρησκεύματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

ΠΑλάμῃ σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

ΙΑσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον. καὶ σῶσόν με τὸν ἐν σοὶ πεποιθότα πρεσβείαις σου Ἄχραντε.

Κοντάκιον. ἦχος, β'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

ΚΩνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ Μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ κατ' ἐναντίων πιστῶν ἀμάχητον. δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ Μητρὶ τιμήσωμεν. τοῦ Δαβὶδ γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισυπόστατον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους, παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν, καὶ τοῦτο εὑρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι, νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον.

Τέλος.

Σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΑ. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων θεοστέπτων καὶ Ἰσαποστόλων μεγάλων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στ. Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.
Σύνθανεν εἰκάδι πρώτῃ Μητρὶ Κωνσταντῖνος.

Ὁ Μέγας οὗτος ὁ Μακάριος καὶ ἀοίδιμος ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνος, υἱὸς γέγονε Κώνσταντος τοῦ Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας, ὁ γὰρ Κώνστας, θυγατριδοῦς γέγονε Κλαυδίου τοῦ προβεβασιλευκότος ἐν Ῥώμῃ πρὸ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Καρίνου Βασιλείας. οὗτος ὁ Κώνστας παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου προσληφθεὶς κοινωνὸς εἶναι τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, μετὰ Μαξιμιανοῦ Βαλερίου, τῶν ἄλλων ἁπάντων τὸν κατὰ τοῦ Χριστοῦ διωγμὸν σφοδρῶς ἀναρριπιζόντων, μόνος οὗτος πρᾳότητι καὶ συμπαθείᾳ χρώμενος, μᾶλλον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀγωνιζομένοις ἐχρῆτο, καὶ συμβούλοις, καὶ κοινωνοῖς τῶν Βασιλικῶν προσταγμάτων. οὗτος καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν μετὰ ταῦτα πρῶτον τοῖς Χριστιανοῖς χρηματίσαντα Βασιλέα τὴν εὐσέβειαν διδάξας, διάδοχον τῆς αὐτοῦ Βασιλείας κατέλιπεν ἐν ταῖς Βρεταννικαῖς Νήσοις. ὃς ἀναμαθὼν τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην γενόμενα παρὰ Μαξεντίου τοῦ υἱοῦ Ἑρκουλίου, ἔκπιστα καὶ ἀποτρόπαια καὶ ἐναγῆ καὶ βέβηλα, ζήλῳ θείῳ κινούμενος, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενος σύμμαχον. ὅπερ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς πρῶτον μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ ἐνεφάνισεν ἑαυτόν. ἔπειτα κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, δι' ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐγχαράξας γεγραμμένον, ἐν τούτῳ νίκα, πάλιν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀξίοις ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἐμφανίσαι ἠξίωσε. διὸ θαρρήσας τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὁπλοποιήσας δὲ αὐτὸν διὰ χρυσοῦ, ἀπελθὼν ἐν Ῥώμῃ, αὐτόν τε τὸν ἀλιτήριον Μαξέντιον κατέβαλεν ἐν ποταμῷ Τιβέρει ἀποπνιγέντα παρὰ τὴν Βουλβίαν Γέφυραν, καὶ τοὺς Ῥωμαίων πολίτας τῆς τούτου τυραννίδος ἠλευθέρωσε. τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων Πόλεως, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐρχόμενος, ἐβούλετο κτίσαι πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι ἐν τῷ Ἰλίῳ ἔνθα τὸν πόλεμον τῶν Τρώων μετὰ τῶν Ἑλλήνων φασὶ γενέσθαι. ὑπὸ δὲ χρησμοῦ θείου κωλύεται μᾶλλον ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἀπὸ Θεοῦ προτραπείς, τὴν αὐτοῦ Πόλιν κτίσαι. διὸ τῷ θείῳ κατακολουθήσας θελήματι, κτίζει τὴν θεοφρούρητον ταύτην Πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, καὶ οἱονεί τινα τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἀπαρχὴν ἀνατίθησι τῷ Θεῷ. ζητήσας δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν, τοὺς πανταχόθεν Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν Νίκαιαν ἤθροισε, δι' ὧν ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Πατρί, ὁμοούσιος ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη, Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασφημίας παραπεμφθέντων τῷ ἀναθέματι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην κατὰ ζήτησιν τῶν τιμίων ξύλων ἐν οἷς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάγη σαρκί, ἀποστείλας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δι' αὐτῆς ταῦτα ἀνεκομίσατο. τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις καταθεμένης, τὰ δὲ πρὸς τὴν βασιλίδα Πόλιν ἀναγαγούσης. ἥτις τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβοῦσα, τὸν βίον κατέλυσεν. ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἐγκαινίοις καὶ πανηγύρεσι, τὴν Πόλιν φαιδρύνας, καὶ μικρόν τι ἐπιβὰς τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ τῆς Βασιλείας κατῆρξε, τῆς κατὰ τῶν Πέρσων ἐκστρατείας ἁψάμενος, καὶ

ἔν τινι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἐν τιμῇ τῶν κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγρῶν γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται Πόλιν, προπομπαῖς καὶ ὑπαντήσεσι μεγαλοπρεπῶς δεξιούμενος, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ Σηκῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐναποτίθεται. ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, κατὰ τὸ πεντακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ὀκτωκαιδέκατον ἔτος, τριακοστὸς δεύτερος Βασιλεὺς ἀπὸ Αὐγούστου γενόμενος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ θείῳ αὐτοῦ Ναῷ, ἐν τῇ Κινστέρνῃ τῆς Μονῆς, τοῦ Πατριάρχου ἅμα τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ συγκλήτῳ μετὰ λιτῆς ἐκεῖσε παραγενομένων, καὶ τὴν θείαν μυσταγωγίαν ἐπιτελούντων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κωνσταντῖνος. ἀνομούντων διό, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ξύλον τὸ πάντας ἀνελκύσαν, ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύων δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεσι θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη, καὶ ναοὺς ἱεροὺς αὐτῷ ἀνῳκοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι᾽ ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ οἰκείᾳ ἁμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνήθει σου νῦν προστρέχω συμπαθείᾳ, ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς πορφυρίδα ἔνδοξε, στολισθεὶς τὴν συμπάθειαν, καὶ ὥσπερ χλαμύδα, τὴν καλὴν συμπάθειαν, στέφανον κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελείῳ νοΐ. καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασίλεια κραυγάζεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραινομένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη εἰς Θεοῦ βασιλεία, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτήν, δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ πόθος σου, καὶ ὁ βίος σου ἔνθεος, ἔνδοξε Ἑλένη γυναικῶν τὸ καύχημα. τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα, ἀποδεξαμένους τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀμαυρωθέντα Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι. ἐκταραττομένην ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαός.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ὁ Τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγὰς θείων ἰαμάτων εἰλικρινῶς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ὁσίως σου τελέσασα τὴν ζωήν, σὺν Ἁγίοις νυνὶ κατεσκήνωσας, ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ, τῶν ἰαμάτων πάντοτε. ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἁγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον. ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητήν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας. καὶ νῦν ἰδού, οἷά περ βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου Ἁγνὴ παρέστασαι. ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Εἰ μὲν ἔστιν αὐτοὺς τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ, ἢ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, ἢ τῇ δ΄. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ ἐν τῇ Ἀναλήψει, λέγομεν πρῶτον τῆς ἑορτῆς τὸ ἐξαποστειλάριον, εἶτα τῶν Ἁγίων, ἔπειτα πάλιν τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ τῆς Πεντηκοστῆς, πρῶτον, τοῦ Ἁγίου, εἶτα τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Ταῖς μαθήτριαις συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασίλειον κράτος, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ Μητρὶ οὐρανόθεν. ἐξαστράπτον δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον, ὃς ἐν τούτῳ ὀλέσας, τοὺς δυσμενεῖς, καὶ εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Εἰ τύχῃ ἑορτή, ψάλλομεν εἰς τοὺς αἴνους πρῶτον τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ δ΄. ἔπειτα τοῦ Ἁγίου. δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ γ΄. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ψάλλομεν τοῦ τυφλοῦ, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ΄. εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα τοῦ τυφλοῦ, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ. στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἁγίου, δ΄. δόξα, τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν Κυριακῇ τύχῃ, δόξα, τῆς ἡμέρας, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγή, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. χαίροις τὸ καύχημα, τῶν πάντων ἔνδοξε, χριστιανῶν, Βασιλέων πρώτιστε, χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ὅμοιον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, τὸ ἀπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογίᾳ κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς ἀσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, Κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγάς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτή, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου. ὅθεν ἑορτάζομεν περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

Ὅμοιον.

Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανίου σου, τούτους ἠξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.
Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν ὥσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ σε Κωνσταντῖνε ἐζώγρησεν, ἐν τούτῳ φήσας νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ὃν ἀναζητήσας σὺν Μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὑρὼν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. σὺν αὐτῇ οὖν ἱκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τῆς ἡμέρας ἡ γ΄. ᾠδή, καὶ τῶν ἁγίων ἡ ς΄. ᾠδή, εἰς δ΄. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ κοινωνικόν, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Ἁγίων. Εἰ τύχῃ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τῆς ἑορτῆς, ἡ γ΄. ᾠδή, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ς΄. ἀνὰ δ΄. ὁμοίως ἐν ἄλλῃ ἑορτῇ οἵᾳ τύχῃ. Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν ἁγίων, ὁμοίως καὶ κοινωνικόν. εἰ δὲ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, ἡ γ΄. καὶ ς΄. ᾠδή, τοῦ Ἁγίου. προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἐκεί-

ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ Βασιλεύς. Τέλος. Ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος α΄. Γλῶσσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Τέλος. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἕν ἐσμεν. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Χρὴ δὲ γινώσκειν, εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων, τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἡ ἀναστάσιμος, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τῶν Ἁγίων. ζήτει τὰ ἀπορούμενα εἰς τὸν Θεολόγον. ὡσαύτως εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἡ ἀναστάσιμος, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τῶν Ἁγίων. Εἰ τύχῃ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ τῶν παρόντων Ἁγίων ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν δύο ἑορτῶν, ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ς΄. καὶ τῶν Ἁγίων, δ΄. δόξα, τῶν ἁγίων. καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ὄρθρον κάθισμα τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ι΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ΄. ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ἕκτης τῶν Ἁγίων. εἰς τοὺς αἴνους ἡ ἀκολουθία ὡς ἐτάχθη ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν, τὴν αὐτὴν ἑρμηνείαν ὀφείλομεν τηρεῖν καὶ ἐν τῇ τοῦ Προδρόμου ἑορτῇ. εἰ τύχῃ ἐκτὸς τῆς Πεντηκοστῆς, λέγομεν Ἀπόστολον Κυριακῆς, κ΄. Ἀδελφοὶ γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κβ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύσας ἀπείληφας, Βασιλίσκε ἔνδοξε καὶ παρέστασαι, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σὺν πάσαις γηθόμενος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀναμέλπεις γηθόμενος, τὸ ἀσίγαστον, καὶ μακάριον ᾆσμα, φρυκτωρίαις, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις, περιφανῶς αὐγαζόμενος.

Ὅμοιον.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπῖσιν ἡλώσαντες, ἐν τῷ σὲ πορεύεσθαι τρίβους πάντοτε, τοῦ μαρτυρίου ἀοίδιμε. μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς. καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, ἀσφαλῶς τὰς πορείας οὐρανίους, τῷ Δεσπότῃ νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Προσοχῇ σου ἐβλάστησε, ξύλον ἄνικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος. τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγίασται, ὁ ἀὴρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε. ὅθεν πίστει σου, τὴν Ἁγίαν τιμῶμεν, Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ᾗ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον κάθισμα τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ταύτην τὴν φαιδράν σου ἑορτήν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολύαθλε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν ἱκέτευε σώζεσθαι, καὶ τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ὅλῃ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀνακραθεὶς πανόλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μελλούσης, καὶ ἤνεγκας βάσανα, γνώμῃ ἀνδρειοτάτῃ, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ, τοῦ Παναγίου Πνεύματος καταλαμπόμενος, παρῆλθες Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος καθωράθης, πᾶσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων. Θεοτοκίον.

Πόκον προεώρα Γεδεὼν, τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κό-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ρη τῆς ἀθείας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἵμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῆς ῥυφῆς, Μάρτυς τὸν χειμάῤῥουν, ἐν ῥυφαῖς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς ἔνδοξε, τῶν ἀθλητῶν, ἀπολειπομένη, πρὸς Χριστὸν ἐπεδήμησεν.

Θεοτοκίον.

Στροιμίσε Πάναγνε, χειραγωγοῦσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρετάς, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαιδρόν, καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφεῖσαν αἱμάτων σου, ἱδρῶσι περικείμενος, καὶ θεούμενος, καθαρωτάτῃ μεθέξει. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡμερώσας τὴν ἄρουραν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σου ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἐνήνεγκας ἀθλήσεως, ἀποθήκαις θείαις συντηρούμενον.

Ἱερᾶς ἐπακήκοας, ἄνωθεν παμμάκαρ φωνῆς καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως, βεβαιούσης Μάρτυς πανοίδιμε.

Σταθηρὰν ἐνδεικνύμενος, ἔνδοξε τὴν ἔνστασιν ἐκαρτέρησας, ταῖς ἁλύσεσι δεσμούμενος, καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, ὤφθη κατὰ πάντα ἀνθρώποις ὅμοιος, σαρκωθεὶς καθὼς ηὐδόκησεν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Παναμώμητε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Νομίμως ἐναθλῆσαι ἑλόμενος ἀνομοῦντας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον τοῦ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμήτορος ἔνδοξε.

Αἱ βάσεις σου τοῖς ἥλοις θεόφρον ἐμπεπαρμέναι, ἐχθροῦ πολυμήχανον κάραν τελείως συνέθλασαν.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας Θεοτόκε, τὸν ἀκατανόητον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸν Κριὸν τὸν ὑψωθέντα κηρύττων, ἐν ξηρῷ δεσμῆσαι ξύλῳ καὶ τοῦτο, σὺν προσάγχων, ἐπομβρίαις δεικνύεις, χλωρὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκοσμον, εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν, Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Αὐθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας, οἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς πορπίζουσιν ἥλοις, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συνελαύνουσι, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἁγιάζοντα Μάρτυς πολύαθλε.

Ἱστάμενος καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτέρωσας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐκδυσώπησας. ἡ μνήμη σου πανάκλεες, καὶ ψυχῶν θεραπεία Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Συντρίμματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰάτρευσον πάθη, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κυήσασα, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, τὰς ἐλπίδας Πανάμωμε θέμενον.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου. ἦ.

Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δοὺς τὴν κάραν,
Πατεῖ μονὴν τοῦ Βασιλίσκου τὴν κάραν.
Εἰκάδι δευτερίῃ Βασιλίσκον φάσγανον εἷλε.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ, χωρίου Χουμιαλῶν, ἐνορίας Ἀμασείας, ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος. προήθλησε δέ, μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐτροπίου καὶ Κλεονίκου, οἵτινες ἦσαν συστρατιῶται τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. κατελείφθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐκείνων τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύριον. ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τελέσαι, καὶ ὑπὲρ τούτου δεόμενος τοῦ Θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ Κυρίου ἐπιφανείας, παρεγ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

γνῶντος αὐτὸν, συντάξασθαι τοῖς οἰκείοις. καὶ ἐν Κομάνοις γενόμενον μαρτυρῆσαι. Καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀσπασάμενος, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, παραινέσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἤδη καὶ συνελήφθη, παρὰ τῶν ἀποσταλέντων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ Ἡγεμόνος δεσμήσαντος οὖν αὐτὸν, καὶ κρηπῖδας σιδηρᾶς ἔνδοθεν ἥλοις πεπυκνωμένας ὑποδήσαντος, ἤλαυνον τὴν εὐθὺ Κομάνων ὁδὸν, καταλαβόντος δὲ τὸ χωρίον Δακνῶν ηὐλίσθησαν παρὰ γυναικὶ, καλουμένῃ Τραϊανῇ, καὶ προσεδέθη ὁ Ἅγιος πλατάνῳ ξηρᾷ, εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας περιηγκωνισμένος. καὶ εὐξάμενος, μεθ' ἁλῆ, καὶ κομῶσαν τὴν πλάτανον ἔδειξε. καὶ πηγὴ ὕδατος ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀνεδόθη λαγόνων, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἵστατο, ἰδόντος δὲ τοῦτο οἱ στρατιῶται, ἅμα τῇ γυναικὶ, πιστεῦσαι φασὶ τῷ Χριστῷ καὶ λῦσαι τὸν Ἅγιον τῶν δεσμῶν. καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν Κομάνων, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι ὁ Ἅγιος, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι, πῦρ ἐξ οὐρανοῦ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατηνέχθη, καὶ κατεφλέχθη, ὅτε τῶν εἰδώλων ναὸς, καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἐπὶ τούτοις ἄχετῳ θυμῷ βληθεὶς ὁ Ἡγεμὼν ξίφει προσέταξεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ῥιφῆναι ἐν ποταμῷ. Καὶ οὕτω, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον εἴληφεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Παῖδας Ἑβραίων.

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης, ὑπὸρ κόσμια σκηνώματα θεισμάκαρ, κατοικῶν ἡμῖν τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον, κατάπαυζων σαῖς πρεσβείαις :~

Οἶκος Τριάδος ἀνεδείχθης, τὰ ἰνδάλματα βωμούς τε τῶν εἰδώλων, καταράσσων σοφὲ, καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότῃ, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Νέμει σοι γέρα ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στεῤῥῶς καὶ καθελόντι, μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέλποντι συμφώνως, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ἴδε ἣν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει, ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ὠδὴ, η. Νικηταὶ τυράννου.

Νικητὴς τυράννων, καὶ Πνευμάτων ἔνδοξε τῆς πονηρίας, ἀνεδείχθης μέλπων, τῷ σὲ δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ, τῷ νεκροῖς ἐμπνέοντι ζωὴν Δεσπότῃ, Βασιλίσκε Μάρτυς, ἀκλινῶς ἑπόμενος ἔψαλλες χαίρων, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :~

Σώματος βασάνους, ἐνεγκὼν στεῤῥότητι ψυχῆς θεόφρων, ἀσωμάτοις θείοις, συγχορεύων αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, καὶ βοᾷς ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ὑψηλοτέρα πλατυτέρα οὐρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν στενοχωρίας πονηρᾶς ῥυσάμενον τοὺς μελῳδοῦντας, Παναγία Κόρη, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας :~

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα, ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :~ „

Ὠδὴ, θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔστῃς Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον τῆς βασιλείας ὅρμον κατέλαβες, καὶ ὥσπερ ἔμπορος καλὸς, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν :~

Ὡς πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ θεσβίτης Ἠλιοὺ κατηγάγετο, οὕτω μακάριε τῇ σῇ δεήσει φλόγα κατήγαγες. δι' ἧς ἐμπυρίζεται ναὸς, εἰδώλων καὶ ξόανα δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητὴς μεγαλύνεται :~

Σώματος λέλυσαι σοφὲ, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ δεξαμένων σου, σεπτῶν δυνάμεων, τὸ θεῖον Πνεῦμα μιχθῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ, πανόλβιε Πνεύματα. Καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς, στεφηφόρος Βασιλίσκε βασιλεία :~

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἡ Γῆ μὲν Μάρτυς τῇ ταφῇ, οὐρανὸς δὲ τῇ ψυχῇ καθηγίασαι, τῇ σῇ θεόπνευστε. ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος περιβαλλόμενος τοῦ σοῦ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις ἀεὶ μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φύσει μὲν πέφυκας Θεός, ἀλλ' ηὐδόκησας περιθέσθαι τὸν ἄνθρωπον, μήτραν ἀμώμητον, ἐθελουσίως εἰσδὺς φιλάνθρωπε. ὅθεν διπλᾶς τὰς φυσικὰς, εἰδότες θελήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν. τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζοντες.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κγ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Συνάδων. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἄμεμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδαχαῖς σου πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν ψυχῆς στερρότητι. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ἧς Χριστῷ, Μάκαρ ἀνηρέστησας, τῷ Παντοκράτορι.

Ὅμοιον.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, ἱερωσύνης στολὴν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν Μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις Μάκαρ κοσμούμενος, Ἀρχιερέων τάξεις ὁρώμενος. ὢ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε, ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Ὅμοιον.

Πάτερ Μιχαὴλ θειότατε, σὺ τῇ ποδήρει σαφῶς, Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ ἅγια, νῦν κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. ὢ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν συνήθη στιχολογίαν, καθίσματα τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἦχος, β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀπορρήτῳ λάμψας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισας, Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ βασίλειον, ποδηγῶν ἱεράτευμα, καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν παμμακάριστε.

Ῥητορεύων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσάφησας, πανσεβῶς, τὰ θεόπνευστα δόγματα, Μιχαὴλ πανόλβιε, τῶν αἱρέσεων, διελέγχων τὸ βλάσφημον, καὶ τῆς ἀσεβείας, ἄριστα παμμάκαρ προϊστάμενος.

Χαρισμάτων θείων γεγονὼς, Μάκαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πιστοῖς προφανῶς μεταδέδωκας, Μιχαὴλ θεόπνευστε, θεομίμητον, πολιτείαν κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος ὡς ἱμάτιον.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου Πάναγνε σεμνὴ, λάμψας ἡμῖν ἥλιος, θεουργικαῖς, ἀστραπαῖς κατεφαίδρυνεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῶν δαιμόνων, τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ῥεόντων προτετίμηκας θεόρρημον, τὰ ἄρρευστα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος. ποικίλως γὰρ διέπρεψας ἀνακράζων, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα καὶ ἐβόας, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ὑπέταξας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νοῦν σου τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώτατος ἀναμέλπων, οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη

φανεῖ-

φανεῖσαν οἱ θεόφρονες ἣν βοῶμεν, οὐκ ἔστιν ἄλλη τις ἐλπὶς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν πανύμνητε Θεοδόξαστε.

Ὁ Εἱρμός.

ἘΝ πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΤἘράσας σαυτόν, διὰ βίου τελείου, καὶ ὤφθης ἱερεύς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, παρ᾽ οὗ δυναμούμενος, αἱρετίζοντα στόματα, ἀπεφίμωσας, κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνος, ἀνοιγόμενα, καὶ διωκόμενος Πάτερ, τὸν δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

ΤὩ μένος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης κατέλιπον, σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, Ἱερομύστα πανόλβιε, ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Χριστῷ τέθεικας.

ΧΩλαίνοντες, ἀπαθείας τῆς τρίβου κατέπεσον, εἰς ζόφον αἱρέσεως, οἱ νῦν φανέντες ἀλλότριοι. οὕσπερ ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν τὴν εἰκόνα παμμακάριστε.

ΗἩ Γλῶσσά σου, ἀνεδείχθη τοῦ Πνεύματος κάλαμος, Μιχαὴλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν ἔνσαρκον, γραφὴν μελετήσασα, τοῦ παντοκράτορος Λόγου πανάοιδιμε.

Θεοτοκίον.

ΤὨθινόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγματι, ἐνθέῳ ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ Μαρία θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

ἘΞ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ ἱεροφάντορ, εὐπρεπὲς ἀνάθημα δεδειγμένος, ἐνδιαπρέψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, καὶ σοφίας καρπὸν δρεψάμενος. γέγονας ποιμὴν γὰρ σαφῶς ἀξιόληπτος.

ΡἩμα Θεοῦ, δαψιλῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ Θεόφρον, ποταμοὺς ἀνέβλυσε διδαγμάτων. οἷς ἐντρυφῶντες, εὐφραινόμεθα Μάκαρ, σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες, ἵλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

ὉΘεϊκῇ, δυναστείᾳ τὰ πάντα διακοσμήσας, σὲ ὦ Θεοφάντορ ἱερωσύνης, μυστικωτάτης, κατηγλάϊσε μύρῳ, προγινώσκων τὴν σὴν λαμπρότητα, ὤφθης ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ μεγαλόφωνος.

Θεοτοκίον.

ἼΣος ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομῆτορ, Πατρὸς ἐκλάμψας, ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ Παναμώμε, ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΣΩτηρίου χιτῶνα Πανεύφημε, θείας εὐφροσύνης τε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας στέφανον, πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

ΥΠομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφέ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατήντησας, τοῦ παραδείσου μάρτυσι, συγχορεύων θεόφρον πανόλβιε.

ΜΑθητὴς χρηματίσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τούτου τὰ παθήματα, Μάκαρ ἐζήλωσας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

ΝΟερῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆταί σου Πάναγνε κύησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

ὩΣπερ μέγας ἥλιος ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, θαυματοφόρε Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κγ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ ὁμολογητοῦ Ἐπισκόπου Συνάδων.

Στίχ.

Τῷ κυματώδει μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ,
Λύει Μιχαήλ, οἷα κούφη πομφόλυξ.
Εἰκάδι τριτάτῃ Μιχαὴλ μόρος ἔνθεν ἄειραν.

ΟὟτος ὁ ἀγγελώνυμος Μιχαήλ, διὰ βίου τελείου ἑαυτὸν ἐκκαθάρας, ἐκ μητρικῶν ἀγκαλῶν γεγονὼς ἀνάθημα τῷ Θεῷ, ὤφθη ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ δυναμούμενος, τῶν θεομάχων ἅπασαν κατέσβεσε γλωσσαλγίαν, αἱρετιζόντων φιμώσας τὰ ἄθεα στόματα, κατὰ τῆς θείας μορφώσεως ἀνοιγόμενα. μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος τὸ θαυ-

ῥῆμα,

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ῥῆμα, οὐδὲ γὰρ κατεπλάγη, τὰς αὐτοῦ ἀπειλάς, οὐκ ἐχαυνώθη ταύταις τὸν νοῦν, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, ἐξεβόησε, τὴν μὲν ἄγραπτον καὶ θείαν εἰκόνα σέβω καὶ προσκυνῶ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λογίζομαι. ἐν τούτοις οὖν ὁ Τύραννος αἰσχυνθεὶς καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἐξορίᾳ τοῦτον καταδικάζει μακρᾷ. αὐτὸς δὲ τὸ κατ' εἰκόνα τηρῶν ἀρρύπωτον καὶ ἀκηλίδωτον, καὶ διωκόμενος τόπον ἐκ τόπου, εἰς εὐρύχωρον πλάτος κατηύθυνε. καὶ οὕτως τὸν καλὸν δρόμον τελέσας καὶ διπλοῖς στεφάνοις κοσμούμενος, προσετέθη τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ὡς Ἀρχιερεύς, καὶ ὡς Μάρτυς τοῖς Μάρτυσι.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Οὐκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν θεῖον φθόγγον, ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος Μιχαὴλ ἱερώτατε, ἀλλ' ὑπερορίαις σε καταδικάζει μακραῖς. ὅμως κατηχύνετο τὴν σήν, ἱεροκῆρυξ ὁρῶν στερρότητα.

Ἐθύνεται πάνσοφε ταῖς διδαχαῖς σου, Χριστοῦ τὸ πανίερον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα. ἐγένου γὰρ ὄργανον θαυματουργὲ Μιχαήλ, Πνεύματι κρουόμενον βοῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, δυσφήμων τοῦ Μάρτυρος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, Χριστοῦ τὴν παναγίαν ἄγραπτον Πάτερ εἰκόνα σαφῶς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων Μιχαὴλ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρθένε πανάμωμε, ὡραῖον ἐνδιαίτημα. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐπὶ τοῦ βήματος ἑστώς, θεοκῆρυξ Μιχαὴλ οὐ κατεπλάγης, ἀπειλὰς τῶν ἀνόμων, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ φωνῇ, ἐβόας, εἰκόνα τὴν ἄγραπτον, σέβω τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ τὸ πρωτότυπον εἰδώς, τῆς εἰκόνος τὴν τιμὴν ἱεροφάντορ, διαβαίνουσαν Πάτερ ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, συνάδων, τοὺς πάντας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς ἀναπηγάζεις. οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ ὑμνοῦμεν, τὸν τόκον τὸν ἄγραπτον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἱερῷ λαμπόμενος, φωτισμῷ παμμάκαρ, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμενος, τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, τυχεῖν σαφῶς, Πάτερ ἠξιώθης. πρὸς ὃ σπουδῶν ἔδραμες, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ἱερὸν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητα, ἧς ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο. ἀλλὰ μεσιτεύων ῥῦσαι τοὺς φοιτητάς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεομάχων τὸ θράσος σοφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῇδε, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, χριστοκῆρυξ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν παμμύμητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπά ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κδ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ Ὄρει.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ Ἁγίου γ'. Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν, τὰς γενναίας ἀρετάς, θεωρίαις καὶ πράξεσι, Συμεὼν

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

παμόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωηφόρον ἀμφιασάμενος, νέκρωσιν Ὅσιε, ὡς φωστὴρ γενόμενος ἀειφανής, πάσης γῆς τοῖς Πέρασι, λάμπων χάριτι :~

Πόθῳ τῷ θείῳ τηρούμενος, ἔτι τὴν σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περιθέμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ Πάτερ ὑψούμενος. ὅθεν ἐλήλυθας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον διηνεκῶς, θείαις ἀναβάσεσιν ἐπεκτεινόμενος :~

Ὅμοιον.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφορῆ τὴν ψυχήν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεὼν ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος. καὶ τῇ δυνάμει τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελεῖν ἠξίωσαι. ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται :~

Δόξα, ἦχος, β΄. Γερμανοῦ.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ θαυμαστὸν ἀνελθών, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄδυτον ὑπελθών, πρᾶξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίβασιν θεωριῶν ἐπεδείξω. τῇ μέν, τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὁρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος. τῇ δέ, Θεὸν ὁρῶν τε καὶ ὁρώμενος, καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν. ὃν ἱκέτευε σεβάσμιε Συμεών, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ν΄. τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον. ἦχος, α΄.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ἐκτήσω ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη σου, θαυματουργὲ Πάτερ, Συμεὼν καὶ ἔλλαμψις, τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασι, καθαραῖς ταῖς καρδίαις, ὑμνῆσαι ταύτης τὸ μέγεθος, καὶ τὸν ἀξιάγαστον βίον σου :~

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ὄψεως, εὐηγγελίσθη σου ἡ εὐκλεὴς Μήτηρ, καὶ σὲ εὐωδέστατον, καὶ θεῖον καταγώγιον, παμμακάριστε Πάτερ συνελάβετε καὶ τέτοκε, τῆς τρισυποστάτου Θεότητος :~

Ὑπόρφυρος δικαιοσύνης ὄχημα θεοχαρίτωτον, ἐκ σπαργάνων Πάτερ μητρικῶν ἐσόμενον, προγνοὺς ὁ μέγας Πρόδρομος, εὐωνύμου μαστοῦ σε ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, καὶ τοῦ δεξιοῦ σε ἐκτρέφεσθαι :~

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντε :~

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστὴς ἄριστος, ἐφῆς ὁρατῆς τε, τοῦ κάλλους ὄντως διάπειρος. ὅθεν ἐκ μήτρας σε, προεγνωκὼς ὁ Δεσπότης, Συμεὼν ἡγίασε Πάτερ ἀοίδιμε.

Τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φρικτῆς Ὅσιε Πάτερ ἐλλαμφθείς, θεωρίας ξένην διάγνωσιν, ἐκτήσω τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἑτέρως ἐχόντων, Συμεὼν καὶ ἄπταιστον βίον ἐξηλώθησας :~

Ἐμφανῶς σοι παρέστη, ἀποσταλεὶς Ἄγγελος, τὸν ἀγγελικὸν θεοφόρε παρεγγυώμενος, βίον ἀσπάσασθαι, ἀγαλλομένῳ ποδί σε, τοῦ ὀφθέντος ἕπεσθαι, Πάτερ τοῖς ἴχνεσιν :~

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες, μόνη τὴν ἐνυπόστατον, Ζωὴν γεννήσασα. ἣ προσβαλὼν διερράγη, προφανῶς ὁ θάνατος ὁ δυσμενέστατος :~

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Κάθισμα, ἦχος, α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν πέτρᾳ ῥιζωθείς, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ὤφθης ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος στῦλος, στηρίζων ἐπιδείξεσιν, ἰαμάτων τὰ Πέρατα. ὅθεν πίστει σου, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην φωτιζόμεθα, ἀναβοῶντές σοι Πάτερ, πρεσβείαις σου σῶζε ἡμᾶς :~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Μεμενηκὼς ἐν τοῖς, ἥκιστα Κόσμου ὑπέμεινας, ἔτι Πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν Χριστόν, εἰς δὲ τὰς ἀβάτους, ἐρήμους συνδιαιτώμενος, θηρσὶ συνανεστρέφου, ἀδεῶς παῖς ὑπάρχων, καὶ τοῖς πόνοις ἀφραίνου τοῦ σώματος.

Ἐπιπηδῶν, ἔλαφος ὥσπερ τοῖς ὄρεσιν, ἐπεπόθεις, Πάτερ θεορρύτους πηγάς, καὶ ἀοκνῶς, ταύτας Συμεών, τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν προσανεπλήρωσας. ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκὼς ἀναβλύζεις, τῷ προσώπῳ Χριστοῦ ὀπτανόμενος.

Ξ Εὐχειμονῶν, ὥσπερ σὲ ἐπὶ σχήματος, διεσκόπει, Ὅσιε φερόμενον, τοῖς νοεροῖς, Πάτερ ὀφθαλμοῖς, στύλῳ φωτεινῷ τε, παιδίῳ συνοδηγούμενον, ὁ θεῖος Ἰωάννης, ἐφιστάμενος βάσει, πρὸ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως.

Θεοτοκίον.

Δαβιτικῆς, ἐκ βασιλίδος ἐβλάστησας, συγγενείας σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὕστερον μὴ ἀναλάμψαντα, ἐγέννησας Παρθένε. διό σε Θεοτόκον, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

ᾨδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιότητος πλήρης παῖς ὡς εὐπρεπέστατος Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐπέστη, ἐν τῇ βάσει τὴν στάσιν σοι ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δόξαν, ὑπομονῆς καθὼς ᾐτήσω, ἑαυτὸν ἐπεδείκνυ σταυρούμενον.

Ἐξέλαμψεν αἴγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου. ὧν τῷ θείῳ μύρῳ, εὐωδίας γενόμενος ἔμπλεως, τὰς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς Θεοῦ θεράπων, τῶν δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας.

Ὑψωθεὶς θεωρίαις, θείαις παμμακάριστε μετὰ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίας, ζωηφόρους ῥοὰς ἀναβλύζουσαν, τὴν καρδίαν ἔχων, παρὰ Θεοῦ θεόφρων Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν νοσούντων ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρὶ συννοούμενος, εὐσπλαγχνίας πλούτῳ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε παμύμνητε.

ᾨδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ θεσπέσιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου μάματι θείῳ, προσεπιβὰς ὑπερήρθης τῷ Πνεύματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, εἴληφας ὡς ἐκεῖνος δεδόξασαι.

Ἐκένωσεν ἑαυτοῦ ὁ δυσμενὴς τῶν βελῶν τὴν ψυχοφθόρων φαρέτραν, ματαιωδῶς, θεοφόρε τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε. τῇ Πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀρραγεῖ, ἀραρότως Χριστοῦ ὑπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι ἀμαρῶς τοὺς ἱδρῶτας, τῆς ἀσκήσεως θεσπέσιε Πάτερ, ἐπιτερφθεὶς, ὁ Δεσπότης σου ῥάβδον, παναλκεστάτην Χριστὸς ἐγχειρίζεται, καὶ ταύτῃ σε τῶν ἀνθρώπων, θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεὸν, ἐν γαστρί σου συλλήψῃ, οἱ θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν. Παναμώμε καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανὸν, τὸν στῦλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε, καὶ Χριστὸν τὸν πάντων Θεὸν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κδ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Θαυμαστὸν ᾤκει περὶ Συμεὼν γῆς ὄρος,
Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν Ὄρος.
Εἰκάδι ἠδὲ τετάρτῃ Ὄρος Συμεὼν ἤμειψε.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστίνου τοῦ πάλαι. γεγέννηται δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας ἐκ Πατρὸς Ἰωάννου, ἐξ Ἐδέσσης ὁρμωμένου τῆς πόλεως, καὶ Μητρὸς Μάρθας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχέων ταφείς. τὰ δὲ ἐντεῦθεν θαυμαστὰ πάντα, τὰ μὲν συμβῆναι, τὰ δὲ ποιῆσαι αὐτὸν λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατ' ἄνθρωπον. ἡ ἐν γαστρὶ σύλληψις,

δι'

δι᾽ εὐχῆς, καὶ πρὸ τῆς συλλήψεως παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, μαρτυρίᾳ τὴν ἐσομένην τοῦ παιδὸς ἀρετὴν καὶ τελείωσιν, τῇ Μητρὶ προμηνύοντος. καὶ ὅτι γεννηθεὶς ἀπείχετο τὸ παράπαν, τοῦ εὐωνύμου μαστοῦ, τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι σύντομον ἕξει, τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁρμὴν ὁ παῖς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ χείρονος, ἀμεθέκτου πράξεως. καὶ ὅτι ἕκτου τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιβάς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αἰσθήσεως, ῥαθυμεῖν τὸν νέον εἴωθε καὶ σχολάζειν, καὶ πρὸς τὰ τυχόντα ῥαδίως ἐκφέρεσθαι, αὐτὸς τῶν ἐν ποσὶ πάντων ὑπεριδών, τὸ ὄρος κατέλαβε. καὶ εὐθὺς τῷ χρόνῳ συνεθιζόμενος, σκληρᾶς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ θεοφανείας συχνάς, καὶ ἀγγελοφανίας, τὸ πρακτέον ὑφηγουμένας, καὶ τῇ παραθέσει τῶν ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων, τὰ μὲν ἑλεῖν, τὰ δέ, προτρεπομένας φυγεῖν. καὶ ὅτι ἐν σώματι, τὰ τοῦ σώματος ὑπερβάς, οὐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ τροφῇ, ἀμβροσίᾳ δὲ οὐρανόθεν χορηγουμένῃ τρεφόμενος, μέχρι τῆς ἐν Χριστῷ διήρκεσεν ἀναλύσεως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ τὸ τῶν θαυμάτων ἄπειρον πλῆθος ἡ κατ᾽ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ διεξοδικῶς, ἐκεῖνο δέ, ἀποσημήνασθαι ἄξιον, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὸν Κόσμον καταλιπών, πρῶτον μὲν ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν ἐν τῇ Μονῇ εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατῆλθεν, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέβη ἐπὶ χρόνους ἕξ. κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν στῦλον ἀναβάς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ. ἐν δὲ τῷ θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἔν τινι τόπῳ διὰ ξηρῶν λίθων ἀνεστηκότι, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. εἰς δὲ τὸν μικρὸν στῦλον ἀναβάς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσε χρόνους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. τούτων δὲ αὐτῶν, τὰ ἐννέα καὶ ἑβδομήκοντα τῇ ὑπὲρ ἄνθρωπον διετέλεσεν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ. καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων μετετάξατο δόξαν, καὶ κατάστασιν.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νεανικῶς θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμου τὴν πώρωσιν, κενῆς τε δόξης ἅμα, τὰς καταπτώσεις φυγών, ἡσυχάζειν ἐπόθησας, ἐκβοῶν ἀπαύστως ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν μετ᾽ Ἀγγέλων, ἐν δόξῃ ἀπορρήτῳ, θεοφόρε τεθέασαι, ἐπ᾽ ὄρος τοῦτο τὸ θαυμαστόν, ἀναβῆναί σε προστάττοντα.

Οὐρανοδρόμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπειγόμενος Πάτερ ἐμβὰς τοῦ κίονος, πρὸς τοῦτο τοῦ Δεσπότου, τοῖς θείοις πειθαρχήσας, σὺν ἰνδάλμασιν ἔφθασας, τὸ ὄρος τοῦτο, ὃ θαυμαστὸν ἐπωνόμασεν.

Θεοτοκίον.

Ἐν φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν Πόλιν τὴν Ἁγίαν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Μαρίαν τὴν ἄχραντον, Μητέρα Θεοῦ πιστῶν τὴν σωτηρίαν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς εὐαρμόστοις Ὅσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἡ τρισοφεγγὴς ἐγκατῳκίσθη ἔλλαμψις, ἐξ ἧς δαδουχούμενος, ὡς ἐκ μιᾶς θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στύλου, τὸν τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἄκτιστον σέβειν, ἐθέσπισας ἐν τούτῳ, Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Ἡ Πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνέργεια, σοὶ θεοειδῶς παμμάκαρ ἐπισκηνώσασα, συντρέχειν κεκίνηκεν, ἐκ τῶν προβάτων ἅπαντας, τοὺς ἀπὸ Πνευμάτων πονηρῶν μαινομένους. καὶ τούτους θεραπεύων, τῇ βαΐνῃ σου ῥάβδῳ, ἐδίδασκες τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Πάναγνε, τῶν ἁμαρτημάτων αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄρτοις ὀλίγοις Συμεών, τὸν χορτάσαντα πλῆθος πολυάνθρωπον, Χρι-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

στὸν φιλόλβιε, ταῖς προσευχαῖς σου ἐκμειλιξάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου κενοὺς, σιτῶνας ἐπλήρωσας, ταῖς εὐλογίαις σου, καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν ποίμνην σου.

Ῥήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ ὁσίας σου Μητρὸς παμμακάριστε, ἱκετηρίοις σε, προσλιπαρούσης ἐκδυσωπῆσαι Χριστὸν, οὐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ Θεουπόλεως τὴν θεήλατον ὀργὴν ἀπελήλακας.

Θεοτοκίον.

Σκήνωμα γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα. ὃν ἐκδυσώπησον Ἁγνὴ, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κε'. Ἡ τρίτη φανέρωσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. τὰ παρόντα. Ἦχος. πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πρόδρομε, ὑπὲρ ἡλίου αὐγὰς, ἀνατείλασα ἤστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ κάρα σου, καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν. ἣν ὥσπερ θεῖον θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν ἀπαρυόμεθα, ἁγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμούς. καὶ πανηγυρίζοντες σὲ μακαρίζομεν.

Χάριν ἀένναον βρύουσα, ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, σοῦ μακάριε Πρόδρομε, ἱερεῖ θεόφρονι, ἀνθοῦντι μηνύεται. ὃς ἐπιποθήσας πίστει καὶ χάριτι, σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν ἄφιξιν, ἁγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ Βασιλεῖ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατοῦντι.

Ὅμοιον.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς κεφαλῆς, ἣν Τριὰς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν ἔνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἔνθεον. καὶ τῇ εὑρέσει ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες. μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Πρόδρομε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν ἡ θεοφρούρητος κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε πλουτοῦμεν, διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὰ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου. ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοὶ, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν ἥνπερ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῆς Ἡρωδιάδος συμπλεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλῃ δὲ φωτίζουσα τὰς διανοίας ἡμῶν. ἥνπερ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στίχ. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρὸς, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὥσπερ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν, θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τοῦ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, ἦχος, β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σα. τὸ μυστήριον χαρᾶς σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. φωτάριον. ἦχος, δ'.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν κεφαλήν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σῴζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ὡς ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μνήμῃ ἐτάχθη. εἰ δ' οὖν μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν κάθισμα. ἦχος, δ'. τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δίς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν κάθισμα. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε Χριστοῦ Βαπτιστά, πάντας τοὺς προστρέχοντας ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, παρανομήσας ὁ δείλαιος. ἥνπερ ἐκ πόθου πιστοὶ ἀσπαζόμεθα. Δίς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατά.

Ἦχος, β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς ϛ'. Ὠδή, α'. ἦχος, [illegible].

Ἁρματηλάτην Φαραώ. Ταρασίου.

Φωνὴ τοῦ Λόγου, γεγονὼς διάλυσον, τὴν ἀφωνίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς πάλαι, ἐν ἀγαλλιάσεως, φωνῇ ἀναφημῆσαί σε, τῇ παρούσῃ εὑρέσει, τῆς κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε ἄνθρωπε.

Ἣν κεφαλήν, χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Θεοῦ, σοῦ τὴν σεπτὴν κάραν, τὴν καταπονήσασαν, Τριάδος τὴν φανέρωσιν, φανεροῖς τοῦτο φίτυον, περιφανῶς ἁγιάζουσαν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκών, ἐστὶ πολὺ συγκρύπτεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε, οἰκονομεῖς πάλιν φανεροῦσθαι σήμερον, οὐ ψάμμῳ συγκλειόμενος, ἀργυρέῳ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κείμενος, καὶ δι' Ἱερουργοῦ μηνυόμενος.

Ἐκ στειρωτικῆς, ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ἑτοιμαζόμενος, τῷ ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, Παναγίας ἀφράστως. ἣν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

Καταβασία τῆς ἑορτῆς.

Ὠδή, γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Πορνικῶν ὀρχισμάτων, ἡ ἱερὰ κάρα σου, ἔπαθλον γυναίῳ δοθεῖσα χερσὶν ἐφέρετο, νυνὶ δὲ σώφρονος, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερῶς πρὸς ἅγιον Ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν ἱερουργῷ Βασιλεῖ τε ἔνδοξε Πρόδρομε, ᾆδον χαρμόσυνα, καὶ προηγεῖταί σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ἱερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγὴς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου κάρα ἐξανατείλασα, πᾶσαν

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Ἐτειρανύσης νηδύος, φωτοφανὲς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ ἡλίου τῆς δόξης προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστὰ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Ἐπεφάνη σήμερον ἡ τοῦ Προδρόμου, κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσός, καὶ ἱκετεύει Χριστόν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Δίς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἡλίου προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου Μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν ἀοίδιμον κάραν σου, μύρα ἰαμάτων ἀναπηγάζουσαν, τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελαύνουσαν.

Ἐπελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἰάματα μὴ κενούμενα, ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πανάμωμε.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονὼς ἱερώτατε, μεσιτείαις θείαις, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον, καινισμὸν τελούντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, κεφαλῆς σου Μακάριε Πρόδρομε.

Ἐκ Κομάνων κομῶσαν, χάριν ἰαμάτων τὴν κάραν σου Πρόδρομε, πρὸς τὴν Βασιλίδα, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον. ἧς τῇ ἐπανόδῳ, ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα.

Βασιλὶς ἁλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ τῆς κάρας σου γάννυται, ἱερεὺς δὲ θεῖος, θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὤφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας Κόρη Πανάμωμε. Θεοτόκον ὅθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, οἱ πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστέ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, αἱρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Ἀντλήσατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὰς καὶ ψυχάς, κεφαλῇ προσψαύοντες, Προδρόμου τῆς χάριτος, τοῦ τῆς θείας κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι.

Τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἱκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἡρῳδίην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα περικείμενον, γενόμενον ἄνθρωπον ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον. Ἦχος, πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Ὁ φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος λύχνος, κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θείαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἁγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτὴν προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας. Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ γῆς καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, κεφαλὴ θεοφιλὴς ἡ τοῦ Προδρόμου, ῥεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰ νάματα, νέμει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. προσέλθωμεν οὖν πάντες ἀντλήσωμεν προθύμως, ταύτης τῶν ἰαμάτων, τοὺς θείους κρουνούς. ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀενάοις, καὶ κατακλύζει σωμάτων πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον ἀθέτως αἴρει. ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ᾄσμασιν ὡς στέμμασιν, στέψωμεν ταύτην πιστοί. προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλίδας νοητάς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς, κοσμήσωμεν ψυχάς, καὶ βοήσωμεν στερρῶς. Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κε΄. Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. π.

Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῷ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγείσης πᾶσιν ἤχησε ξένως.
Εἰκάδι δὲ Προδρόμοιο κάρην εὗρον κατὰ πέμπτην.

Ἥτις τιμία αὕτη κεφαλὴ καὶ ἁγία, πρὸ πολλοῦ ἀποκρυβεῖσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων. ἐν ψάμμῳ συγκλειομένη ὡς τὸ πρότερον, ἀργυρῷ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κειμένη, καὶ δι᾽ ἱερουργοῦ μηνυθεῖσα. ταύτην ἐκ Κομάνων κομισθεῖσαν, ἡ περιφανὴς τῶν πόλεων, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ λαῷ, ἀσμενέστατα δέχεται, καὶ πιστῶς προσκυνηθεῖσα, ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Οὗτος ἐγένετο τῆς Ῥωμαίων πόλεως πιστῶν γονέων βλαστὸς, τιμώμενος δὲ παραπολὺ ταῖς πρώταις τιμαῖς, παρὰ τῶν ἀτίμων καὶ αἰσχίστων Βασιλέων, καὶ οἰκεῖος ὢν, τῆς ἀσεβείας ἐκτραπεὶς, καὶ τοῦ κρείττονος ἀπορραγεὶς, καὶ χαίρειν εἰπὼν τῇ καθαρᾷ πίστει τοῦ Χριστοῦ, τὰ Βασιλέως θρησκεύειν εἵλετο, παρ᾽ αὐτῷ τὸ ἐπίσημον ποριζόμενος. καὶ τοῦ τοιούτου δράματος δήλου γενομένου ἐπιστολαὶ μητρόθεν αὐτῷ ἐξεπέμποντο, ἀνακαλούμεναι αὐτὸν πρὸς τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας, καὶ ὑποδεικνῦσαι τὰ μέλλοντα διαδέχεσθαι τοὺς ἀρνησαμένους τὸν Χριστὸν κολαστήρια, καὶ τὸ τῆς γεέννης ἄσβεστον πῦρ. ὑφ᾽ ὧν καταυγασθεὶς, καὶ ἀναμνήσας μικρὸν ἐκ τοῦ ζόφου, καὶ τῆς ἐπικειμένης αὐτῷ ἀχλύος, εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆλθε, καὶ αὐτίκα μετέστη πρὸς τὴν θεογνωσίαν, τὴν μετάνοιαν ἐνστερνησάμενος. ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, περιΐστησιν αὐτὸν διὰ τῆς τάξεως, καὶ μαστίζει ξηροῖς βουνεύροις, σφοδρῶς τὰ νῶτα, καὶ πομπεύει δι᾽ ἀγορᾶς, περιαυχενίους δεσμοὺς αὐτῷ ἐπιθεὶς, καὶ ὑπερορίζει αὐτὸν κατὰ τὴν Νικομήδειαν. ἐν ᾗ μυρίας θλίψεις ὑποστὰς, καὶ τὴν κάραν ξίφει τμηθεὶς, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ Πνεῦμα παρέθετο:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, φαεινότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῶν Πατέρων:~

Ἑορτὴν ἐτησίαν, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγάζουσα. ὁ τῶν Πατέρων:~

Προμηνύσας τοῦ Λόγου, τὴν φρικτὴν παρουσίαν, θείοις σχηματισμοῖς, μηνύεις σου τῆς κάρας, τὴν εὕρεσιν Προφῆτα, ἀψευδοῦς διὰ στόματος, τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς ἱερουργῷ Ποιμένι:~

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον ἐν σοὶ συνέδραμον. Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκύησας ἀφράστως, Θεοτόκε ᾧ ψάλλομεν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ὠδὴ, η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, τῆς παρανομίας ἀκριβὴς κατήγορος, Τριάδος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδὼν, τρίτον φανεροῖ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πόθῳ μελῳδοῦσιν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Προσυπαντᾷ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πρᾳότατος, ἅμα φιλοχρίστῳ τῷ λαῷ πανεύφημε. Ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ ἐνστερνησάμενος στήθει, σκιρτᾷ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὑπὲρ χρυσὸν ἡ κάρα σου, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη ἀργυρέοις σκεύεσιν, ὡς ὄλβος πολύτιμος, τῇ Βασιλίδι δέδοται, ταύτην δωρεαῖς καταπλουτίζων ἐνθέοις, προθύμως μελῳδοῦσαν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς, ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, προσεκύνεις

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

μεις χαίροντα, μηδ᾽ οὖν κρυπτόμενος, στρατιωτικῇ πανεύφημε. ὅνπερ γεννηθέντα, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ θ´. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στείρας ὅσιος βλαστὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικὸς ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος, ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνὸν, τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, εὐφημείσθω ἱεροῖς μελῳδήμασι :~

Κρατῆρα πλήσας δαψιλῶς, συγκαλεῖς μεθ᾽ ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος, τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει τῆς κάρας Πρόδρομε, δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἡτοίμασα, καὶ μεγαλύνατε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον :~

Ἄναξ σε Ἄγγελε Θεοῦ, Ἀγγελώνυμος εἰς τούτου βασίλεια, χαίρων εἰσδέχεται, καθυπουργοῦντος πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ Ποιμενάρχου εὐσεβῶς, καὶ κλήσει καὶ χάριτι, σεμνυνομένου σαφῶς, θεοφόρου ἱεροῦ καὶ θεόφρονος :~

Θεοτοκίον.

Φεῖσέ μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ὁ ἀσυμπάθητος, ἐλεήμων ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε :~

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐν τῇ εὑρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σου κάρας, Βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γάνυται ἤπερ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι. ὃν ἀμοίβου ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον, καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σαῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη, φαιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντας σε πόθῳ :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους. Πᾶσα πνοή. Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν ἑορτῶν, ζήτει τὴν ἑρμηνείαν τῇ κα´. τοῦ αὐτοῦ μηνός. εἰ δ᾽ οὖν, ἱστῶμεν στ. δ´. καὶ ψάλλομεν γ´. προσόμοια τοῦ Προδρόμου. ἦχ. πλ. α´.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει, τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα, πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι καταμηνύσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἡ μεσιτεύσασα χάριτι, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος :~

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῷ ἐγκεκρυμμένη κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερθέου, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος :~

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι, τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος :~

Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα, ἦχος πλ. β´.

Ἣν πανσεβάσμιον κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι᾽ αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, τοῦ Προδρόμου, Ὠδὴ, γ´. καὶ ς´.

Προκείμενον, ἦχος, βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. Στίχ.

Εἰσα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν μιᾷ τῶν κυριακῶν τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν τῇ ἑορτῇ ζήτει ἀκριβέστερον τὴν ἑρμηνείαν, ἐν τῇ κα. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἢ ἐν τῇ μνήμῃ Θεολόγου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κϛʹ. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα ϛʹ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς γʹ. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γʹ. ϛʹ. προσόμοια, ἦχος, αʹ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δέκτον ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιούμενος, κατεφωτίσθης πανόλβιε, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν ἐδίδαξας, τοῦ σέβεσθαι αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἄστρον φαεινότατον δειχθείς, θείαις ἐπιλάμψεσι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, διδαχαῖς παμμάκαρ, καὶ σκεδάζεις χάριτος, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἑκάστοτε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θύων τελεώτατα, ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσενήνεξαι, μονῇ τραπέζῃ, θῦμα εὐπρόσδεκτον, Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν αἰνῶ Κάρπον ἐνθέῳ πόθῳ. Ἰωσήφ. Ὠδὴ, αʹ. ἦχος, δʹ.

Ἀσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον, καὶ ἱερὰν πανήγυριν, καὶ πάντιμον μνήμην σου, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον, Ἀπόστολε πρεσβείαις σου.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Δεσπότῃ, τούτου τοὺς νόμους τοὺς σεπτούς, ἀπρόσκοπτος ἐτήρησας, ἀμώμους ἀμωμίαν δέ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας.

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας, ἐν θεωρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηυγάσθης, καὶ Κόσμον κατεφώτισας, παμμάκαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Κύσα Παρθένος ἀπερμηνεύτως, καὶ τοὺς τῆς φύσεως θεσμοὺς, καινίζουσα πέφυκας, Μήτηρ ἀειπάρθενος. διό σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ, γʹ. Τόξον δυνατῶν.

Ἱερᾷ, χρισθεὶς ἐν Πνεύματι, γέγονε παμμάκαρ, ἡ θεοκίνητος γλῶσσά σου, φθεγγομένη τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος, καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἔχων, Λόγον τὸν προάναρχον, σὲ καταλαβόντα, καὶ προφανῶς ἐνοικήσαντα, τοῖς ἀθέοις τὰς σωτηρίους τρίβους, Κάρπε καθυπέδειξας.

Ἵνα, Κάρπε τὸ σωτήριον, κήρυγμα τῇ κτίσει, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, καταγγείλῃς πολλοὺς ὑπέστης, διωγμοὺς καὶ θλίψεις ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νέον, ὡς παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψαντα, ἀπορρήτως Θεογεννῆτορ. διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα. ἦχος, γʹ. Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Θείαν ἔλλαμψιν τοῦ Παρακλήτου, Κάρπε πάνσοφε εἰσδεδεγμένος, τοὺς σκοτισθέντας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας, καὶ μεταστὰς πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων παρίστασαι, ἐξαιτούμενος Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ, δʹ. Δι᾽ ἀγάπησιν οἰκτιρμῶν.

Ὠκοδόμησας ὡς λίθους πιστῶν τὸ πλῆθος ἐν εὐσεβείας πέτρᾳ, καὶ ναοὺς ἀ-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

περγάσω, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θεόφρων Ἀπόστολε.

Νεουργήσας τῷ βαπτίσματι θεοκήρυξ, παλαιωθέντας γνώμῃ, τῇ φθορᾷ τοὺς ἀνθρώπους, ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἀποφαίνων τὸ μυστήριον τὸ κάλυμμα, ἐπ' ἀρετῇ θεόφρων, ὡραίως ἐφελκύσω, ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, τὸ σκότος ἀφιέμενα.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ὁ θεοφόρος Θεογεννῆτορ, ὄρος σε βλέπει μέγα, κατάσκιον Κόρη, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φυτοκόμος ἄριστος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ὁ μετασχὼν ζήσεται, λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, Χριστοκήρυξ Ἀπόστολε.

Κήρυξ ἐθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτὸς, ἱερομύστης καὶ ἱερολόγος, Κάρπε γεγονὼς ἐν εὐφροσύνῃ, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Ἀνατολῆς ἐξώρμησαι, ὡς ἄδυτος φωστὴρ, τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων, καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων, ἱεράρχα Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου ψυχῆς καὶ σώματος, καθάρισόν με νῦν, εὐλογημένη εὐσπλάγχνῳ σου ῥοπῇ, ὅπως σε ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, κατὰ χρέος Παμύμνητε.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε προτυπῶν.

Πηγάζει σου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τοῖς χρήζουσιν, ἰαμάτων, ἱεράρχα καρποὺς θείᾳ χάριτι, καὶ καθαίρει πάθη, καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ὁ Λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπους ἐρρύσατο, καὶ θαυμάτων, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἔνδοξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὡδήγησεν.

Νευρούμενος, δυναστείᾳ τῇ θείᾳ τὸν δράκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίαν λαλοῦντα διώλεσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, ὀλλυμένους Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας, ἀνωδίνως τὸν Πλάστην Παναμώμε, τὰς ὠδῖνας, καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον, καὶ τῆς ἀνωδίνου, ἀξιοῦντα φύσεως τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κς΄. Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἑνὸς τῶν ο΄. Ἀποστόλων.

Καρπὸς ἐνεγκὼν καρποὺς δεκτοὺς Κυρίῳ,
Φέρει καθαρὰν τὴν τελευτὴν ὡς φυγήν.
Εἰκάδι ἕκτῃ Κάρπος ἀνέπτατο ἐκ βιότοιο.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Ἀπόστολος τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτοῦ συναριθμηθεὶς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς θείας αὐτοῦ Ἐπιστολὰς τοῖς πρὸς οὓς ἀπεπέμποντο διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν· ὅθεν καὶ θείᾳ ἐλλάμψει τοῦ Παρακλήτου καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὥσπερ ἄδυτος ἀστὴρ ἐξ ἀνατολῶν ὁρμήσας, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ταῖς θείαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε, θαυμάσια μέγιστα καθ' ἑκάστην τελῶν, καὶ ἀποσοβῶν πνεύματα πονηρότατα. πολλὰς δὲ Πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις. τομῶς γὰρ χωρῶν, πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν Ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. ὅθεν ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ὑπ' αὐτοῦ ἐνδόξως δοξάζεται. ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ὕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀλφαίου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀβερκίου καὶ Ἑλένης.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νόσους διώκων φθογγῇ, καὶ θεραπεύων πάθη, σφραγῖδι μόνῃ τῇ σωτηρίῳ, διήγγειλας κήρυγμα ἱερομύστα Πά-

τερ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τερ, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θ Ὑμὸν ἀρχόντων σοφὲ, μὴ δειλιάσας ὅλως, τομῶς ἐχώρεις πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπονα σκάμματα, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπισκοπούμενόν σε, ὑπὸ Κυρίου Κάρπε, Βέῤῥοια θεῖον ἐκληρώσατο, Ἐπίσκοπον ἄριστον, ἐπισκοποῦντα ταύτην, ἐπισκοπαῖς ἐνθέοις. Θεοτοκίον.

Ὡς πλατυτέρα οὖσα τῶν οὐρανῶν, ἐν μήτρᾳ ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, Παρθένε λυτρούμενον, στενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Παύλῳ τῷ σοφῶς καθηγεμόνι διακονῶν ἐπιστολαῖς, ἐνθέοις Ἱεράρχα, τὰς σωτηριώδεις διδαχὰς, διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

Ὄρθρος φαεινὸς περιαυγάζων, τὴν οἰκουμένην τῷ φωτὶ, κηρύγματος ἐδείχθης, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθὺ, ἀξιάγαστε ἐξαίρων σκότος.

Θαύματα τελῶν τῇ ἐπικλήσει, Πατρὸς καὶ Πνεύματος σοφὲ, καὶ Λόγου σαρκωθέντος, ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, φρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανὸς Θεοκυῆτορ, ἐξανατείλασα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, φωτίζοντα ἡμᾶς, φωτὶ ἐπιγνώσεως Θεογεννῆτορ Ἁγνή.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἰδὼν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις, ἑβδομήκοντα Κάρπε μαθηταῖς, συναριθμούμενος ἐξῆλθες, ἅμα σὺν τούτοις, κῆρυξ ἔνθεος δεικνύμενος.

Ὡς πρόβατον μέσον ἀπεστάλης, τῶν λύκων μετάγων αὐτοὺς Κάρπε, πρὸς ἐπίγνωσιν, λόγῳ ἀληθεῖ πρὸς σωτηρίαν. καὶ μεταπλάττων, τούτων τὴν γνώμην θεορρῆμον πρὸς εὐσέβειαν.

Ὁμόμιλος ὤφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀπόστολε Κάρπε θεορρῆμον, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων θαυμαστῶς, ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων. οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο.

Ἡγίασας Κάρπε βηματίζων, τὴν γῆν καὶ τὸ Ἅγιον κηρύττων, Εὐαγγέλιον πίστει καὶ ψυχὰς, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσῆξας. ὅθεν σοι νέμει, κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν Παρθένε, τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες, χαῖρε κούφη νεφέλη χαῖρε γῆ, ἀγεωργήτως στάχυν ὡραῖον, καρποφοροῦσα, τὸν τροφέα τῆς Κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη, σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝῚ τῷ αὐτῷ, κζ΄. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα γ΄. τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. ἦχος, α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρων Ἑλλάδιε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, ἱερωσύνης ἐλάμπρυνας, στολὴν τὴν ἔνθεον, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασίλεια, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρίστασαι. ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Θεόφρων Ἑλλάδιε Χριστὸς, ἐποφθείς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μωλώπων ἰάσατο, ἰχῶρας χάριτι. δι' αὐτὴν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κάκωσιν προεῖλω προφανῶς κλειζόμενος, διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Θεόφρων Ἑλλάδιε πυρὸς φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας. ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνασα. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

χαιρόμενοι τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἅρματα Φαραώ.

Δεῦτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοί, χορεύοντες ᾄσωμεν, ᾀσματικαῖς ὑμνῳδίαις, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦντες Ἑλλάδιον.

Ἄνθεσι χαρμονικῶς, καταστέψωμεν πιστοί, τὸν θεῖον Ἑλλάδιον, ὡς νικητὴν ἀσεβείας, καὶ Μάρτυρα στεῤῥὸν τῆς τριφαοῦς, ὁμοουσίου Θεότητος.

Ἥλιος δὶ αὐγῆς, ἐξ ἀδύτων ἱδρώτων τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας, ἀπομειώσας τὴν πλάνην, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Ἑλλάδιε.

Θεοτοκίον.

Ἄσπορον τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικῶν, καὶ Μήτηρ ὑπάρχουσα, καὶ παρθενεύουσα Κόρη. ἄκουσμα φρικτὸν ὤφθης Ἁγνή, ὅτι Θεὸν ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ὡς θαυμαστὸν λαοῖς τὸν Μάρτυρά σου, ἀνέδειξας Σωτὴρ ἡμῶν, ὑπενεγκεῖν πᾶσαν προσβολήν, διὰ δὲ πικρῶν βασάνων, τῷ πόθῳ γλυκαινόμενον τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας Μάκαρ, τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας, καὶ κατιδὼν δόξαν οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθωμολόγεις, ὅτι τῷ πάθει, φάος σοι λαμπρὸν ἐξανέτειλεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ θαυμαστὸν ἀεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τεράστιον Παμάχραντε, ὅτι Παρθένος οὖσα παιδοτοκεῖς, καὶ γνησία Μήτηρ πέλεις, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως ἀμφοῖν ἀληθεύουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων Πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρι-
» νῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν
» Ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Καθάρας ἑαυτόν, ἀπὸ ῥύπου κακίας, ἐχρίσθης καὶ Θεῷ, ἱεράτευσας Πάτερ. ἀθλήσας διὰ θαύματος πλειοτέρως ἐξέλαμψας, καὶ κατηύγασας, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, τῶν θαυμάτων σου, ταῖς παραδόξοις ἀκτῖσιν, Ἑλλάδιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν αὐχήμασι ποικιλθείς, δικαιοσύνης ἐν κορυφῇ σου, ἀντιτέθεικας διάδημα λιθοχρυσοκόλλητον.

Ἡδομένης σου τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασάνοις Μάρτυς τὸ πρόσωπόν σου, ὡσεὶ ῥόδον τεθεώρητο, ὡραϊζόμενόν σοι ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι Μάκαρ σοφέ.

Δόξα.

Ἐν μιᾷ οὐσίᾳ ὑμνῶ τρεῖς ὑποστάσεις τῆς θεαρχίας, τοῦ Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος. ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τρισηλίου φύσεως εἷς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος πῶς γαλουχεῖς, πῶς τοῖς μητρῴοις τοκάδεις νόμοις; ὅτι ὅνπερ ἀπεκύησας, σαρκωθεὶς Θεός ἐστι. καινοτομῶν τὴν φύσιν ὡς οἶδεν αὐτός.

Ὠδὴ ε΄. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς.

Ἐξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἴκων τὸ δεσμωτήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον Χριστός σοι ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ὡς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι, καρτερόφρων ἀθλητά.

Δεσμά σοι διεῤῥάγησαν, ὥσπερ ἱστὸς ἀράχνιος. ὅτι ἐν σοὶ ἰσχὺς ἡ ἄμαχος, συντρίβουσα δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοιαν, καὶ σὲ μεγαλύνουσα στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ.

Δόξα.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα, καὶ μίαν τὴν θεότητα. ὅτι ἐν τρισὶ διῄρηται προσώποις οὐ τῇ φύσει. εἷς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός τε καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Καὶ ἄῤῥητον λεγόμενον, καὶ ἄγνωστον μυούμενον, τὸ ἐστὶ σοὶ ὤφθη μυστήριον, ὅτι σπορὰν οὐκ ἔγνως, καὶ Υἱὸν ἀπέτεκες. οὗτός ἐστι Παρθένε, τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Ὠδὴ ς΄. Τῶν πταισμάτων.

Ὠδῶν ᾀσμάτων τὴν λύραν, παντὸς ᾄσωμεν ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ. ὅτι Χριστὸς ἀνέδειξεν, Ἑλλάδιον τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου.

Ὁ τοῖς εἰδώλοις τοῦ θύειν ἀπαρνούμενος θυσία ζῶσα, τρισμάκαρ Θεῷ γέγονας, εὐωδιάζων ἅπασι, τὰ ἄχραντα μύρα, τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Ἐν ῥαδέσμοις ἀνάγκαις, διερχόμενος ὡς ἐν ἀδύτοις, ὑπῆρχες εὐφραινόμενος. ἑώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, προ-

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη

προσώπου σου Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἵλω πάντα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυής σου ὁ τόκος, ὅτι ἀσπόρως μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεις, μόνῳ φύσεως παραληφθῆ ἀμφότερα. φιμώθωσαν αἱ γλωσσώδεις αἱρέσεις, ὅτι σοὶ Ἁγνὴ Θεομῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

Μων πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, ὡς ὁ Προφήτης κράζω σοι· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κζ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Ἔλαιον Ἑλλάδιος ἱερωσύνης,
Αἵματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Ἑλλάδιον ἔκταμε πυγμή.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ δοχεῖον γεγονὼς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χειροτονεῖται ψήφῳ Θεοῦ Ἀρχιερεύς. καὶ τοὺς οἴακας πιστευθεὶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν Ποιμὴν τῆς αὐτοῦ ποίμνης, τοὺς λυκώδεις τῶν ἀνθρώπων ἀπεῖργεν. ὡς δὲ κυβερνήτης ἐπιστήμων, ταύτην ἐκυβέρνα, ἄβατον καὶ ἀνεπηρέαστον τῶν κακῶν ἁπάντων διατηρῶν. ἐπεὶ οὖν οἱ Τύραννοι δέσμιον αὐτὸν παρεστήσαντο, τότε μᾶλλον ἔλαμψε, καὶ κατηύγασε τῶν πιστῶν τὰς διανοίας. τολμηρῶς γὰρ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, πλείσταις βασάνοις καθυποβάλλεται. καὶ τὸ σῶμα σφοδρῶς καταξανθεὶς, τὴν ἐκ τῶν μωλώπων ἅπασαν κάκωσιν, ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ἐποφθεὶς, αὐτῷ ἐξιάσατο, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, προθυμότερον ἐποίησε. μετὰ ταῦτα ὀργῆς πλησθέντες οἱ Τύραννοι, τῷ πυρὶ τὸν Ἅγιον ἐπιρρίπτουσιν. ὁ δὲ, ἄφλεκτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. ἔπειτα σφοδρότατα αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Οὐρανὸς σε ἠδέσθη πρὸς γῆν συρόμενον θέατρον μακάριε, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, καὶ τοῦτον ὑμνῶν τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ἐν πόρναις σου ὑποίσας πικρὰν διάρρησιν, ἔρρωσας τὸν δόλιον, καὶ πορνίσας ἔρριψας, ὑπὸ τοὺς πόδας σου Μάκαρ, δοξάζων Χριστὸν τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Δόξα.

Τρισήλιε Θεότης ὁμοβασίλειε, ἄναρχε ἀΐδιε, Πάτερ καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος, Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου, ὢ ξένου θαύματος, πῶς καὶ Μήτηρ πέφηνας, καὶ Παρθένος ἔμεινας. εὐλογημένη μόνη, τεκοῦσα ἡμῖν τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ὠδὴ η. Τῇ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τὸ αἷμά σου μυρωδεῖ, ἄνωθεν ὑμνεῖ σε Οὐρανός, λογογραφοῦμεν δὲ ἡμεῖς, τὰ ὡραῖα ἆθλά σου Μάκαρ, καὶ λαμπρῶς ἐκβοῶμεν. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεὶς, γέγονας ὁπλίτης τοῦ Χριστοῦ, ἐν πανταχίᾳ μυστικῇ, τὸν Βελίαρ σκυλεύσας Μάκαρ, καὶ πιστῶς ἀνακράζων. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Θεὸν δοξάζω τὸν Πατέρα, σύμφωνα ὑμνῶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεύματος ταὐτὸν, φύσιν κράτος τὴν τῶν προσώπων. εἷς Θεὸς γὰρ τὰ τρία. ὃν ὑμνοῦντες αἰνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγχωρεῖ, γλῶσσα δὲ εἰπεῖν ἐξαπορεῖ, ὅτι κύεις ἄνευ σπορᾶς ἡ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς Θεομῆτορ. ἣν αἰνοῦντες ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Τῇ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσαι καὶ πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, πῦρ καὶ καῦμα καὶ ψῦχος καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἡμέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς ἑορτάζοντες, τοῦ θείου Ἑλλαδίου, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Σκεῦος ἱερόχρυσον, ἱερᾶς ἀθλήσεως, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν Μάρτυρα ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν :— Θτ.

Χαίροις μυριόχαιρε, καὶ κοσμοχαρμόσυνε, Μαρία Θεοτόκε. ὕμνοις σε ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κη΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς τοῦ ἐν Μελιτινῇ. Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ΄ ἦχος α΄.

Παμεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε ταῖς σαῖς, νευραῖς τῶν λογίων σου, ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας, τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρκον. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :—

Ὅμοιον.

Κόσμος ὡραιότατος δειχθείς, ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιβάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἀληθῶς παρίστασαι, σὺν πάσαις ταῖς Ἁγίαις Δυνάμεσι. μεθ᾽ ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :—

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σά, λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς ἀσπαζόμεθα, καὶ ἀρυόμενοι, χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν, καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :—

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύχιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος νῦν παριστάμενος, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐνθέως καταύγασον τῇ μεσιτείᾳ σου :—

Ὁσίως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα, παμμάκαρ Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ εἰς τελείαν, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστε.

Ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος, καὶ θάνατον πρόξενον ζωῆς ἐπόθησας, καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθροῦ τὰς μυριάδας, θαλάσσῃ πνιγόμενος μάκαρ Εὐτύχιε :—

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεὶς ὁ φιλάνθρωπος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνῃ ὑπαχθέντα. ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν :—

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐρῶν τοὺς τοῦ Λόγου ὑπηρέτας, ἐργάτας θεόφρον τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου, τὸν σπόρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς ἐβλάστησας, ἑκατοστεύοντα ἄσταχυν :—

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀΰλῳ, παμμάκαρ σαφῶς ἀναφλεχθείς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱδρῶσιν ἐνήθλησας. ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε :—

Ἁγίοις τοῦ Λόγου ὑπηρέταις, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ κολληθείς, ἁγίως συνδιήνυσας, τὸν βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι :—

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθή, ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ μετανοίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε :—

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας Μάρτυς σοφέ, βραβεῖα τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε. ὅθεν σε συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λειψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡμῖν ἀναπηγάζουσαν, χάριν καὶ ἔλεος :—

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὥριμον ὡς βότρυν σε τῆς μονῆς, ἔνδοξε ἀμπέλου ὑπάρχοντα, ὑμνολογοῦμεν, κατανύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα :—

Μέγιστος ὡς ἥλιος ἀνατολῆς, Μάρτυς τῶν ἀγώνων σου ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην κα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ταυγάζεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμὸν Εὐτύχιε, παύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὁμοῦ σε προέγραψε τῶν προφητῶν, ἄχραντε Παρθένε ὁ σύλλογος, ἐν ᾧ δακτύλῳ, κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος θεονύμφευτε, βίβλῳ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστούς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὑψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς Παμμάκαρ πτέρυξι, τοῦ ἱδρωτάτου μαρτυρίου, καὶ πρὸς ἐνθέους μονὰς κατέπαυσας, δήμοις ἀθλητῶν πανευκλεῶν, νῦν συναριθμούμενος, θεομάκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τοῦ τανύσαντος, ἐθελουσίως Ὅσιε, χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χερσὶν ἐδέθης κατακλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυθῷ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Σ' Ἡγιάσθησαν ἔνδοξε, πορεῖαί σου ἐν ὕδασιν, ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τὸν ἀλαζόνα παντὶ κράτει Τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνιξας σοφέ. ὅθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Νεκρούμενος πάθεσι, καὶ λογισμοῖς Πανάμωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω, πρὸς τὴν θερμήν σου προστρέχω Δέσποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν ἡμῶν. μόνη θεοδόξαστε, ζωοποίησον σῶσόν με.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυχῶν ἀρρωστήματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πίστει ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σ' Ἀνθεὺς πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γενόμενος ἔνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς ἀσεβείας λύων σκότος βαρύτατον.

Ὁσίως Λόγον τὸν ἄναρχον, κηρύττων ὡς ἐν θήκῃ ἐβέβλησαι, δέρρει Εὐτύχιε, καὶ τῷ βυθῷ παραδίδωσαι, πρὸς σωτηρίας ὅρμον κατεπειγόμενος.

Λιμὴν γενοῦ μοι Πανάμωμε, πρὸς ὅρμον σωτηρίας ἰθύνουσα, τῷ θαλαττεύοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίου νῦν κύμασι, καὶ τῶν σκανδάλων ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κη΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ.

Θείας τετυχὼς, Εὐτυχὴ κληρουχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἑλικωνίδος.

Ἑλικωνὶς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Οὐχ᾽ ἑλικῶνα, ἀλλ᾽ Ἐδὲμ τρυφὴν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν Βασιλέων, ἐκ Πόλεως Θεσσαλονίκης. συσχεθεῖσα δὲ, καὶ πρὸς τὸν Περίνιον Δοῦκα Κορίνθου ἀχθεῖσα, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν καὶ ἀπορμίζεται. εἶτα λυθέντος μολίβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσσης ἐν αὐτοῖς βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξέρχεται, καὶ οὕτω ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ πῦρ φέρει καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος. ἀνεθεῖσα δὲ, καὶ τῷ Ναῷ τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον καὶ τοῦ Διὸς, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δι᾽ εὐχῆς κατέρρηξεν εἰς γῆν. εἶτα τέμνεται τοὺς μαζοὺς, καὶ διαδεξαμένου τὸν Τύραννον, Ἰουστίνου τοῦ Ἀνθυπάτου, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις σπονδὰς ἐγχεῖν, ἐν καμίνῳ ῥίπτεται. τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἁψαμένης αὐτῆς, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας λυμηναμένης, ἐν κραββάτῳ πυρωθέντι ἁπλοῦται. ἐπιφανέντων δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τὰς ἐκκαείσας αὐτῆς ἐν ταῖς βασάνοις σάρκας ὑγείωσαν. ἀλλὰ καὶ ἔτι ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται ὧν οὐδενὸς αὐτῆς ἁψαμένου, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι᾽ αὐτῶν ἀναιρεθέντων ἀνδρῶν, ρκ΄. τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται. καὶ οὕτως ἐν Οὐρανοῖς στεφηφόρος ἀνέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαΐτου.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίου Ἰωάννου καὶ Ἠλιοῦ τὰς ῥοπὰς μιμούμενος, ἐν σκληρα-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

γωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρειότατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς, τὴν ψυχὴν προκαθαρθεὶς, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος. Καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον, τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βδελύγματα καταστρεψάμενος ἠρίστευσεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας, καὶ νόμων προϊστάμενος, καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτυσεν. Ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς, τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ αὐτὸς στέφανον ἤρατο, νοσούντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σταθηρὰν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, Μάρτυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς, ἀνδρείως κατήχησας μέλπειν ἐν Πνεύματι, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς τοῦ Λόγου μαθητὰς καταμυοῦντάς σε, ἀνδρῶν Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑποδεξάμενος, τοῦ Πνεύματος ἀληθῶς, πλάνης ἀπεξήρανας θολώδη ῥεύματα, καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπερινόητος, Υἱὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σου τῆς Ἁγνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐπ᾽ ἀνακλήσει ἡμῶν· ᾧ κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ καινολογοῦντες, οἱ πλάνοι θεομακάριστε ᾐσχύνθησαν, μώμους σοι προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ μέλποντι, Μάρτυς Εὐτύχιε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ νοῦς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος, Εὐτύχιε ἔνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρώσεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, ἀπαύστοις νεύσεσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συνῆψας τὰ πάλαι διεστῶτα, Παρθένε θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἴδε ἡ σεπτὴ πανήγυρις σήμερον, τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ· πάντες οὖν συνδράμωμεν, εὐσεβοφρόνως τούτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερὰ παλαίσματα ἀνευφημῆσαι πιστῶς, δι᾽ ὧν ὤφθη, Ἄγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ὥσπερ προσφορὰν, Παμμάκαρ παρέδωκας τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσων τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τῆς ῥυφῆς χειμάρρου δὲ, κατασκιούμενος, καὶ μεθέξει, κάλλιστα θεούμενος, καὶ φωτὸς ἀϊδίου πληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σου, θεόφρον Μάρτυς τὰ θεῖα λείψανα, τῶν ἐκτελούντων πάντοτε, τὴν θείαν μνήμην σου, ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον, τῶν Ἀγγέλων ἁπάντων συνόμιλε.

Ἤθροισται λαὸς, ὑμνῆσαί σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα. ὧν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε, Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καὶ ἀθέων βαρβάρων ἁλώσεως.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, παῦσον τὸν κλύδωνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως. Καὶ εἰς ὁδὸν κατεύθυνον, τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, Πάναγνε τὴν στερέωσιν, ὅπως πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κθ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στ. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλη παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνή, καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καὶ ὑπέρκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, Κόρη παναμώμητε, συγχορεύεις τάξεσιν, ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον χορείαν ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Μάρτυς παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστόν, ὁλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκιζομένη διὰ τὸν σὸν ἔραστήν, καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτεραῖς ἐνστάσεως, δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας τὸν ὑπερήφανον.

Ὅμοιον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι, τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σῇ κορυφῇ, νύμφη παναμώμητος, φανεῖσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς, ἢ Θεοτ.

Τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς Μάρτυς ἀσκήσασα, Χριστοῦ δοχεῖον γέγονας σεπτὸν τῷ θείῳ Πνεύματι. ὅθεν ἤχθρὸν πολεμοῦντα τὸ γένος τῶν βροτῶν, καλῶς ἀθλήσασα, καὶ κτείνασα σαφῶς τὸν κοπρώνυμον, Θεοδοσία πίστεως τῷ ξίφει. καὶ πρὸς οὐρανὸν, μετέβης χαίρουσα, πίστει τοῖς σὲ τιμῶσιν ἀεὶ αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Θεοτ. ἢ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεός σοι Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλήσεως, ὁ ἐπὶ Σταυρὸν ἑκούσιον ἐλθών. καθελὼν γὰρ τὸν τύραννον, ὥσπερ στρουθίον παίζεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν κατέῤῥαξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρτερῶς, ἐναθλοῦσα πανεύφημε. καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὡς νικηφόρος Μάρτυς εἴληφας.

Ὁ Πάλαι μεγαλαυχίᾳ χρώμενος, νῦν καταβέβληται, σῇ καρτερίᾳ Μάρτυς προσβαλών. τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβοῦσα ἤχμωσας, ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον, τοῦ θεωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς. διὰ σοῦ δὲ Παναμώμητε, ἀνακληθεὶς τεθέωμαι, ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

Ὠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὁ Πόθος ὁ θεῖκὸς, Θεοδοσία σὲ πιστὴν ἔδειξε, νύμφην Χριστοῦ μάρτυρα, τοῦτου τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιὸν, καταλιποῦσα ὦ Σεμνὴ πρόνοιαν, ζωοποιῷ Πνεύματι, ζῇς Θεοδοσία πανεύφημε.

Ἰάσθομεν τὸν νοῦν, Θεοδωρήτῳ σου σεπτῇ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθεσιν, ἐκνενευρισμένην θεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Ἀνέστησας ὦ σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖαν μου μορφὴν τέξασα, τὸν ἀρχηγὸν Δέσποινα. τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεοῦ δόσις πέφυκας, εἰκότως Μάρτυς σοφή, ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, καὶ παρθενίᾳ φαιδρᾷ, ἀκτῖσι πυρσεύουσα, πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἀεί σε τιμώντων, πίστει Θεοδοσία, καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς ἑορτὴν Θεομακάριστε.

Ὠδὴ, δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐσοβημένος ὁ Τύραννος ταῖς αἰκίαις, καταπτοεῖν τὸ εὔτονον, τῆς σῆς καρτερίας, ᾤετο ὁ δόλιος, αὐτὴ δὲ πανεύφημε, δόξα τῷ Θεῷ ἀνεκραύγαζες.

Τὴν θεόσδοτον καὶ θείαν προσηγορίαν, προγνωστικῶς ἐπλούτησας, Μάρτυς ἀθλο-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

φόρε. δόσις γὰρ ἐγεννήθης Θεῷ, ἡμᾶς κατευφραίνουσα, πίστει καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Ἠγλαϊσμένη θεόφρων Θεοδοσία, μαρτυρικὴν δι' αἵματος σου πεφοινιγμένην, περιβεβλημένη στολὴν, δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πόθῳ τοῦ νυμφίου σου ἔκραζεν.

Θεοτοκίον.

Ἐσαρκωμένον τὸν Λόγον Ἀειπαρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μεμένηκας Παρθένος. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἤτρον ἐκκενωθὲν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, μεμαθήκασι θεοφρόνως, ἠκολούθησαν τοῦτον, ἐν ᾄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωὴν, προσκαιρικῆς ἀπαλλάξασα, ἀνθ' αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ Μάρτυς ἐκληρώσατο.

Βρύουσιν ὡς πηγαὶ, τῶν Μαρτύρων τὰ λείψανα, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας, τῇ πίστει θεραπεύουσιν.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον; Παρθένε τὸν γὰρ Κτίστην, μὴ χωρούμενον πᾶσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὑπὲρ σοῦ μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἵλετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλὰς Τυράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος, μιμουμένη Χριστὲ τὸ ἑκούσιον.

Ἀδίως τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ῥωννύμεναι, τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, ὥσπερ ἔφης Σῶτερ καταπατοῦσι, τῷ σῷ πόθῳ, τετρωμέναι καὶ θείῳ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ὅλως σε, περιστερὰν τελείαν καὶ ἄμωμον, καὶ τηλαυγέστατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ μόνος ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσαι, τοῖς αἵμασι δὲ, κοπρώνυμον ἀπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ Πανεύφημε. καὶ σὺν ταῖς ἄνω χαίρεις στρατιαῖς, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου σκέπουσα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κθ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας τῆς παρθένου τῆς ἐν Καισαρείᾳ.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.
Εἰκάδι ἡδ' ἐνάτῃ Θεοδοσίην πόντος ἔμαρψε.

Αὕτη ἡ ἱερὰ καὶ ἁγία Κόρη, Τυρία ἦν τὸ γένος. ὀκτωκαιδέκατον δὲ ἄγουσα τῆς ἡλικίας ἔτος, πέμπτῳ ἔτει τοῦ καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ, ἤθλησεν ἐν Καισαρείᾳ, καὶ δέσμιος ὡμολόγηται Θεοῦ, μέλλουσα δίκας διδόναι· ἄρτι γὰρ προκαθεζομένων τῶν δικαστῶν, ἤχθη Οὐρβανῷ τῷ Ἄρχοντι. ὁ δὲ θύειν τοῖς εἰδώλοις αὐτῇ προστάττει· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείσθη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν, καὶ κατὰ τῶν μαζῶν ἐπιθεὶς αὐτῇ βασάνους, μέχρις ὀστέων αὐτῶν τε ἤδη καὶ τῶν ἔσω σπλάγχνων, ὁ ἀνηλεὴς ἐχώρει, ἐπιμόνως τὴν παῖδα ὁρῶν τιμωρουμένην, καὶ σιγῇ τὰς βασάνους δεχομένην. ἔτι δὲ αὐτὴν ἐμπνέουσαν, ἠρώτα θύειν παρακελευόμενος. ἡ δὲ διάρασα τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίσασα, ἐπιμειδιῶντι τῷ προσώπῳ, τί δὴ πλανᾶσαι φησὶν ἄνθρωπε, οὐκ οἶδας ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ μαρτυρίας, κοινωνίας τυχεῖν ἠξιώθην; ὁ δὲ ἐπεὶ συνεῖδεν ἑαυτὸν γελώμενον ὑπὸ τῆς Κόρης, μειζοσιν ἡ πρώτον αἰκίζεται ταῖς βασάνοις. εἶθ' οὕτως τοῖς θαλαττίοις, ἀκοντίζει ῥεύμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολίτισσης.

Κέρας κριοῦ τέμνει σε Θεοδοσία,
Ὤφθη μέσον σοι τῆς ἀμαλθείας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Μάρτυρος Ὀλβιανοῦ Ἐπισκόπου Πόλεως Ἀνέων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐν ὑπατίᾳ Ἀλεξάνδρου καὶ Μαξίμου, καὶ ἤχθη ἐπὶ Ἰουλίου καὶ Αἰλιανοῦ. ὑπὸ τούτων δὲ ἐρωτώμενος, καὶ μὴ πειθόμενος θῦσαι, γυμνοῦται τῶν ἱματίων, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις, τὰ σπλάγχνα διαπείρεται, καὶ κατακαίεται. εἶτα φρουρεῖται, καὶ εἰς δευτέραν ἐρώτησιν ἀχθεὶς, καὶ μὴ ἐνδοὺς γυμνοῦται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται σφοδρῶς. πυρᾶς τε ἐξαφθείσης μεγίστης, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ

ἀκον-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἀκοντίζεται, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν θεοσδότοις, κεκοσμημένην Μάρτυς κάλλεσι, πίστει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς, τῷ Νυμφίῳ σου κραυγάζομεν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνιον, Μάρτυς, νῦν παστάδα χαίρουσα τῷ Χριστῷ, εἰσελήλυθας κραυγάζουσα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου, ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, ἀρρήτως ἐπανεπαύσατο. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκὸς, Θεοδοσία σεμνὴ, ἀρέπτης χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχορεύουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῷ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶσα, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα οὐράνιον οἰκεῖν, κατηξιώθης φαιδρῶς, Θεοδοσία σεμνὴ, διαιωνίζουσαν εὔκλειαν, ἀραμένη παναοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν οὕτως πλουτήσασα, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Ὡράθης φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή. Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν ἀρίστη δέδοται πάνσοφε, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναδιδοῦσα ποταμοὺς τοῖς πίστει μέλπουσιν, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως πάναγνε Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως παναμώμε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λῦσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις θεόφρων, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ παντοκράτορι παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Εὕας τῆς προμήτορος πόθον, ἐπιτηδείως ἀνυμνήσω, νεύσει πρὸς Θεὸν θεουμένη, καὶ γενομένη θείᾳ μεθέξει Θεός. διό σε παμμακάριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ὅλος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς Νυμφίος ἀθλοφόρε. ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδοσία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός. οὗπερ νῦν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Ἄρτι ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος Πάτερ, μοναζόντων, ὁδηγὸς καινὸς καὶ τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος.

Ὅμοιον.

Ὢν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόπνευστε Ἰσαάκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

θῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων, καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, καθίσματα τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσιν νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ μόνῃ τῶν ζώντων, παῤῥησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ. αἰσχίστων παθῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στεῤῥῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀπελεύθερον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφὲ Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξελώθησας.

Τόπον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγίαν τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φωτισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, θαυματουργὲ Ἰσαάκιε. ὅθεν σε πάντες συμφώνως γεραίρομεν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκαθαίροντας, τῶν ἐν πίστει Μάκαρ προστρεχόντων σοι.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς παννύχοις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἔδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς φισηλίου Θεότητος, χρηματίσας παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας σὺ διώκτης. Ἁγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς Θεοτόκε, ὅλον φωταγώγησόν με, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσάγων, ἀγάπην ἀδόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεὸς σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβήματα, ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ᾽ ὄφεων, καὶ σκορπίων χαρᾶς, Ἰσαάκιε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρότητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γάρ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου Ἡγουμένου Δαλματῶν, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψήφῳ Θεοῦ πρὸς θεῖον ἤρθη χωρίον,
Γῆς Ἰσαάκιος ἐκλιπὼν τὸ χωρίον,
Θεῖον Ἰσαάκιον μόρος εἷλεν ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὥρμητο ἐξ ἀνατολῶν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ κατὰ τῶν Γότθων Οὐάλης ἐχώρει, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑπήντησεν αὐτῷ οὗτος ὁ μακάριος, συμβουλεύων ἅμα καὶ παρακαλῶν, ἀνοῖξαι τὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. τοῦ δὲ Βασιλέως μὴ πεισθέντος, πάλιν προφθάσας τὰ αὐτὰ παρῄνει, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοθῆναι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, εἰ μέλλῃ ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἐν πολέμῳ φυγὼν, μὴ ἀπολέσθαι. αὐτοῦ δὲ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπαρρησίαστον χαλεπήναν-

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τος, ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι, καὶ ῥιφῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. πάλιν δὲ προφθάσας ὁ Ἅγιος ἐν τῷ λεγομένῳ τρίτον, ἐπελάβετο αὐτοῦ τοῦ χαλινοῦ, διαῤῥήδην τὸν ὄλεθρον ἐπισημαίνων αὐτῷ, εἰ μὴ τὰς Ἐκκλησίας μὲν Χριστιανῶν ἀποδῷ. ὅθεν ὀργισθεὶς, παρέδωκε Σατορνίνῳ καὶ Βίκτορι, φυλάξαι τοῦτον παρακελευσάμενος, μέχρι τῆς ἐν εἰρήνῃ αὐτοῦ ἐπανελεύσεως. ἔνθα δὴ τὸν Ἅγιον εἰπεῖν· εἰ σὺ ἐν εἰρήνῃ ὑποστρέψεις, ἐμοὶ οὐ λελάληκεν ὁ Θεός. φεύξῃ γὰρ ἐξ ἐναντίας τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. ἐπεὶ δὲ συνέβαλε τῷ πολέμῳ, ἡττηθεὶς, ἐν Ἀχυρῶνι καταφεύγει ἅμα τῷ Πραιποσίτῳ. ὃς ταύτην τὴν κακοδοξίαν νοσῶν, ἀεὶ τὸν Βασιλέα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἠρέθιζε, καὶ ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν Γότθων, πυρὶ παρεδόθησαν. ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προῤῥήσει ὁ Ἅγιος, καὶ τῇ παῤῥησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Βασιλίδι Πόλει, τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διαγαγὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν :~

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἤρθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας, ἐμιμήσω γὰρ τῷ σώματι Ἀγγέλους, ἀϊδίου τρυφῆς μέτοχος ἀνεδείχθης, ἀναβοῶν μακάριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Λάμπων ἀκτῖσι θεωρίας, διεσκέδασας δαιμόνων ἐπιστρέψεις, καὶ τῆς τούτων πολλοὺς, κακώσεως ἐῤῥύσω, κραυγάζοντας Ἰσαάκιε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Θεοτοκίον.

Ἴδε ἣν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει, ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ὠδὴ, η΄. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Ἀνύστακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ σου τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Τὸν δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ Μάκαρ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων :~

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν :~

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ, θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔδυς μὲν οἷα περ ἀστὴρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς δικαιοσύνης παμμάκαρ ἥλιον, καὶ ὡς ἀκτῖνα τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα :~

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σὺ ὁ θαυμαστὸς Ἰσαάκιε γέγονας. καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ, ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα σοφὲ, τηρήσας ἀλώβητα. ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον :~

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε, τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἑνώσασα :~

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λα΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντος σε ἐν ἀθλήσει Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν δεικνύει. διὸ καὶ θνητῷ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ὅμοιον.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι, τῆς ἀθεΐας τὸ πῦρ μεγαλομάρτυς σβέσας, τὴν Χριστοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΑΓΟΡΑΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἐκκλησίαν, κατηύγασας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμώντων τὸ ἱερὸν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.

Ὅμοιον.

Ὡς ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ἐχθροῦ, οὐκ ἐσαλεύθης ὅλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῷ μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγώνων σου, ὡς ἀπερίτρεπτον τεῖχος πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀστὴρ διαλάμπων θείῳ φωτὶ, τῷ τῆς ἀληθείας, ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σε Ἑρμεία γεραίροντας.

ΛΙόλου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφὲ, Μαρτύρων ὑπέδυς τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταράσσων ἐνίκησας.

Ὡραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῷ Βασιλεῖ, τῷ ἐπουρανίῳ καὶ τοὺς τούτου Μάρτυς, εἰς τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονὴ, σὺν τούτοις δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν σοφὲ χάριτι, θεολαμπής. ὅθεν οἱ ἐν Κόσμῳ, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας σου θλώμενος, Μάρτυς σοφὲ, τῷ σὲ δυναμοῦντι, εὐχαρίστως ἀνέμελπες.

Ῥώμῃ θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος πάνσοφε, τὸν δυνατὸν, χαίροντ' ἐν κακίᾳ, ἐταπείνωσας δράκοντα.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώττῃ σε, Θεοῦ πανάγιον τέμενος, ὁμολογῶ, Πανάγνε δέομαι, πάσης ῥῦσαι κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον, τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Χριστός σε ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τοὺς πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀγώνων σου λάμψεσι, Μάρτυς Ἑρμεία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας, τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τοῖς πιστοῖς δὲ δρόσος ὤφθησαν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ὑπεισῆλθες ἀπτόητος, τὴν πυρακτωθεῖσαν σφόδρα κάμινον, ὡς οἱ παῖδες δὲ διέμεινας, θείᾳ δυνάμει ἀκατάφλεκτος.

Τῆς Τριάδος τῇ χάριτι, Μάρτυς δροσιζόμενος μεμένηκας ἄφλεκτος, τῆς φλογὸς μέσον ἱστάμενος, ἐν τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας. διὰ τοῦτο ὕμνοις σε γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἱνατί με ἀπώσω.

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς κολάσεσι, συντριβὴν εἰργάσω, ἀπωλείας ξόανον ἐν χάριτι. διὰ τοῦτο πάντων, τῶν εὐσεβῶν χάριτι θείᾳ, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάκαρ καταπόσεσι, μεμένηκας ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τούτων τὸν πάροχον, μετακυλισθέντα, τῇ σῇ λαμπρᾷ θαυματουργίᾳ, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Θεοτοκίον.

Νοερὰν σε λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφήτης κατεῖδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τὸ λαμπάδιον Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀρρήτῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας Πανάμωμε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁλόκληρον πρὸς Θεὸν Παμμάκαρ ἔχων τὴν ἔφεσιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμοὺς, τοῦ θείου σου σώματος, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἐκαρτέρεις χαίρων, τοὺς στεφάνους προορώμενος.

Ὑπέμεινας καρτερῶς, τῶν μύρων σου τὴν ἀφαίρεσιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκμωρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ἀποτύπωσις δεικνύμενος.

Ἐκτεμνόμενος τῷ πυρί, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς δίστομος ἀληθῶς, γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα ἄθεα, ὡς στεῤῥὸς ὁπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Θηλάζεις θεοπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας φέροντα. ἀγκάλαις περικρατεῖς, παναμωμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα. διὰ τοῦτο πίστει, κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λα. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχ.

Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλῃ σῶν αἱμάτων,
Ἑρμεία τμηθείς. ὢ βαφῆς ἀνεκπλύτου.
Ἑρμείαν τριακοστῇ ἄορ κτεῖν' ἐνὶ πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ Πόλει Κομάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον, τὴν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκώς, καὶ λευκὴν ἔχων τὴν τρίχα τῷ χρόνῳ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθείς, καὶ Σεβαστιανῷ τῷ Ἄρχοντι προσαχθείς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τοῦ προσώπου τὸ δέρμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦται. εἶτα καμίνου ἀναφθείσης, μέσον ἐμβάλλεται, καὶ ἀβλαβὴς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθών, δηλητηρίοις φαρμάκοις διαφθαρῆναι κελεύεται. ἃ καταφαγών, καὶ μείνας ἀβλαβής, τὸν ταῦτα κεράσαντα, πρὸς τὴν πίστιν ἐφέλκεται. ὅς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ὁ δὲ Ἅγιος ἐκτέμνεται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθέντι λέβητι βάλλεται. εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις, κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εἰς Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυνάμενον σώζειν μόνος εὐθύτητι, ὑπήνεγκας τοὺς πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεισῆλθες, ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως, ἀναμέλπων πανόλβιε, ὁ τῶν Πατέρων.

Μακαρίζει σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὁρῶσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέσχε σοι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφέ, λαμπρῶς ἠγωνισμένῳ.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον Χριστὸν κυήσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα. ὅθεν πιστῶς σε ἀεί, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, νόμῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς μεγίστοις Μάκαρ καρτερῶν ἀπέλαβες, τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Ὑπομένων πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδὲ νέμω σέβας, τοῖς μὴ οὖσιν ἔκραζες θεοῖς παμμάκαρ. ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προείλου, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας, τὰς βεβήλους πάσας, καὶ τῆς γῆς ἐξάραντος. ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ. ὃν ἀεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἁμαρτίας, ῥύσασθαι Παρθένε. ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω.

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γενόμενοι, οἱ τῶν ἐντολῶν σου

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τὴν δόξαν κατηξιώθης ἀπολυθεὶς, τῆς σαρκὸς Ἀθλοφόρε πανεύφημε, τὰ ἀγαθὰ ἅπερ προητοίμασέ σοι Θεὸς, καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν. μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε.

Ὡραῖον σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, ἐναθλήσεως ὂν ὡραιότερον, ὤφθη σοφὲ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστοὺς, ἀγγελικῇ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένον περιφανῶς. διὸ καὶ πρὸς ὡραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας ἀλογίσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ οὐρανίῳ ἐστρατεύσω, Μάρτυς σοφὲ, οὗ τῇ δυναστείᾳ τῇ κραταιᾷ, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, πάσας ἐξυφάνισας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Ἡ μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγὴς, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στεῤῥέων, ἐν ᾗ παρακαλοῦμέν σε, ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ἱκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἔλεους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα, τὸν πονηρᾷ, γνώμῃ γυμνωθέντα θείας στολῆς, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. τῶν αἴνων, στ. προσόμοια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἐκτενὴς, καὶ ἡ α'. ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς